

ΕΠΙΧΡΑΝΙΕΣ
ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Τὸ πνεῦμα τοῦ εὐαγγελίου

ΑΒΥΣΣΟΣ

ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΔΗΣ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΩΝ. ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΔΗ.

Μηχανολόγος Μηχανικός & Εφευρέτης.

Πτυχίον Πανεπιστημίου τών Η.Π.Α.:

The University of Toledo, Toledo, Ohio 43606, U.S.A.

Πτυχίον H.N.D. από το Πολυτεχνείον της ΑΓΓΛΙΑΣ:

BOLTON INSTITUTE OF TECHNOLOGY, Bolton, BL3 5AB, ENGLAND.

Εμπορικό Κέντρο Colosseum

Βασ. Γεωργίου Β' 81.

Γλυφάδα, Αθήνα 166-75, ΕΛΛΑΣ.

Τηλ.: 6940035482

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παρών εκπώνημα, "Το νόημα της ανθρώπινης ζωής", εκφράζει μία Χριστιανική αντίληψη της σχέσης της ανθρώπινης οντολογίας με το ΘΕΙΟΝ, η οποία είναι βασισμένη σ' Ορθόδοξα Χριστιανικά κείμενα της Καινής Διαθήκης και προφητείες.

Το νόημα της ζωής του κάθε ανθρώπου διαδραματίζεται μέσα στο άπειρο διάστημα. Το θείο πληρεί και ελέγχει το άπειρο, όπου το φώς σμίγει με το σκοτάδι η ζωή αντιπαλεύει το θάνατο και η αθανασία τον δεύτερο θάνατο. Εκεί μέσα στο άπειρο το καταχθόνιο κακό θέλει να καταβαραθρώσει το ανθρώπινο πνεύμα στην άβυσσο, ενώ ο Θεός σ' άγγελον εξυψώνει στον Παράδεισο την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση.

Εἰς Ἀθήνας.

Ἐν τοῖς Παρομοχείοις, τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1996

f. p. d. s. y. c. u. s. A. l. i. n.

+ 'Ο Φιλαδελφείας Μελίτων

Ἀρχιεπιγραμματεύων τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Α.	Η ΣΧΕΣΗ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.	
	1. ΠΟΡΕΙΑ ΖΩΗΣ.....	6
	2. ΑΓΑΠΗ.....	6
	3. Η ΘΕΙΑ ΥΨΙΣΤΗ ΑΓΑΠΗ.....	8.
	4. ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΕΝ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ.....	10.
Β.	Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΩΣ ΕΝΣΑΡΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΟΝ.	
	1. Η ΖΩΟΓΟΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ	11
	2. Ο ΩΝ.....	14
	3. ΤΟ ΥΠΕΡΟΥΣΙΟ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.....	17
	4. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ.....	20
	5. Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.....	24
Γ.	ΣΤΗΝ ΕΝΣΑΡΚΟ ΖΩΗ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΩΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΠΡΟΣΩΠΟ.	
	1. ΖΩΗ.....	30
	2. ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.....	31
	3. ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ.....	33
	4. Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.....	39
	5. Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΕΜΒΡΙΑΚΗΣ ΖΩΗΣ.....	41
	6. ΓΝΩΘΙ Σ' ΑΥΤΟ.....	41
	7. ΠΟΙΟΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.....	42
	8. Ο ΛΟΓΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΝΕΥΜΑ.....	44
	9. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.....	45
	10. Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΩΝ ΘΝΗΤΩΝ.....	46
	11. ΗΘΙΚΗ.....	47
	12. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΤΟΥΣ.....	48
	13. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ.....	52
Δ.	Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΩΣ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟ ΟΝ	
	1. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.....	53
	2. Η ΑΥΤΑΠΑΤΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ.....	54
	3. Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.....	56
	4. ΕΠΙΣΤΗΜΗ.....	57
	5. Η ΓΗ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΚΤΗΣΗΣ, ΜΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ.....	58
	6. Ο ΓΑΜΟΣ.....	58
	7. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ.....	61
	8. ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ, Η ΝΕΑ ΑΟΡΑΤΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ.....	61
	9. ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ.....	64
	10. ΕΘΝΟΚΡΑΤΙΑ.....	65
	11. ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.....	67
	12. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.....	68
	13. Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ.....	70
	14. ΕΛΛΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ.....	74

ΚΕΦ. 3Α

Ε. ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΣΘΗΣΗ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΥΘΟΣ ΩΣΤΕ ΑΝΕΝΟΧΛΗΤΟΣ ΝΑ ΥΠΕΡΙΣΧΥΕΙ. ΕΦΟΣΟΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΝ ΤΟΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙΣ.

- 15. Πολιτική εξουσία και Νέες Ταυτότητες Ε.Κ.Α.Μ.....77
- 16. ΧΑΛΕΠΟΙ ΧΡΟΝΟΙ.81
- 17. "Ε.Κ.Α.Μ." = "ΧΞς"85

Ζ. ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΟΝ.

- 1. ΕΚΑΣΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΞΙΩΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑΝΟΕΙ Η' ΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΤΕΛΟΥΜΕΝΑ ΒΛΕΠΕΙ. 68
- 2. ΤΟ ΣΑΒΑΝΟ.....92
- 3. ΑΒΥΣΣΟΣ.....94
- 4. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΡΟ96
- 5. ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ97
- 6. ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑ.100

Η. ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ

- 7. Η ΠΡΩΤΗ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ ΕΙΝΑΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΜΕ ΕΣΧΑΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΑΠΟΒΙΩΝΕΙ.103

Α. Η ΣΧΕΣΗ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.

1. ΠΟΡΕΙΑ ΖΩΗΣ

Μέσα στο νοητικό χάος προσπαθώ να βρώ την ψυχή μου. Το πνεύμα μου αχτίδα φωτός, που ο νούς μου με μανία προσπαθεί να σκοτεινιάσει. Μια φωνή από το υπερπέραν καλεί το πνεύμα μου να ακολουθήσω το ύψιστο το αληθινό το αιώνιο που η αγάπη του Θεού χαρίζει. Αυτή η φωνή θαρρώ πηγάζει από την θεία Ενέργεια της ψυχή μου. Αυτή η φωνή, δεν είναι ανθρώπινη, ούτε έχει την σοφία του πνεύματος, είναι απεριγράπτη και υπερούσια πληρεί το "είναι" μου. Η λογική επεμβαίνει και προσπαθεί να εντάξει όλα κατά το νοητικό δίκαιο και το συμφέρον των βιοτικών μου αναγκών. Ο χρόνος αμείλικτα μετράει τα βήματα της επίγειας ζωής μου, που θα καθορίσουν το ταξίδι προς την αιωνιότητα ή το βάροθρο της αβύσσου. Οι επιλογές του πνεύματος μου καθορίζουν την τελική μετουσίωση της ανθρώπινης υπόστασης μου.

Ο νούς περιορίζει το "είναι" μου στα πεπερασμένα όρια του υλισμού. Αλλά, όσο περισσότερο το φώς αντανakλά στην ύλη τόσο περισσότερο εμφανίζεται η φθορά που προξενεί ο χρόνος και μου δίνει την δυνατότητα να αντιληφθώ την ματαιότητα του υλισμού. Γιατί ενώ το φώς παραμένει η ύλη έχει φθαρεί. Το πνεύμα ζωογονεί αδιάκοπα μέρος του σαρκικού-σώματος μου στον αγώνα ενάντια στην φθορά του βιολογικού θανάτου. Ο νούς, μαζί με το πνεύμα μου διαμορφώνουν τις επιλογές της πνευματικής μου υπόστασης. Αυτές οι επιλογές μετουσιώνουν την πνευματική μου υπόσταση και διαμορφώνούν την νέα κατάσταση από το πρόσκαιρο στο αιώνιο.

Το πάθος μου δημιουργεί πρόσκαιρη ευεξία, ενώ η άγνοια και οι παραίσθησεις γίνονται αισθήσεις και κυριαρχούν της λογικής και το πνεύμα μου χάνεται στις εγκεφαλικές λειτουργίες του νου μου. Η απελευθερομένη πνευματική μου υπόσταση απέχει από την ψυχή μου και ταυτοχρόνως χάνεται και κάθε επαφή με το υπέρτατον θείον.

Η πορεία της ζωής μου βρίσκεται σε οντολογική αρμονική ισορροπία όταν η ψυχή μου σταδιακά πληρεί την πνευματική και νοητική μου υπόσταση. Κατά την διάρκεια της επίγειας ζωής η έννοια του Παραδείσου ή της Κόλασης βρίσκεται σε μία διαρκή διαμάχη μεταξύ της συνείδησης και της νοητικής εφήμερης ευδαιμονίας που δημιουργεί η φαντασία μου και δίνει την ψευδαίσθηση της αιωνιότητας μέσω της επιβίωσης.

2. ΑΓΑΠΗ

Με πνευματική δύναμη, ο θείος Λόγος θέσπισε την αγάπη. Η έννοια της αγάπης έχει θεία προέλευση, που είναι υπεράνω των ανθρώπινων δεδομένων της νόησης και των υλικών δεδομένων. Ο Ιησούς Χριστός πάνω στην αγάπη θεμελίωσε τόν θείον Νόμο Του και για θρησκεία την έδωσε

στούς ανθρώπους. Μέσω της αγάπης αναβαθμίζεται ο άνθρωπος πνευματικά ώστε να κατανοήσει τον Θεϊόν Λόγο. Η αγάπη διαμορφώνει το βασικό χαρακτήρα του ανθρώπου, ώστε να αποκτήσει αληθινή λατρεία έως την αυτοθυσία προς το Θείο Λόγο, και κατ' επέκταση τον σεβασμό και την αλληλεγγύη προς τον συνάνθρωπο. Η Θεία Δύναμη της αγάπης απορρέει μόνο από τό Θεόν προς τήν ψυχή του ανθρώπου. Η δύναμη της αγάπης, ενεργεί μέσω του Θείου Λόγου και όταν ενωθεί με την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση, μπορεί να δώσει στον άνθρωπο υπερούσια δύναμη, που ξεπερνά τους φυσικούς νόμους της κτίσης και ενεργεί με Θεία επέμβαση λυτρωτικά πέραν των ορίων της λογικής. Βάση των ηθικών αξιών της αγάπης δημιουργήθηκε το Δίκαιο του Χριστιανισμού, είναι το δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο. Η Δύναμη της αγάπης ενώνει τους ανθρώπους, και αποσκοπεί να οδηγήσει τον άνθρωπο στην αθανασία και πάνω απ' όλα να ενώσει τον άνθρωπο με το Θεόν. Από την αγάπη εκπορεύονται οι πνευματικές έννοιες της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της ειρήνης, της συγχώρησης, της υπομονής και της λογικής.

Με την άκτιστη δύναμη της αγάπης το Θείο βασιλεύει επί των κτιστών σοράτων επουράνιων δυνάμεων και επί του ορατού σύμπαντος όπου ακατάπαυστα το δημιουργεί, το ζωοποιεί, το ελέγχει, το προστατεύει, και το πληρεί και πέραν των ορίων του σύμπαντος. Η αγάπη δεν έχει όρια, η δύναμη της αγάπης περιβάλλει το άπειρο, πληρεί το πνευματικά το κτιστό σύμπαν και ελέγχει την άβυσσο. Όταν η Θεία Δύναμη της αγάπης παύει να ενεργεί εκεί αρχίζει η άβυσσος. Στην άβυσσο αποδίδεται η πνευματική δικαιοσύνη και τιμωρείτε η αμαρτία.

Ο αντίποδας της αγάπης είναι η αμαρτία, ο πειρασμός του πονηρού. Η αμαρτία εισχωρεί στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου διαχωρίζοντας τήν θνητή από την αθάνατη φύση του. Η αμαρτία ουσιαστικά αποκόπτει την πνευματική επαφή του ανθρώπου από τόν Θεόν Λόγον. Ο άνθρωπος είναι μετέωρος μεταξύ του χάους της άβυσσου και του επουράνιου σύμπαντος. Ο νούς με μοχλό την αδυναμία της σάρκας παρεμβαίνει μεταξύ της ψυχής και του ανθρωπίνου πνεύματος. Τα ανθρώπινα μάτια στραμμένα προς τον ουρανό προσεύχονται και ελπίζουν ή αναθεματίζουν την θεική φύση που κατοικεί μέσα τους. Η άβυσσος έτοιμη απεγνωσμένα προσπαθεί να καταλύσει το ακατάλυτο της ψυχής. Τα καταχθόνια της άβυσσου που προσπαθούν να διασπάσουν το θνητό μέλος του ανθρώπου από το αθάνατο, και να κόψουν τον δεσμό της αγάπης που ενώνει τον άνθρωπο με την Άναρχη Ουσία του Θεού. Το πνεύμα αναζητεί την αλήθεια που είναι το φώς της αγάπης και δίνει την διέξοδο από τό χαστικό λαβύρινθο της άβυσσου.

Η κοινωνική απομόνωση του ανθρώπου στον εαυτό του ως άτομο, δημιουργεί ένα τυραννικό χάος στο πνεύμα του. Η μοναξιά καταδυναστεύει τον νού του και ο εγωισμός γίνεται πόνος. Εάν εκλείψει η αγάπη, ο θεσμός της κοινωνίας εξαθλιώνεται χωρίς ηθικές αξίες με αποτέλεσμα να χάνεται η αγάπη προς τον συνάνθρωπο και επικρατεί η ιδεολογία του δούλου και αφέντη, όπου ο ισχυρός κυβερνά καταπιέζοντας τον αδύνατο.

Ο άνθρωπος χωρίς αγάπη χάνεται στις ηδονές των αισθήσεων και στην δύναμη της φιλοδοξίας όπου επικρατεί ο νούς, ενώ το πνεύμα καθοδηγείται στα μονοπάτια της ματαιότητας, κάνοντας τον άνθρωπο, πλάσμα εφήμερο καρωμένο μόνο από σάρκα και πνεύμα χωρίς ψυχή.

Ο άνθρωπος εξυψώνεται πνευματικά όταν η αγάπη καθοδηγεί το πνεύμα και τιθασεύει το νού του. Ωστε μέσα από τό θείο να αποδόσει η προσπάθεια της αγάπης να λύτρωση το πνεύμα από την παντοδυναμία του νού πάνω στην σάρκα. Το ανθρώπινο πνεύμα αντλεί δύναμη από την αγάπη για να επιβληθεί στην παντοδυναμία του νού, ώστε η ανθρώπινη υπόσταση να γίνει ένα και αυτό το ένα θα είναι προς τον θεό. Ο νούς που καταδυναστεύει την σάρκα, υποδουλώνοντας την ανθρώπινη υπόσταση του στά δεσμά της ύλης. Ο άνθρωπος μόνο με την δύναμη της αγάπης γίνεται κύριος της ύλης και απελευθερώνεται από τα πάθη. Η αγάπη και η αλήθεια είναι οι αλληλένδετες θείες πνευματικές δυνάμεις από τις οποίες εξαρτώνται όλα τ' άλλα πνευματικά δίκαια όπως η λογική, η ελευθερία, η ειρήνη, η δικαιοσύνη, και η ταπεινοφροσύνη.

Ο ΩΝ, η θεία δύναμη της αγάπης, δημιούργησε τον άνθρωπο και σ' αυτούς που κάνουν την αγάπη, τρόπο ζωής, προσφέρει ακατάπαυστη ζωγόνο ροή στην σιωνιότητα. Ο Απόστολος Παυλος χαρακτηρίζει την αγάπη ως την ισχυρότερη ψυχική δύναμη.

Προς Κορινθίους Α' κεφ. ιγ', @1-8

Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον.

2 και εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια πάντα και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστην, ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ειμί.

3 και εάν φωμίσω πάντα τα υπάρχοντά μου, και εάν παραδώ το σώμα μου ίνα καυθήσωμαι, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι.

4 Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιούται,

5 ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν,

6 ου χαίρει επί τη αδικία συγχαίρει δε τη αλήθεια,

7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει.

8 η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει.

Όταν από την καρδιά του ανθρώπου έχει χαθεί η αγάπη χάνεται και η ελπίδα και τότε κυριαρχεί η αμφιβολία, η απογοήτευση και ο φόβος.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΚΠΙΠΤΕΙ, ΣΤΑ ΘΕΛΓΗΤΡΑ ΤΩΝ ΗΔΟΝΩΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ.

3. Η ΘΕΙΑ ΥΨΙΣΤΗ ΑΓΑΠΗ.

Ο θείος Λόγος με την Σταυρική Θυσία Του, θέσπισε την θεία ύψιστη αγάπη. Η θεία ύψιστη αγάπη, είναι υπεράνω των αισθήσεων, της λογικής, της σρετής και της ορατής ακατάπαυστης συνέχειας της φυσικής ζωής,

γιατί το αγαθό και η αιωνιότητα είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της. Η θεία ύψιστη αγάπη διασπάει τον δεσμό μεταξύ του νου και του πνεύματος ώστε ο θείος Λόγος να είναι ο μόνος δεσμός της ψυχο-πνευματικής και νοητικής υποστάσεως του ανθρώπου. Αυτή η αγάπη είναι η μόνη φωτεινή διέξοδος του ανθρώπου για να βγει από το χάος της αβύσσου.

Η θεία ύψιστη αγάπη δόθηκε δωρεάν στο άνθρωπο από την κτιστή φύση του Ιησού Χριστού μέσω της θείας Κοινωνίας, ώστε πνευματικά να δύναται ο άνθρωπος να μετέχει της θείας Κτιστής Φύσης του Θεού. Η θεία ύψιστη αγάπη σκοπό έχει να αποκόψει τον άνθρωπο με την ελεύθερη βούληση του από την αμαρτία, ώστε να έχει την δυνατότητα να ενωθεί με το θείον. Η ένωση του ανθρώπου με την θεία Κτίση Φύση του Θεού Λόγου τον οδηγεί προς την θέωση και την αθανασία.

Οι πατέρες της Εκκλησίας αμυνόμενοι, για την συστηματική σκόπιμη ή από άγνοια παραπληροφόρηση και εξ ίσου τυχόν σκλήρυνση των καρδιών των ανθρώπων που δημιουργείται από την αποχή από την θείαν Κοινωνίαν θέσπισαν Ιερούς Κανόνες. Οι κανόνες ορίζουν πώς και πόσο συχνά μπορούν να συμμετέχουν οι Χριστιανοί της θείας Κοινωνίας, όπως τον 9ον και 9ον Αποστολικόν Κανόνα. 8ος. "Ει τις προσφοράς γενομένης μη μετολάβει, την αιτίαν ειπάτω και εάν εύλογος η συγγνώμη τυγχανέτω, ει δε μη λέγοι, αφορίζεσθω".

9ος. "Πάντας τους εισιόντας πιστούς, και των Γραφών ακούοντας, μη παραμένοντας δε τη προσευχή και τη αγία Μετάληψη ως αταξίαν εμποιούντας της Εκκλησίας αφορίζεσθαι χρή".

Η αποχή από την Μετάληψη της θείας Κοινωνίας αποκόπει τον άνθρωπο από την Αγάπη και το Σώμα του Θεού Λόγου. Αυτό εκμεταλλεύονται οι δυνάμεις του κακού για να δοκιμάσουν την ανθρώπινη πνευματική αντοχή στον εκάστοτε προσωπικό νοητό Γολγοθά πριν την λύτρωση. Οι εκ του πονηρού δυνάμεις πληρούν το ανθρώπινο πνεύμα μ' αμφιβολία, έτσι ώστε ευάλωτος ο ανθρώπινος νους να αποστατήσει και να εναντιωθεί στον θείο Λόγο. Ο θείος Λόγος ζητά από τον άνθρωπο την έμπρακτη συγκατάθεση πίστης, στο Λόγο Του, ώστε να τον λυτρώσει στην Βασιλεία Του. Η δύναμη της ανθρώπινης πίστης δοκιμάζεται στον προσωπικό Γολγοθά και κρίνεται από τον θείο Λόγο πριν από την λύτρωση στην αιωνιότητα.

Η θεία Υψιστη Αγάπη μέσω της θείας Κοινωνίας εξαγνίζει το ανθρώπινο πνεύμα από την αμαρτία, απελευθερώνει τον νου από την αναζήτηση της εφήμερης ευεξίας, από τον πόνο της απογοήτευσης, από την πρόσκαιρη παραίσθηση της σαρκικής λύτρωσης μέσω των ναρκωτικών ουσιών και τον όλεθρο της ψυχο-πνευματικής αλλοτρίωσης της Ευθανασίας. Τα πιστεύω και οι πράξεις του κάθε ανθρώπου είναι αυτές που καθορίζουν την πορεία του προς την αθανασία ή τον δεύτερο θάνατο. Η αθανασία του ανθρώπου άρχεται με την επίγεια ζωή του. Με τα πιστεύω και τις πράξεις μας επιλέγουμε την θέση της πνευματικής υπόστασης μας μέσα στην πνευματική κτίση.

Ο άνθρωπος είναι μετέωρος στο χάος του σύμπαντος που τον περιβάλλει επάνω στον γήινο φλοιό που τον χωρίζει από την γήινη λάβα. Ο Ιησούς Χριστός θέσπισε τον θείο Νόμο ως κριτήριο για τους ανθρώπους. Όταν ενσαρκώθηκε ο Ιησούς Χριστός για να σώσει τον άνθρωπο, υποτάχθηκε από αγάπη η ανθρώπινη φύση του Ιησού στον θείο Νόμο Του. Ο Ιησούς με την σταυρική Του θυσία δοκιμάσθηκε από τον ίδιον θείο Νόμο Του και έτσι εθέσπισε εφ' ίσης όροις να δοκιμασθεί η σαρκική και πνευματική υπόσταση κάθε ανθρώπου. Ο θείος Λόγος γνωρίζοντας την αδυναμία της ανθρώπινης φύσης εαυτής να πλησιάσει την αθανασία, γι' αυτό έδωσε την δωρεάν της θείας Κοινωνίας. Μέσο της θείας Κοινωνίας η ανθρώπινη πνευματική υπόσταση μετουσιώνεται και ο άνθρωπος γίνεται θεού κοινωνός. Η θεία Κοινωνία μας ελευθερώνει από την αμαρτία και αποκαθιστά την ένωση της ψυχής με την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου μέσω του θείου Λόγου κάνοντας τον άνθρωπο αθάνατο.

Κατά Ματθαίον κεφ.κς' @26-28

"λαβών ο Ιησούς τόν άρτον και ευχαριστήσας έκλασε και εδίδου τοις μαθηταίς και είπε, λάβετε φάγετε, τούτο έστι το σώμα μου, και λαβών το ποτήριον και ευχαριστήσας έδωκεν αυτοίς λέγων, πείτε εξ αυτού πάντες, τούτο εστί το αίμα μου το της καινής διαθήκης το περι πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών.

Κατά Ιωάννη κεφ. στ', @53-54

"Είπεν ούν αυτοίς ο Ιησούς, αμήν αμήν λέγω υμίν, εάν μη φάγητε την σάρκα του Υιού του ανθρώπου και πίνετε αυτού το αίμα, ουκ έχετε ζωήν εαυτοίς. Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα έχει ζωήν αιώνιον και εγώ αναστήσω αυτόν τη εσχάτη ημέρα."

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕΣΟ ΤΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΙΣΤΕΥΩ ΤΟΥ, ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ, ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ. Η ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑ, ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΛΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΣΤΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΘΟΝΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΒΥΣΣΟ.

4. ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΕΝ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ.

Το αίσθημα του έρωτα εν σχέση με την αγάπη έχει αλλοιωθεί γιά να εξυπηρετήσει ατομικές ή κοινωνικές σκοπιμότητες. Στην σύγχρονη κοινωνία, η αγάπη προς τον συνάνθρωπο αντικαταστάθηκε με τον ερωτισμό και την παροχή υπηρεσιών. Η ερωτική νοητική δύναμη κινεί την ανθρώπινη φύση προς δημιουργία ή προς την καταστροφή. Η έλλειψη πνευματικής επικοινωνίας μεταξύ του ζευγαριού δημιουργεί σύγχυση στην αξία του θεσμού της αγάπης και του έρωτα. Ο έρωτας καταρρακώνεται όταν καταλήγει σε μία στιγμιαία σαρκική απόλαυση, όπου η επικοινωνία με τον

σύντροφος παραμένει στο νοητικό-σαρκικό επίπεδο, χωρίς δημιουργικό αποτέλεσμα.

Οι ερωτικοί σύντροφοι με τόν έρωτα ανταλλάσσουν πνευματικό κομμάτι από τον εαυτό τους. Όταν αυτό το κομμάτι δεν έχει και πνευματική υπόσταση αγάπης, ο έρωτας γίνεται πόνος, και η συμβίωση τυραννική. Ο έρωτας χωρίς αγάπη μετατρέπεται σε μία ανεξέλεκτη καταστρεπτική δύναμη. Η δύναμη του έρωτα όταν υποκινείται από την αγάπη αποκτά θείο σκοπό και πνευματική δύναμη για την δημιουργία της οικογένειας. Η πνευματική δύναμη του έρωτα είναι θεάρεστη όταν στηρίζεται στο θείο Νόμο.

Ο έρωτας εξαρτημένος αποκλειστικά από τό σαρκικό-σώμα και από το νοητικό δυναμικό είναι εφήμερος όπως η ανθρώπινη σάρκα. Ο νοητικός έρωτας εκδηλώνεται αποκλειστικά με την σαρκική επιθυμία. Άκομη και ο ειλικρινής έρωτας είναι θνητός και ευάλωτος από τις συνθήκες της ζωής και την φθορά του χρόνου. Ο έρωτας εξαγνίζεται και γίνεται ζωογόνος δύναμης, όταν ο έρωτας αντλεί πνευματική δύναμη από την αγάπη. Αγάπη και έρωτας είναι τελείως διαφορετικές φύσεις και έννοιες. Η δύναμη της αγάπης αναζωογονεί και δίνει πνευματική ουσία στον έρωτα. Η νόηση επιδιώκει να ταυτίσει τις έννοιες της αγάπης και του έρωτα διαστρεβλώνοντας την έννοια της αγάπης υποβαθμίζοντας την αγάπη σε ερωτική σαρκική απόλαυση και μόνο. Η αγάπη στηρίζεται σε πνευματική δύναμη ενώ ο έρωτας είναι σαρκική επιθυμία.

Οι άνθρωποι που ζητούν την ευτυχία σε υλικά αγαθά και ερωτικές σχέσεις είναι βέβαιο, ότι θα απογοητευθούν. Όταν κυριαρχήσει η απογοήτευση τό ανθρώπινο πνεύμα είναι αδύναμο να αντιδράσει και η νόηση καταφεύγει στην λανθάνουσα κατάσταση του οινόπνευματούχων ποτών και την χρήση των παραισθησιογόνων ουσιών.

Η Αχώρητη Αγάπη του θείου Λόγου, είναι καταφυγή, στήριξη και σωτηρία του ανθρώπινου πνεύματος, και ο άνθρωπος που έχει ενώσει το πνεύμα του με την Αχώρητο Αγάπη του θείου Λόγου δεν είναι ποτέ μόνος.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΕΛΕΙΟΣ ΕΡΩΤΑΣ, ΑΛΛΑ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΕΡΩΤΑΣ ΠΟΥ ΑΝΤΛΕΙ ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ.

Β. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΩΣ ΕΝΣΑΡΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΟΝ

Η σχέση του ανθρώπου με τόν θεό δεν είναι κοινωνική ή εθνική ή πολιτιστική κληρονομιά αλλά εξαρτάται από τις πνευματικές προσωπικές επιλογές που καθορίζουν τα πιστεύω και την βιοτική του, διαμορφώνοντας την μετά θάνατο αιώνιον οντολογική ανθρώπινη υπόσταση.

1. Η ΖΩΟΓΟΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η ουσία του ανθρώπινου πνεύματος είναι η ύψιστη ζωογόνος κτιστή επιγής πνευματική δύναμη. Εάν η ζωή ήταν μία ανασυκλώσιμη φυσική δύναμη, κάθε είδος στο ζωικό και φυτικό βασίλειο θα είχε την αυτή κυτταρική διάπλαση. Τα φθαρτά συστατικά που διαμορφώνουν τις φυσικές ιδιότητες της σάρκας των ζώων, των φυτών, και γενικά κάθε κύτταρο είναι μοναδικό και ανεπανάληπτο, γιατί η φύση αναπλάσει, και το πνεύμα ζωοποιεί.

Κατά την δημιουργία το θείον ανέμιξε την πρωτογενή ύλη της αστρικής μάζας με ανάλογο πνεύμα, για να ζωογονήσει κάθε φυσικό ή ζωικό δημιούργημα, όπως και την ουσία της σάρκας του ανθρώπου. Στο γένος των ανθρώπων, ο θεός έδωσε τέτοια πνευματική υπόσταση, ώστε να μπορεί το πνεύμα του ανθρώπου να έχει την πνευματική υποδομή να δεχθεί την θείαν ουσία της ψυχής.

Παλαιά Διαθήκη, Γένεσης κεφ. α, Στιχ @26 & κεφ. β Στιχ @7 @26 "και είπεν ο θεός ποιήσωμεν άνθρωπον κατ'είκόνα ημετέραν και καθ' ομοίωσιν,"...@7 "και έπλασεν ο θεός τον άνθρωπον, χούν από της γής και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής, και εγένετο ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν."

Η σύνθεση και η μίξη του πνεύματος με το σαρκικό-σώμα δημιουργεί το πνευματικό-σώμα. Το πνευματικό-σώμα ενεργεί ως η συνεχώς εναλλασσόμενη ουσία από την σάρκα προς τό πνεύμα και αντιστρόφως. Το πνευματικό-σώμα μαζί με το πνεύμα αποτελούν την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου. Το πνευματικό-σώμα διαμορφώνει ένα άφθαρτο άυλο κτιστό σχηματισμό μέσα στο ανθρώπινο σώμα, έχοντας ως βασικά χαρακτηριστικά, τα σαρκικά στοιχεία του ανθρώπου. Η ανθρώπινη πνευματική υπόσταση διαμορφώνεται από το ζωοποιόν πνεύμα και το πνευματικό-σώμα.

Το πνευματικό-σώμα δίνει στον άνθρωπο μία μεταφυσική αγγελική υπόσταση και την δυνατότητα να υφίσταται διαχρονικά διατηρώντας την μορφή και τα χαρακτηριστικά του σαρκικού-σώματος. Η ανθρώπινη πνευματική υπόσταση είναι άυλος δύναμης και χαρακτηρίζεται από τις πνευματικές επιλογές του ανθρώπου και ανάλογα κρίνεται ή αγιάζεται από το θείον. Το πνευματικό-σώμα λειτουργεί ως ο άυλος δεσμός μεταξύ της ψυχής με το πνεύμα και μεταξύ του πνεύματος και του σαρκικού-σώματος. Το πνευματικό-σώμα φέρει την σαρκική μορφή του κάθε ανθρώπου με τάνοητικά στοιχεία, τίς επιλογές, τα αισθήματα και συναισθήματα μεταωμενα σε πνευματική ουσία . Στο πνευματικό-σώμα αναλλοίωτος αναπαύεται η ψυχική ουσία ώστε να μην κατακαεί το σαρκικό-σώμα από την θεική ουσία, ενώ το πνεύμα παραμένει ελεύθερο να κάνει επιλογές.

Η σύνθεση του πνεύματος με τον εγκέφαλο αποτελούν το νού. Ο νούς εδρεύει στο πνευματικό-σώμα κάθε ανθρώπου και δημιουργεί την ιδέα της σκέψης, την λογική, τον λογισμό, την ευφυία, την δύναμη της αντίληψης και του ενστίκτου, πού διαμέσου τού νού απεικονίζονται στά εγκεφαλικά κύτταρα. Το πνεύμα μέσο του εγκεφάλου δημιουργεί και την ενστικτώδη δύναμη του νού, όπου επηρεάζει αρνητικά το ανθρώπινο πνευματικό-σώμα μέσο των αισθήσεων που δημιουργούν οι υλικές και σαρκικές επιθυμίες.

Ο άνθρωπος έχει δύο υποστάσεις συντρέχουσες και μία φύση εἰς ἓν πρόσωπον. Οι υποστάσεις του ανθρώπου μερίζονται και διαιρούνται. Το ανθρώπινο σαρκικό-σῶμα μετέχει της πνευματικής υποστάσεως. Η πνευματική υπόσταση είναι το δοχείο της ψυχικής θείας υποστάσεως του ανθρώπου. Ανεξάρτητες είναι οι δύο υποστάσεις της ψυχῆς και του πνεύματος, αλλά συνυπάρχουν μέσο του πνευματικού-σώματος στο φυσικό πρόσωπο του ανθρώπου. Η ανθρώπινη οντολογική φύση αποτελείται από την πνευματική υπόσταση συμπεριλαμβανομένου και τού συμπλέγματος του πνευματικού-σώματος που ζωογονεί το σαρκικό-σῶμα του ανθρώπου, ενώ η ψυχική υπόσταση καθορίζει τὴν συμμετοχή του ανθρώπου στο ἄκτιστον θεῖον.

Όταν η ψυχή και το πνευματικό-σῶμα ἐξέλθουν από το σαρκικό-σῶμα ἐπέρχεται ο φυσικός θάνατος.

Η καταδυνάστευσης δεν περιέχεται στή αγαθότητα του ΘΕΟΥ, η αποκοπή του ανθρώπου από την θείαν Ουσίαν είναι δικαίωμα επιλογῆς. Η ἀπειρη θεική αγάπη ἔδωσε ελευθερία ἐκλογῆς, στο ανθρώπινο πνεῦμα να συνταχθεῖ ἢ να ἀντιταχθεῖ αυτοβούλως στον θείο Νόμο, του θεῖου Λόγου. Ο ἀντίποδας του αγαθοῦ είναι τα καταχθόνια. Τα ενεργά των καταχθονίων δαιμόνων της αβύσσου δεν συνυπάρχουν μέσο στο ανθρώπινο πνευματικό-σῶμα όταν η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου είναι δοχείο του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Επιτρέπει στά καταχθόνια από τον θεό να κατοικοεδρεύουν και να ἐπηρεάζουν τὸν νοῦ του ανθρώπου χωρίς να καθοδηγούν το πνεῦμα του. Τα καταχθόνια πνεύματα μέσο του νοῦ ἀγωνίζονται να ἀποκόψουν τον δεσμό της πνευματικῆς υποστάσεως του ανθρώπου με την ἄκτιστον θείαν ουσία της ψυχῆς.

Οι θείες Ἀγγελικὲς πνευματικὲς δυνάμεις και τα καταχθόνια προ-σφέρουν ἐξίσου την προαίρεση Των πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε ο ἄνθρωπος ἐλεύθερα να ἐπιλέξει. Η πνευματική υπόσταση του ἀνθρώπου με ἐλευθερὴ βούληση ταυτίζεται στά ενεργά μίας ἐκ των δύο υπερφυσικῶν πνευματικῶν δυνάμεων. Η υπερσχύουσα υπερφυσική δύναμη, η οποία βασίζεται στήν ἐπιλογή που ἔχει κάνει το ἀνθρώπινο πνεῦμα, ἐλέγχει πλήρως το πνευματικό-σῶμα του. Ο ΩΝ θεομοθετεῖ τις πνευματικὲς ἀξίες πού πρέπει να οἰκαιοποιηθεῖ το ἀνθρώπινο πνεῦμα ὥστε να δύναται ἐν μέρη να ταυτισθεῖ με το Ἀναρχο θεῖον, τότε το πνευματικό-σῶμα δύναται να μετέχει τῶν ἀγαθῶν της αγάπης. Η ψυχή ἐλέγχει τα ενεργά του πνεύματος και τους λογισμοὺς του νοῦ που κινούν το πνευματικό-σῶμα. Η δύναμη της ψυχικῆς ουσίας ἐλέγχει και χαρακτηρίζει το πνευματικό-σῶμα ἀνάλογα με το ἀποτέλεσμα των πράξεων του ἀνθρώπου. Η υπέρτατη θεία Δύναμη θα κρίνει, ἐάν το πνευματικό-σῶμα του ἀνθρώπου υπηρετεῖ τις δυνάμεις που ἐκπορεύονται από την ἄκτιστον θεία ουσία ἢ ἔχει υποταχθεῖ ἢ ἐν μέρη συμμετέχει τῶν ενεργῶν των καταχθονίων.

Η ψυχική θεία ουσία μετουσιώνει τὴν ἀνθρώπινη φύση χωρίς να υποδουλώνεται ἢ να ἀνεξαρτητοποιεῖται από την ἀνθρώπινη νόηση.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' κεφ. Β' @7-8.

"ὅς γάρ ἐκκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεός ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ' ἐν σγιασμῷ. ὅς τοιγαροῦν ὁ αθετῶν οὐκ ἀνθρώπον αθετεῖ, ἀλλὰ τὸν θεόν τὸν καὶ δόντα τό Πνεῦμα αὐτοῦ τό Ἅγιον εἰς ὑμᾶς."

Κατά Μάρκον κεφ. ιδ' @38. "γρηγορείτε καί προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εισέλθῃτε εἰς πειρασμόν το μεν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δε σὰρξ ασθενής."

Κατά Ιωάννη κεφ. στ' @63.

"τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ ζωοποιούν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν τα ρήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ υμῖν, πνεῦμα ἐστὶ καὶ ζωὴ ἐστίν."

Πρὸς Κορινθίους Α' κεφ. στ' @17.

"ὁ κολλῶμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεῦμα ἐστὶ".

Ἡ πρωτογενὴς οντολογικὴ φύση τοῦ ἀνθρώπινου γένους μετὰ τὴν δημιουργίαν (ὅπως ἀναφέρεται στὴν Π. Διαθήκη Ἀδὰμ & Εὐά) ἀλλάξε μετὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸν Παράδεισο. Ἡ ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου ἔχει δύο μεταβατικὲς οντολογικὲς μεταστάσεις. Ἡ πρώτη μεταβατικὴ μετάσταση εἶναι ἡ γέννηση, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ολοκληρώνεται οντολογικὰ ὡς φυσικὸ πρόσωπο καὶ πνευματικὰ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ θάνατος ολοκληρώνει τὴν πρώτη οντολογικὴ μετάσταση. Ἡ δεύτερη οντολογικὴ μετάσταση εἶναι ἡ κρίσις τῆς πνευματικῆς υποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν θεῖαν καθομοίωσιν. Με τὴν θεῖαν καθομοίωσιν ἁγιάζεται ἡ πνευματικὴ ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ Ἀκτιστές δυνάμεις που ἀπορρέουν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ἀναβαθμίζουν τὸ πνευματικὸ-σῶμα τοῦ ἀνθρώπου σὲ δοχεῖο τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ὥστε ἡ θεῖα ἀκτιστὸς Ψυχικὴ Υπόσταση δὲν διαχωρίζεται ἀπὸ τὸ πνευματικὸ-σῶμα, ἁγιάζοντας τὸν ἄνθρωπο καθιστώντας τὸν αἰώνιο.

ΟΤΑΝ Ἡ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΤΙΣΤΟ ΘΕΙΑ ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΤΕ Ἡ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΕΝΗ ΕΝΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΘΕΙΟ.

Κατά Λουκάν κεφ. κγ' @46. "Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμα μου."

2. Ο ΩΝ.

Θεός, μια ἔννοια συνυφασμένη με τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀθανασίας. Τα πάντα δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὴν Ἀναρχὴν θεῖαν Δύναμιν ὅπως τὸ σύμπαν, ἡ γῆ καὶ οἱ φυσικοὶ νόμοι. Τίποτα δὲν γίνεται ἀπὸ σύμπτωση ἢ ἀπὸ μιά ἀόριστη τυχαία φυσικὴ δύναμιν. Ὁ ΩΝ δημιουργεῖ παν πνεῦμα καὶ πᾶσαν σάρκα με τὴν Ἁγίαν Ἀναρχὴν, Αὐλὸν, Ἀνεξιχνίαστον Πνευματικὴν Οὐσίαν Του. Ὁ ΩΝ ἐξουσιάζει τὰ αἶλα καὶ υλικά καὶ πᾶν κτιστὸ δημιούργημα τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἡ Ἀναρχὴ Οὐσία τοῦ Θεοῦ ζωοποιεῖ τὰ πάντα, κινεῖ τὰ σύμπαντα με πνευματικούς καὶ φυσικοὺς νόμους, καὶ ρίχνει στὴν ἄβυσσος ὅτι καταχθόνιο. Ἡ ἄβυσσος ἀλέθει στά πύρινα σαγόνια τῆς, τοὺς ἀνθρώπους που ἀντιτάσσονται στὸν θεῖο Λόγο. Ἡ ὑπαρξὴ τῶν καταχθονίων ἐνεργῶν, εἶναι μιά λογικὴ ἀπόδειξις τῆς ὑπαρξῆς τοῦ Ἀναρχοῦ Θεοῦ, διότι ἀν ὑπῆρχαν μόνο καταχθόνια ἐνεργὰ τὸ σύμπαν θα ἦταν μιά κόλασις. Ἡ διαμάχη τῆς

Διαλογής του ανθρώπινου πνεύματος μεταξύ της πηγής του καλού και των πειρασμών των καταχθονίων, είναι μία λογική απόδειξη της θείας Δύναμης.

Είναι ανθρώπινη μωρία και μοδέρνα μυθολογία, η τεχνοκρατική αντίληψη των λογικών θεωριών για την δημιουργία του σύμπαντος. Οι άνθρωποι που προσπαθούν να αναλύσουν το θείο, είναι σαν το έμβρυο στην μητρική κοιλία που προσπαθεί να κατανοήσει την γονική υπόσταση. Ο άνθρωπος νούς, όμως αμφισβητεί την θεία έννοια. Αν και είναι αδύνατον για τον άνθρωπο να κατανοήσει το άπειρο που τον περιβάλλει, όμως αλαζονικά θέλει να αναλύσει ή να απορρίψει κάτι ακόμα πιο απρόσιτο για τις ικανότητες του, και αυτό είναι το Υπερούσιο Θείο.

Κατά Ιωάννη κεφ. ιε' @5-6. " εγώ ειμί η άμπελος, υμείς τὰ κλήματα. ο μένων εν εμοί καγώ εν αυτώ, ουτος φέρει καρπόν πολύν, ότι χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν. εάν μη τις μείνη εν εμοί, εβλήθη έξω ως το κλήμα καί εξηράνθη, καί συνάγουσιν αυτά και εις το πύρ βάλλουσι, καί καίεται."

Οι ψαλμοί Δαβίδ ήταν μία από τις κυριότερες προφητείες του Θεού προς τον άνθρωπο, που προφήτευσαν την έλευση του Υιού Του και Θεού στην γή. Η έλευση του Υιού του Θεού στην γή ήταν η μόνη περίοδος που το ανθρώπινο γένος είχε την ευκαιρία να δει με τα σαρκικά μάτια τόν Θεό Λόγο και να ακούσει τις αξίες που ο ΩΝ θέσπισε ώστε ο άνθρωπος να αποκτήσει αθανασία. Οι Εβραίοι κατά πλειοψηφία δεν κατανόησαν ή προτίμησαν την μυθοποιημένη προφητεία από την αλήθεια. Ο ΩΝ μέ το εκούσιο Σταυρικό πάθος ενώθηκε πνευματικά και σαρκικά με τον άνθρωπο.

Ο ΩΝ έδωσε στον άνθρωπο την ελευθερία, ώστε οι πράξεις του, και τα πιστεύω του να είναι τα κριτήρια που τον προάγουν στην αθανασία. Ο ΩΝ, νομοθετεί την αγάπη, την ελευθερία και την δικαιοσύνη ώστε ο άνθρωπος να μην είναι ο δυνάστης και εκμεταλλεύτης του συνανθρώπου του. Ο ΩΝ γίνεται ενεργά μέτοχος στάν ανθρώπινο αγώνα κατά τον καταχθονίων με την σταύρωση Του. Ο ΩΝ απελευθερώνει τον άνθρωπο από τα δεσμά του πονηρού και την φρίκη των δαιμόνων. Η επανένταξη του ανθρώπινου πνεύματος εις την Άναρχο θεία Ουσία γίνεται μόνο μέσω του ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ. Ο ΩΝ, έποίησε τον άνθρωπο να είναι θείον κτίσμα, που ζωοποιείται, επί της γής και ευφραίνεται, εις την Βασιλείαν του ΘΕΟΥ αναπαυμένο.

Η άναρχη Ουσία του Θεού δεν έχει γίνει, ούτε θα γίνει ορατή από τόν άνθρωπο. Ο ΩΝ, ο σαρκωθείς Άναρχος Λόγος του Θεού τέλειος εν ΘΕΟΤΗΤΑ και τέλειος εν ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ. Αληθινός Θεός εκ Ψυχής και Πνεύματος και με ανθρωπινή φύση και Σαρκικό-σώμα που είναι πάντα χωρίς αμαρτία. Ο ΩΝ, έχει δύο φύσεις συντρέχουσές εις εν πρόσωπον και μίας υποστάσεως. Οι δύο φύσεις του Ιησού Χριστού δεν μερίζονται ή διαιρούνται σε δύο πρόσωπα, αλλά εις ένα συνυπάρχον και το αυτό Πρόσωπο.

Η πνευματική ουσία είναι απροσδιόριστη για τον ανθρώπινο νού γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να δει το πνεύμα με τα σαρκικά μάτια. Όταν ο άν-

Θρώπος επικοινωνεί με αγγέλους έχει μόνο πνευματική επικοινωνία και αναβαθμίζεται ως άγγελος στιγμιαίως όσο διαρκεί η επικοινωνία, μέσω της θείας Χάρης. Ο άνθρωπος βρίσκεται σε έκσταση όταν επικοινωνεί με ανώτερα όντα όπως οι άγγελοι του Θεού.

Αποκ. Ιωάννη κεφΙΘ' @10. "Και έπεσα έμπροσθεν των ποδών αυτού προσκυνήσαι αυτό (Άγγελο). Και λέγει μοι όρα μη, συνδούλος σου ειμι και των αδελφών σου των εχόντων την μαρτυρίαν Ιησού, τω Θεώ προσκύνησον η γαρ μαρτυρία του Ιησού εστι το πνεύμα της προφητείας". Ψαλμοί Δαυίδ, Ψαλμός 103, ΡΓ, "Ο ποιών τους Άγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα".

Διά του χωρίου τούτου αποκρούεται άμεσα η Ιουδαίζουσα αγγελολατρεία, η οποία μπορεί να υπάρχει και σήμερα. Σύνδουλον χαρακτηρίζει εαυτόν τρυφερά και ταπεινόφρονα ο άγγελος, αφ' ενός και αυτός Δημιούργημα του Θεού. Ως εκ τούτου, είναι σφετερισμός θείας τιμής, όταν ένα Δημιούργημα προσκυνά ένα άλλο ανώτερο ή κατώτερο Δημιούργημα, εκτός της Αναρχής Ουσίας του Θεού. Οι αγγελικές δυνάμεις, έχουν άυλον πνευματική ουσία και είναι όργανα και εκτελεστές των θείων Βουλών.

Ο Άγιος Δαμασκηνός περιγράφει την επικοινωνία ενός αθώου παιδιού με το Θεό, που έγινε αιτία να εισήχθει ο Τρισάγιος Υμνος εις την θείαν λειτουργίαν. "Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος".

"Ψασίν ημίν ούν οι την ιστορία συντάξαντες ότι, λιτανεύοντος του εν Κωνσταντινουπόλει λαού διά τινα θεηλατον απειλήν επί Αρχιεπισκόπου Πρόκλου, συνέβη αρπαγήναι παιδίον εκ του λαού καί ούτω μνηθηναι ευαγγελικής τινός διδασκαλίας τον Τρισάγιον Υμνον και αυθίς επιστραφέντος του παιδιού και το μνηθέν απαγγείλαντος, άσαι τον Υμνον άπαν το πλήθος και ούτω κοπάσαι την απειλήν". Η δε μετά ταύτα Εκκλησιαστική Σύνοδος επικύρωσε τον Υμνον τούτον, ως αναφερόμενον εις την Τριουπόστατον Θεότητα και κατεδίκασε κάθε διόρθωσιν.

Από προφητεία: Ησαία με 4.7 "Ουκ εστίν άλλος Θεός πλην εμού."

Κάποια σφυδρά εμπειρικά στοιχεία αντιλαμβανόμεθα εμείς οι άνθρωποι που είναι εξ αποκαλύψεως και αναφερέτε στην Αγία Γραφή, ως μαρτυρίες που έδωσε ο ΩΝ στον άνθρωπο. Κατά την εν Ιορδάνη βάπτισιν του Ιησού Χριστού, ο άναρχος Πατήρ την άναρχον γέννησιν του Υιού απεκάλυψε, καί του Αγίου Πνεύματος η κατάβασις την ένωσιν της Τριάδος εμαρτύρησε. Τόν Αναρχο Πατέρα Σαβαώθ καί τον συνάρχο Κύριον Ιησού Χριστόν τον μονογενή Υιόν αυτού, πρό των αιώνων αρρήτως και απαθώς εξ αυτού γεννηθέντος, που την αόρατον και ορατήν κτίσιν Δημιουργήσαντος συν τω Παναγίω και αγαθώ καί ζωοποιώ Πνεύμα το εκ του Πατρός εκπνεύόμενον, προσκυνούμεν, ευλογούμεν και δοξάζομεν.

Από την Καινή Διαθήκη, έχουμε κάποια στοιχεία του Υπερούσιου Θεού και αυτά εκ θείας αποκαλύψεως, από τους Αποστόλους.

Ιωάν. 1, 18 "Θεόν ουδείς εώρακεν πώποτε, ο μονογενής υιός ο ών εις τον κόλπον του πατρός εκείνος εξηγήσατο."

Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο κεφ. η' @ 38-39. "απέλυσε δε αυτόν ο Ιησούς λέγων, υπόστρεψε εις τόν οίκον σου και διηγήσου όσα εποίησε σοι ο θεός."

Κατά Ιωάννη κεφ. α' @1-2 "Εν αρχή ήν ο Λόγος, καί ο Λόγος ήν πρός τόν θεόν, καί θεός ήν ο Λόγος."

Κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο, δ' 23. "αλλ' έρχεται ώρα, καί νυν εστιν, ότε οι αληθινοί προσκυνηταί προσκυνήσουσι τω Πατρί εν πνευματι και αληθεία, καί γαρ ο πατηρ τοιούτους ζητεί τους προσκυνούντας αυτόν."

Κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο, δ' 24. "Πνεύμα ο θεός και τους προσκυνούντας αυτόν εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν."

Κατά Ιωάννη κεφ. κ' @17,18. "λέγει αυτή ο Ιησούς μή μου άπτου ούπω γάρ αναβέβηκα προς τον Πατέρα μου, πορεύου δε πρός τους αδελφούς μου και ειπέ αυτοίς αναβαίνω πρός τον Πατέρα μου καί Πατέρα υμών καί θεόν μου και θεόν υμών."

Ο ΩΝ (ο Ιησούς Χριστός) είναι η θεία Ουσία στην ψυχή του ανθρώπου, όπου μέσω του Ιησού Χριστού η ψυχή του ανθρώπου συμμετέχει στην άκτιστον θείαν Ουσίαν του Πατρός. Το ανθρώπινο γένος έχει ένα ΠΑΤΕΡΑ, όπως λέγει ο Άναρχος Λόγος του θεού στο κατ' Ιωάννη Ευαγγέλιο. κεφ. κ' @17,18

Κατά Ιωάννη ια' @26 "ο πιστεύων εις εμέ κάν αποθανή ζήσεται." ΤΟΝ ΤΡΙΑΔΙΚΟΝ ΘΕΟΝ, ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΟΣΑΖΟΥΜΕ, ΠΟΥ ΕΔΟΣΕ ΕΠΟΥΡΑΝΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ, ΤΗΝ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΠΟΥ ΘΕΣΠΙΣΑΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΟΥΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ.

Αποκάλυψη Ιωάννου κεφ. δ' @98.

"ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ, ΑΓΙΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ο ΘΕΟΣ ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ, ο ΗΝ και ο ΩΝ και ο ερχόμενος".

3. ΤΟ ΥΠΕΡΟΥΣΙΟ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.

Η ψυχή του ανθρώπου είναι ανώτερη απ' όλον τον άυλο πνευματικό και υλικό κόσμο, γιατί ο κόσμος είναι υλική δημιουργία ενώ η ψυχή του ανθρώπου είναι θεία Άνεξιχνίαστος Ουσία. Η ψυχή του ανθρώπου είναι απόλυτος και σόρατος θεία ουσία υπεράνω της ανθρώπινης νοημοσύνης, αφού είναι ουσία από την Άναρχη Ουσία του θεού. Ψυχή η άκτιστος θεία Ουσία, δίνει ύψιστη θείαν αξία στον άνθρωπο και καθιστά την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση, ένα υπερκόσμιον όν. Η ψυχή σόράτως αναμιγνύεται στο σαρκικό-σώμα μέσο του πνευματικού-σώματος και γίνεται αντιληπτή από τα αισθήματα που διεγείρουν τόν νου του ανθρώπου. Το πνεύμα σσθενεί από την αμαρτία, ένεκεν της παρακοής του θελήματος της θεικής βούλησης, ενώ η ψυχή υποφέρει δέσμια στην σαρκική φυλακή. Οι επιστημονικά αναφερόμενοι ως ψυχασθενείς, είναι ουτοπία. Η θεία ουσία της ψυχής είναι υπεράνω κάθε ατέλειας και πόσο μάλλον ψυχικών σσθε-

νιών. Η αναφερόμενες ως δήθεν ψυχικές ασθένειες ουσιαστικά έχουν σχέση μόνο και αποκλειστικά με πνευματικές διαταραχές ή φυσική εγκεφαλική βλάβη στις νευρικές καταλήξεις, και είναι εντελώς άσχετες με την φύση της ψυχής. Βασισμένοι σε εμπειρίες και σε νοητικές ικανότητες μάταια οι επιστήμονες μέσω της φιλοσοφίας και της ψυχολογίας προσπαθούν να αναλύσουν την ψυχική ουσία. Ανίκανοι να την προσδιορίσουν κατά το πλείστον άθεοι επιστήμονες απορρίπτουν ή παρερμηνεύουν την ψυχική ουσία, αφού η παρουσία της δεν έχει υλική υπόσταση. Δεν υπάρχουν ψυχικές αρρώστιες αλλά μόνο πνευματικές και σαρκικές. Ο ορισμός "ψυχασθενής" είναι λανθασμένος. Η ψυχή δεν ασθενεί, δεν είναι δυνατόν να ασθενήσει το απόλυτο της Αναρχής Ουσίας του Θεού. Τα χαρακτηριστικά της ψυχικής υπόστασης είναι το απόλυτο, το άναρχο, το άυλο, το άκτιστο, το αθάνατο, το θείο του ανθρώπου.

Η ψυχική ουσία δεν είναι ούτε γίνεται κτήμα της ανθρωπίνης φύσης. Η ψυχική ουσία ενεργεί αυτόνομα από την ανθρωπινή πνευματική υπόσταση και από τις επιρροές που εξασκούνται στον νού. Το ψυχικό δυναμικό είναι ανεξάντλητο γιατί είναι Θεία Ουσία. Η ψυχική θεία ουσία εξισώνει τις ανθρώπινες φυλές, τα γένη και τα φύλα.

Ο Ων (ο Ιησούς Χριστός) είναι η Θεία Ουσία στην ψυχή του ανθρώπου. Η ψυχική ουσία ζωογονεί σιωνίως τόν άνθρωπο.

Ιωάννη κεφ. Δ' @13. "ότι εκ του Πνεύματος αυτού δέδωκεν ημίν,"

Κατά Λουκάν κεφ. ιζ' @21. "ἰδοὺ γάρ η βασιλεία του θεού εντός υμῶν ἐστίν."

Κατά Ιωάννη κεφ. ι' @15. "καθώς γινώσκει με ο πατήρ καγώ γινώσκω τόν πατέρα, καί τήν ψυχήν μου τίθημι υπέρ τών προβάτων".

Ο Ων δημιουργεί μέσα στον άνθρωπο τον ψυχικό-λόγο. Ο ψυχικός-λόγος διαμορφώνεται μέσω της ένωσης της ψυχής με το πνεύμα και εκφράζεται με τύψεις συνειδήσεως ή και άλλους τρόπους στο πνευματικό-σώμα. Η σύνθεση του πνεύματος με τον εγκέφαλο αποτελούν το νού. Ο συνδετικός κρίκος μεταξύ του ανθρώπινου πνεύματος καί του νού είναι το πνευματικό-σώμα. Στο πνευματικό-σώμα εδρεύει ο νούς του ανθρώπου, όπου γίνεται και η αλληλοεπίδραση της μίξης του πνεύματος με την σάρκα. Το πνεύμα λαμβάνει υλική υπόσταση μέσω του πνευματικού-σώματος και του δυναμικού του εγκεφάλου και εκφράζεται μέσω του νού, ως νοητικός-λόγος.

Ο νούς μέσω της αμφίδρομης πνευματικής επικοινωνίας με το πνευματικό-σώμα έχει την ιδιότητα να φυλακίσει το ανθρώπινο πνεύμα στα πάθη της σαρκός, μέσω των αισθητηρίων του εγκεφάλου. Ο άνθρωπος έχει την πνευματική ελευθερία επιλογής να εξαρτήσει το πνευματικό-σώμα του από την ψυχική ουσία και την επιρροή του Θεού Λόγου ή να αποκοπεί και να εξαρτηθεί από την δύναμη του νού. Τα πιστεύω και οι πράξεις του ανθρώπου χαρακτηρίζουν και διαμορφώνουν το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου. Όταν το πνεύμα του ανθρώπου κυριευθεί πλήρως από την επιρροή της δύναμης της σαρκικής ιδιότητας τού νού, τότε και η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου επηρεάζεται από τον θάνατο της σάρ-

και η ψυχική υπόσταση διασπάται από την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου. Όταν το πνεύμα έχει ταυτισθεί πλήρως με τον νού, έχει ως αποτέλεσμα να αποκόπτεται από την καθομοίωση με τον θείο Λόγο.

Ο εσωτερικός διάλογος δηλώνει την διαμάχη του ψυχικού-λόγου με τον νοητικό-λόγο με έδρα το ουδέτερο πνευματικό-σώμα, ώστε το ανθρώπινο πνεύμα να κάνει ελεύθερα την επιλογή.

Ψαλμός 102 @1. "Ευλόγη η ψυχή μου τόν Κύριον καί πάντα τά εντός μου, τό όνομα τό άγιον αυτού".

Ο άνθρωπος έχει την πνευματική ελευθερία επιλογής να αποκόψει την σύνδεση του πνεύματος του από την ψυχική ουσία. Ο θείος Λόγος εξασκεί έλεγχο στό πνεύμα του ανθρώπου μέσω της συνείδησης του. Οι πράξεις και οι επιλογές του κάθε ανθρώπου, χαρακτηρίζουν το πνεύμα του.

Το πνεύμα κάνει την επιλογή μεταξύ της δύναμης που ενεργεί μέσω της ψυχικής Αναρχης Θείας Ουσίας ή των ενεργών που πηγάζουν από τα καταχθόνια και διαλογίζονται με τόν νού. Όταν, το πνεύμα αντλεί δυνάμεις από τα ψυχικά δυναμικά γίνεται συνεργός του θείου Λόγου και ο άνθρωπος ενεργεί με πράξεις αγάπης. Όταν το πνεύμα του ανθρώπου επιλέξει να υποταχθεί στό νού, που έμμεσα επηρεάζεται από τις υλιστικές τάσεις και κυρίως τις ανάγκες του σώματος, τότε γίνεται επιρρεπές σε δόλιες καταχθόνιες ενέργειες πού εδρεύουν στόν νού του. Αυτό, έχει ως αποτέλεσμα ο άνθρωπος να γίνεται σταδιακά κοσμικά δέσμιος και αλληλένδετος των καταχθονίων. Τα ενεργά των καταχθονίων προσπαθούν να αποπλανήσουν το ανθρώπινο πνεύμα και να το ακρωτηριάσουν από την ακατάλυτη ψυχική θεία ουσία. Εάν, τό πνεύμα του ανθρώπου δεν μπορέσει να αποκοπεί από αυτήν την ολέθρια επικοινωνία με τις αρνητικές δαιμονικές τάσεις, τότε ο άνθρωπος θα χάσει οριστικά το ψυχικό δυναμικό του.

Όταν το πνεύμα του ανθρώπου επιλέξει το δυναμικό του ψυχικού-λόγου να κατευθύνει το νού του, η ανθρώπινη οντολογική φύση ενώνεται πνευματικά με τον Αναρχο ΩΝ. Ενώ, ο βιολογικός θάνατος οριστικοποιεί την αξιολόγηση του πνευματικού-σώματος. Το Επουράνιο θείο θα κρίνει και θα χαρακτηρίσει το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου βάση του θείου Νόμου και αναλόγως θα εντάξει το πνευματικό-σώμα, όπως αναφέρεται στις προφητείες της Αγίας Γραφής.

Εις το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, γίνεται μαρτυρία ότι ο ΩΝ ενώνει την ανθρώπινη πνευματική υποσταση με την ψυχική ουσία. Ο άνθρωπος όσο και άν προσπαθήσει να πλησιάσει την αθανασία ή το θείον χωρίς την βοήθεια της θείας επέμβασης είναι ουτοπία. Εάν το θείον δεν δεχθεί τον άνθρωπο, ο άνθρωπος δεν θα βρεί ποτέ τον θεό ή την αθανασία. Ο ΩΝ ενώνεται με τον άνθρωπο μέσω της ψυχικής ουσίας για να τον καταξίωση εις την καθομοίωση. Η πνευματική υπόσταση θα εξαγνιστεί μέσω της θείας Κοινωνίας, όπου ο ΩΝ καθαγιάζει το πνεύμα του ανθρώπου και την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου μέσω της σαρκικής φύσης του.

Ο ΩΝ συνδέει τις δύο συνιρέχουσες υποστάσεις το Θείον της ψυχής και την πνευματική υπόσταση, αγιάζοντας το πνεύμα ώστε η ανθρώπινη φύση να αγιασθεί και να υψιόταται μέσο του πνευματικού-σώματος στην αθανασία.

Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, Κεφ. ις' 24-38 "Τότε ο Ιησούς είπε τοις μαθηταίς αυτού εί τις θέλει_οπίω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι. ός γαρ άν θέλη την ψυχή αυτού σώσαι, απολέσει αυτήν. ός δ' αν απολέση την ψυχήν αυτού ένεκεν εμού, ευρέσει αυτήν. τι γαρ ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμο όλον κερδίση, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού; μέλλει γαρ ο υιός του ανθρώπου έρχεσθαι εν τη δόξη του πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε αποδώσει εκάστω κατά την πράξιν αυτού".

Ο ΩΝ Δημιουργεί τον ψυχικό λόγο και μαζί με την ψυχική ουσία αποτελούν τα στοιχεία της Βασιλεία του Θεού μέσα στον άνθρωπο. Ο κάθε άνθρωπος εκ του πνεύματος του Θεού Δημιουργήθηκε και δίνει προσωπικά πνευματικό αγώνα ενάντια της καταχθόνιας φθοράς, γιά να καταξιωθεί αιωνίως με την Ακτιστη Ψυχική Θεία Ουσία.

ΨΥΧΗ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΚΤΙΣΤΗΣ, ΑΝΑΡΧΗΣ, ΑΡΧΕΓΟΝΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΝΑΛΛΟΙΩΣΤΗ ΑΝΑΠΑΥΟΜΕΝΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΚΑΕΙ ΤΟ ΣΑΡΚΙΚΟ-ΣΩΜΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΙΚΗ ΟΥΣΙΑ. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ, ΤΟ ΣΑΡΚΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΘΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΓΙΑΣΘΕΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΛΥΤΡΩΘΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΤΟΥ.

4. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ.

Άνθρωπος η Θεία Δημιουργία, που δίνει υλική ένσαρκτη μορφή στην Αόρατη Αναρχη Ακτιστη Ψυχική Θεία Ουσία. Ψυχή και Πνεύμα καθιστούν το ιερόν ένσαρκο-όν τον άνθρωπο, που είναι κατ' εικόνα και ομοίωση του Θεού. Ο άνθρωπος είναι μοναδικά διαμορφωμένος από τον Θεό να ενώνει τα άκτιστα μέ τά κτιστά και τά υλικά με τα άυλα. Ο άνθρωπος οντολογικά διαμορφώνει ένα μείγμα άκτιστης και κτιστής ουσίας. Ο άνθρωπος γίνεται κοινωνός του Θεού μέσο της ψυχής και απολαμβάνει πνευματική δύναμη χωρίς να την εξουσιάζει.

Ο όν-άνθρωπος έχει μία φύση το σαρκικό-σώμα και δύο συντρέχουσες υποστάσεις που μερίζονται ή διαιρούνται στην ψυχική θείαν υπόσταση και στην πνευματική υπόσταση. Οι δύο υποστάσεις συνυπάρχουν μέσο του πνευματικού-σώματος στο ένα και το αυτό φυσικό-πρόσωπο.

Η πνευματική υπόσταση μερίζεται από την ψυχική υπόσταση με τον βιολογικό θάνατο. Ο μερισμός των υποστάσεων είναι μεταβατικό στάδιο, όπου μετά την κρίση που θα υποστεί το πνευματικό-σώμα από το θείον, θα καθοριστεί η διαίρεση ή η αποδοχή και η ένωση με τον Ιησού Χριστόν.

Οι δύο συντρέχουσες υποστάσεις της ψυχής και του πνεύματος με την μίξη μέσα στο σαρκικό-σώμα συγχωνεύονται στ' ένα και το αυτό πρόσωπο μέσω του πνευματικού-σώματος. Το πνευματικό-σώμα ενεργεί ως ο πνευματικός δέκτης υποδοχής της θείας ουσίας της ψυχής, ενώ η πνευματική υπόσταση περικλείει το θείο της ψυχής ώστε να μη κατακαεί η σαρκική φύση από την θεία ενέργεια της ψυχής. Το πνευματικό-σώμα ενώνει την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου με την σάρκα. Ο άνθρωπος έχει πλήρη εξουσία επι της φύσης της σάρκας, χωρίς όμως να εξουσιάζει την πνευματική υπόσταση που ζωογονεί την σάρκα του.

Η μίξη του μεταφυσικού της θείας ψυχής με το ζωοποιόν πνεύμα μέσα στο ελάχιστο που είναι το σαρκικό-σώμα δημιουργεί την ψυχό-πνευματική σύμπτυξη. Αυτή η ψυχό-πνευματική σύμπτυξη των δύο υποστάσεων διαμορφώνει ώστε το πνευματικό-σώμα που είναι η μεταφυσική οντολογική υπόσταση του ανθρώπου.

Η συνύπαρξη του ελάχιστου δυναμικού του πνευματικού-σώματος μέσα στο μέγιστο της ψυχής διαμορφώνει την ανάπτυξη. Η ανάπτυξη εκφράζει την μεταστατική έν δυνάμη επίδραση που έχει το πνευματικό-σώμα στο σαρκικό-σώμα του ανθρώπου ώστε να καταξιώθει να ενωθεί με το θείο της ψυχής στο σύνολο του, ως πνευματικό όν στην αθανασία.

Αυτή η θεία δύναμη της ψυχό-πνευματικής σύμπτυξης και ανάπτυξης μέσα στο σαρκικό σώμα καθιστά τον άνθρωπο, υπερκόσμιο όν. Ο άνθρωπος στο σύνολο του παραμένει ανεξιγχνιάστος, γιατί ενσαρκώνει θεία Ουσία. Το ανθρώπινο πνεύμα εγκλωβισμένο και τυφλωμένο μέσα στο νού, θα κριθεί από το θείον γιά τις επιλογές του. Το πνεύμα του ανθρώπου εάν ταυτισθεί με τον ΩΝ θα ευφρανθεί από την θείαν χάρη της ψυχικής θείας ουσίας ή θα υποστεί την τιμωρία των επιλογών του, γιά την ταύτησή του με τα καταχθόνια.

Παλαιά Διαθήκη, Γένεσης κεφ. α, Στιψυχήν ζώσαν."

Ο ΩΝ μέσω του ανθρώπου, διαμόρφωσε τον συνδετικό κρίκο της υπερουσίας άκτιστης θείας ουσίας με την κτίση. Ο άνθρωπος είναι υπερκόσμια κτίση, και δεν απομονώνεται ή εξομοιώνεται με την επίγεια κτίση. Το θείον δημιούργησε τα ζώα και τα φυτά και πνεύμα ζωογόνο έδωσε σ' αυτά. Η πνευματική βαθμίδα ζωογόνησης προσδιορίζει την κτιστή δημιουργία.

Ο Αναρχος Πατήρ, δημιούργησε τούς Αγγέλους Αυτού Πνεύματα, τους λειτουργούς Αυτού πυρός φλόγα και τους ανθρώπους Αυτού καθ' εικόνα και ομοίωση του Αναρχου Υιού Του πλαστούργησε και ναόν έμψυχον του Αγίου Πνεύματος διαφυλάττει. Οι άγγελοι του Θεού είναι τα ανώτερα πνευματικά όντα της κτίσης και είναι οι λειτουργεί του Θεού, ενώ ο άνθρωπος έχει μέρος της θείας Ουσίας και αυτό δίνει την μέγιστη αξία στην υποστασή του.

Τα καταχθόνια ως πρώην επίλεκτα αγγελικά τάγματα του Θεού, μετά την πνευματική τους υποβάθμιση κατέστησαν οι εχθροί του Θεού. Επειδή όμως τα καταχθόνια δεν δύνανται ούτε να αντιμετωπίσουν το Θείον και τους αγγέλους Του, προσπαθούν να υποδουλώσουν τον πνευματικό-σώμα του ανθρώπου. Για τό πνευματικό-σώμα του ανθρώπου μάχονται τα επουράνια εναντίον των καταχθονίων. Οι επουράνιες αγγελικές δυνάμεις καλούν τον άνθρωπο σε μία πνευματική ανάταση μέσω της αγιοσύνης που δίδαξε και εφάρμοσε ο ΩΝ και διατήρησε η Ορθ. Εκκλησία. Ο κάθε άνθρωπος δίνει τόν προσωπικό δικό του πνευματικό αγώνα με τίς καθημερινές επιλογές, συμμαχώντας με τίς επουράνιες δυνάμεις ή τα καταχθόνια ενεργά. Η βιοτική του ανθρώπου δηλώνει την πνευματική δύναμη που κυριαρχεί στην βούληση του ανθρώπου. Πρίν από κάθε ενέργεια του ανθρώπου έχει προηγηθεί ένας ψυχό-νοητικός διάλογος σκέψεων, συλλογισμών και διαλογισμών, όπου η ψυχή μέσω της συνειδήσεως εξασκεί θείες δυνάμεις για την ενότητα των ψυχο-πνευματικών υποστάσεων, ενώ το πνεύμα του ανθρώπου έμμεσα επηρεάζεται από υποκινούμενες εξωγενείς υποβολές. Το αποτέλεσμα αυτού του ψυχό-νοητικού διαλόγου δείχνει την επιλογή του ανθρώπου που ολοκληρώνεται όταν το πνεύμα του ανθρώπου λαμβάνει την απόφαση.

Η απόφαση γίνεται πραγματικότητα με την πράξη που ανάλογα επηρεάζει την διαμόρφωση του πνευματικού-σώματος. Ο άνθρωπος έχει πνευματική ελευθερία για να κάνει επιλογές, ενώ το πνευματικό-σώμα αντλεί δύναμη από τον Θείο Λόγο ή υποτάσσεται στο ενεργό των δαιμόνων.

Από το δυναμικό που ταυτίζεται και αντλεί δύναμη το πνευματικό-σώμα αυτό είναι που το διαμορφώνει και του δίνει πνευματικά χαρακτηριστικά ανάλογα από το δυναμικό που έχει αντλήσει. Είναι ουτοπία ο άνθρωπος να νομίζει ότι μπορεί να ακροβατεί μεταξύ του Θεού και των δαιμόνων, ώστε να απολαμβάνει εξίσου τα συμφέροντα επί της γης εις βάρος άλλων ανθρώπων και επίσης να απολαύνβάνει μετά θάνατο πνευματική ζωή εις τον Ουρανόν.

Το γεγονός ότι ο άνθρωπος είναι κατ' εικόνα και ομοίωση του Θεού Λόγου δίνει την δυνατότητα στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου να αγιασθεί. Η ψυχή του ανθρώπου στον Θεό επιστρέφει όταν ο βιολογικός θάνατος διαχωρίσει την ψυχή από την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ με την ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ κατέστησε την Σαρκική Ανθρωπική Φύση ΤΟΥ να είναι συντρέχουσα με την ΘΕΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ.

Ως εκ τούτου, η Θεία Πνευματική Δύναμη της Αγιοσύνης επεμβαίνει εν μέρη και στο ανθρώπινο σαρκικό-σώμα θαυματουργικώς σε ορισμένους Αγίους, ώστε το σαρκικό-σώμα τους να παραμένει αναλλοίωτο ανά τους αιώνας, (χωρίς καμία ανθρώπινη επέμβαση για την διατήρηση του), όπως τα λείψανα του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου που φυλάσσονται στην Εύβοια, και του Αγίου Σπυρίδωνος στην Κέρκυρα και τόσα άλλα που δεν είναι δυνατόν να αναφερθούν όλα.

Εάν ο άνθρωπος λατρεύσει την κτήση υποβάλλεται και στην φθορά της, όπου η αμαρτία διασπά την ψυχο-πνευματική του ενότητα. Τα ενεργά των δαιμόνων προσπαθούν να εμποδίσουν την πνευματική ένωση του ανθρώπου με το θείον. Τα δαιμόνια επηρεάζουν αρνητικά το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου και τον φέρνουν σε διαρκή σύγκρουση με τόν Αναρχο Λόγο, αυτή η σύγκρουση δημιουργεί σχίσμα μεταξύ του πνευματικού-σώματος και της ψυχής του ανθρώπου, και αυτό είναι η αμαρτία και η απώλεια. Τα δαιμόνια στην άυλη άσβεστη πύρινη κόλαση, την ακατάλυτον ανθρώπινη πνευματική-υπόσταση τυραννούν δέσμια στόν Άδη, χωρίς να μπορούν να την φθείρουν. Ούτε η σαρκική φύση ούτε η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου έχει την δύναμη να επικρατήσει στην ψυχική υπόσταση. Η αμαρτία χωρίζει την ψυχική υπόσταση από την πνευματική υπόσταση και πρόσκαιρα φυλακίζεται η ψυχή στο πνευματικό-σώμα. Το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου περιμένει την Κρίση της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου του Θεού ώστε να καταξιωθεί σε ανάσταση μετουσιωμένο με την θείαν Ψυχική Ουσία. Το πνευματικό-σώμα του κάθε ανθρώπου περνάει από το καθαρτήριο πυρ της κρίσεως της Αναρχής Ουσίας, ώστε εάν δεν κατακαεί από την καταστρεπτική δαιμονική δύναμη, τότε θα συμμετέχει της αθανασίας, γιατί το πνευματικό-σώμα ενεργεί ως ο πνευματικός δέκτης υποδοχής της θείας ουσίας της ψυχής. Ο ΩΝ στην Κρίση της Δευτέρας Παρουσίας Του, θα αναπλάσει το ανθρώπινο σαρκικό-σώμα από τα στοιχεία που επί της γής διαμόρφωσαν το πνευματικό-σώμα.

Στο καθαρτήριο πυρ της κρίσεως δοκιμάζονται τα χαρακτηριστικά και οι πράξεις όπου ο κάθε άνθρωπος δημιούργησε το πνευματικό-σώμα του. Εάν, τα χαρακτηριστικά και οι πράξεις που φέρει το πνευματικό-σώμα κατακαούν τότε η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου διασπάται από την θείαν ουσίαν και το πνευματικό-σώμα υποδουλώνεται στα άδυστα των καταχθονίων.

Η ύπνωση είναι μία πειραματική απόδειξη της πνευματικής υπόστασης του ανθρώπου. Ο άνθρωπος που βρίσκεται κάτω από την επιρροή της ύπνωσης έχει υποστεί μερισμό της πνευματικής υπόστασης του.

Το πνευματικό-σώμα του υπνωτισμένου είναι υπό την πνευματική επιρροή του υπνωτιστή και μόνο. Όταν ο άνθρωπος είναι υπό την επήρεια της ύπνωσης εξουδετερώνεται ο νους από το πνευματικό-σώμα και ο υπνωτισμένος δεν έχει βούληση ή κρίση. Η πνευματική υπόσταση του υπνωτισμένου έχει διαιρεθεί, και το πνευματικό-σώμα δεν ενώνει το συνειδητό της ψυχής με το νού. Ο νους δημιουργεί την βούληση όταν ο εγκέφαλος ζωογονείται από το πνεύμα του ανθρώπου. Μέσο του υπνωτιστή υποβάλλεται άμεσα το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου.

Απόστολος Παύλος, προς Κορ. Α' κεφ.ς' 19. "ναός του εν υμίν Αγίου Πνεύματος"

Το κατά Ιωάννη Ευαγγ. κεφ.ιδ' @ 12. "αμήν αμήν, λέγω υμίν, ο πιστεύων εις εμέ, τα έργα ά εγώ ποιώ κακείνος ποιήσει, και μείζονα τούτων ποιήσει, ότι εγώ προς τον πατέρα μου πορεύομαι". Ο ΩΝ ενδυναμώνει την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου που πιστεύει σ' Αυτόν.

Κατά Ματθαίον κεφ. ε' @48. " Εσεσθε ούν ύμεις τέλειοι, ώσπερ ο Πατηρ υμών ο εν τοις Ουρανοίς τέλειός εστιν. Αναφέρεται στό νόημα καί τον σκοπό της ζωής των ανθρώπων.

Ιωαν. κεφ. α' @ 13." εν τούτω γινώσκομεν ότι εν αυτώ μένομεν και αυτός εν ημίν, οτι εκ του πνεύματος αυτού δέδωκεν ημίν." Ο άνθρωπος έχει θείαν προέλευσιν εκ του Επουράνιου Πατέρα ως δούλος θεού αλλά και θείαν Αποστολή, ίνα την ευατόν ψυχή σώσει, μέσο του Ιησού Χριστού.

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΜΕΤΡΟΥΝΤΑΙ, Ο ΝΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗ, ΕΚΕΙ ΣΥΓΚΡΟΥΕΤΑΙ ΟΙ ΑΥΛΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΑΚΤΙΣΤΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΣΑΡΚΩΣΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΣΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑ Η' ΝΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΒΑΡΑΘΡΩΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΒΥΣΣΟ.

Ο ΑΝΑΡΧΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΑΡΚΙΚΟΥ-ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

5. Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Η θρησκεία αντιπροσωπεύει την υπερκόσμια πνευματική υπόσταση του ανθρώπου μέσο της οποίας ο άνθρωπος προσπαθεί να επικοινωνήσει με το θείο. Η θρησκεία καθορίζει τα πιστεύω, τις επιλογές, τις πράξεις και την πορεία του ανθρώπου προς την αιώνιον κατάσταση του. Οι πράξεις του ανθρώπου καθορίζουν την θέση του πνευματικού-σώματος του, στην επουράνιαν θείαν Βασίλεια ή στό καθαρτήριο πύρ. Αυτό που προσδιορίζει και χαρακτηρίζει την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου είναι αυτό που πιστεύει και προσκυνά .

Ο ΩΝ και θείος Λόγος έδωσε στους ανθρώπους την θείαν μαρτυρία της Αλήθειας γιά την ύπαρξη του θεού. Ο ΩΝ, μέσο των Αγίων Πατέρων της Ορθόδοξης Χριστιανικής Πίστης θεμελίωσε την αλήθεια και με τα θεία μυστήρια ο άνθρωπος να μπορεί να μετέχει πνευματικά στό υπερύσιον του θεού, μ' ανθρώπινα δεδομένα. Η Ορθόδοξη Χριστιανική θρησκεία είναι εξ Ουρανού και παραμένει μέχρι σήμερα ανεπηρέαστη από ανθρώπινες επινοήσεις. Μία υλιστική νοητική θρησκευτική θεωρία μπορεί να κατολύσει την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου, αφού πρώτα τον έχει αποπροσανατολίσει από την αλήθεια.

Το προς Κορινθίους Α' κεφ. ι'. "20. αλλ' ότι ά θύει τα έθνη, δαιμονίοις θύει και ού θεώ ου θέλω δε υμάς κοινωνούς των δαιμονίων γίνεσθαι."

Η Ορθοδοξία διατηρεί την Αγίο-Πνευματική Αλήθεια της Αποστολικής Εκκλησίας, όπου ίδρυσε ο ίδιος ο ΩΝ και θείος Λόγος. Η Ορθοδοξία έχει μιá αστείρευτη πηγή πνευματικού πλούτου. Πολλοί είναι αυτοί που υπονομεύουν, πολεμούν και φθείρουν τό Ορθόδοξο Χριστιανικό Δόγμα σκοπίμως γιά προσωπικό ή δογματικό όφελος. Οι πολέμιοι της Ορθοδοξίας το μόνο που καταφέρνουν είναι να φθείρουν ανεπανόρθωτα την πνευματική τους υπόσταση και να παρασύρουν τυχόν τους ανώριμους πνευματικά και

τους αφελείς. Η Ορθοδοξία σαν πνευματική έννοια είναι αμόλυντος από τις ανθρώπινες βλασηφμιές.

Η Εκκλησία είναι λυτρωτικός θεσμός της επίγειας Βασιλείας του Θεού Λόγου. Ο λαός έχει χρέος να ακολουθεί τόν Θεόν Λόγο υποστηριζόμενος από τον Κλήρο που τον οδηγεί προς την σωτηρία και την αιωνιότητα. Ο Κλήρος οφείλει να κρατά αναλλοίωτες τις έννοιες της Ορθοδοξίας και τους θεσμούς που έθεσαν οι Πατέρες της Εκκλησίας, προς όφελος του λαού αλλά και ως ύψιστον χρέος έναντι του Θεού Λόγου. Η Εκκλησία εκτρέπεται όταν παρερμηνεύει τον Θείο νόμο και έννοιες που αναφέρονται ξεκάθαρα στην Καινή Διαθήκη προσαρμόζοντας αυτές ανάλογα με την επικρατούσα λαοπρόβλητη κοινή γνώμη όπου η λογική υπερισχύει της συνείδησης και της υπακοής στον Θείο Λόγο.

Η εκλογικευμένη αλλοιώσεις του Θεού Λόγου με Επισκοπική απόφαση έχει ως αποτέλεσμα να αλλοιώνεται ο Θεός Λόγος και να χάνεται η Αγία Πνευματική υπόσταση της Εκκλησίας και η επικοινωνία με την Θεία Χάρη, και η Εκκλησία μετατρέπεται σε δόγμα. Ο πάπας (Επίσκοπος Ρώμης) αποτελεί παράδειγμα της εκπρομελέτης παραχάραξης του Θεού Λόγου. Ο κλήρος που αποτελεί το πνευματικό ανθρώπινο δυναμικό της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας στηρίζει ή διαιρεί τον λαό ανάλογα με την προσέγγιση στα κοινωνικά προβλήματα και την αντιμετώπιση στην ροπή εκτροπής που έχει ο λαός στην ασωτία.

Ο κλήρος την σημερινή εποχή οφείλει να δραστηριοποιηθεί με ιεραποστολικό έργο κατά ενορίες ώστε η Εκκλησία να επανέλθει ως ενεργό μέλος μέσα στην Ελληνική οικογένεια και κοινωνία. Είναι γνωστόν, ότι οι αιρέσεις των ετεροδόξων (Καθολικοί, Προτεστάντες κ.λ.π.) εξαπατούν και διδάσκουν μίαν πολιτικοποιημένη αλήθεια, εξυπηρετώντας συμφέροντα φαρισαϊκών και Εθνικιστικών τάσεων.

Οι αιρετικές δοξασίες είναι ύβρεις κατά του Αγίου Πνεύματος. Οι αιρέσεις επικράτησαν υποκινώντας αλαζονικές τάσεις εθνικοποίησης του θρησκευτικού αισθήματος, δημιουργώντας αυθαίρετες δογματικές δοξασίες πολύ διαφορετικές από την αλήθεια που δίδαξε ο Θεός Λόγος. Οι συνειδητοποιημένοι αιρετικοί που έχουν απορρίψει την Ορθοδοξία κατ'επιλογήν έχουν αποσχισθεί από τα μέλη της Μεγάλης του ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. Μόνο τὰ μέλη της ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ παραμένουν εν Χριστώ. Μόνο μέσω της ΑΓΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ανιδοτελώς πιστεύουν και προσκυνούν τον αληθινό Θεό και μετέχουν οι άνθρωποι, στην υπερούσια άκτιστην Θείαν δύναμιν. Η δογματική αλήθεια που πρεσβεύει η Ορθοδοξία είναι η αυθεντική πνευματική συνέχεια από της ιδρύσεως της Χριστιανικής πίστες από τους Αποστόλους. Το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου δεν θα περάσει από την κρίση της Δευτέρας Παρουσίας εφ' όσον θα έχει εξαγνιστεί από τα μυστήρια της Ορθόδοξου Χριστιανικής Εκκλησίας (π.

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ ΕΠΟΥΡΑΝΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ. Η ΕΠΟΥΡΑΝΙΑ ΣΩΤΗΡΙΑ ΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ, ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΕΙΟ ΛΟΓΟ ΠΟΥ ΑΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΟΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. ΑΥΤΟ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΥΜΒΕΙ ΩΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΕΣ ΜΑΣ.

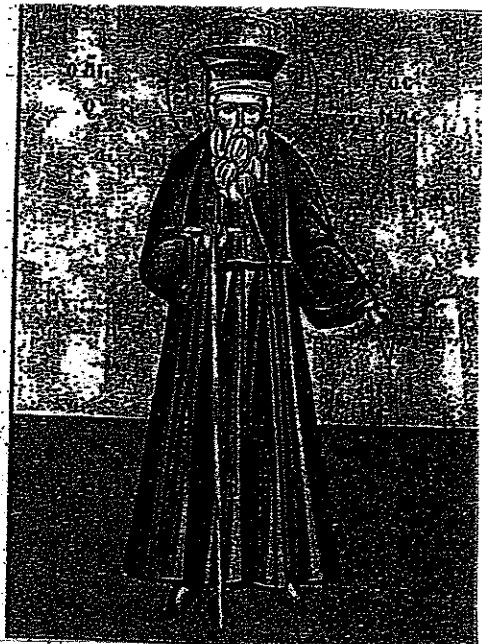

Έκδοσις:

Περιοδικόν Ἁγίου Ἀγαθάγγελου Ἐσφιγμενίτης

30 87 Δάφνη Ἀγ. Ὁρους

Βλέπετε Χριστιανοί θέαμα φοβερόν!! Ὅτι οὗτοι οἱ ἀνθρώπομορφοι δαίμονες ἦσαν ποτέ (= κάποτε) Μοναχοί καί προεστώτες τῆς Μεγίστης ἐν Ἀγ. Ὁρει Μονῆς Λαύρας καί ἐπειδὴ ἐδέχθησαν τὸ μνημόσυον τοῦ τότε λατινόφρονος «πατριάρχου» Ἰωάννου Βέκκου καί συνελειτούργησαν μετὰ τῶν ἀθέων λατίνων καί λατινοφρόνων (1274-1282), ἔμειναν μετὰ θάνατον ἀδιάλυτοι καί τοιοῦτοι μένουσι μέχρι σήμερον, εἰς διάστημα ἑπτὰ ὁλοκλήρων αἰώνων. Εἰς φρίκην τῶν ὁρόντων καί ἔκστασιν καί εἰς μνημόσυον τῆς ἑαυτῶν ἀνομίας. Σήμερον εὐρίσκονται εἰς ἀπόκριμνον σπήλαιον, ἐπιμελῶς τοποθετηθέντες καί σκοπίμως μακράν τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κοινοῦ! Ἡ φρικτὴ τύχη αὐτῶν καί τοῦ προσφάτως ὁμοίως τυμπανισθέντος λατινόφρονος Ἀθηναγόρου οὐδόλως συγκινεῖ καί φοβίζει τοὺς συγχρόνους ὁργανωσιακοὺς μοναχοὺς. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη ἀπὸ τὸ βιβλίον «ΔΙΣΤΟΜΟΣ ΡΟΜΦΑΙΑ» τοῦ Μοναχοῦ Παρθενίου Φιλοθεΐτου, ἑκδόσις δευτέρα, Ἀθῆναι 1934. Σημειωτέον ὅτι τοὺς ὡς ἄνω τυμπανιστοὺς, οὐδεὶς ἐπίσκοπος εἶχεν ἀφορίσει ζῶντας. Οὐδὲ ὁ Βέκκος ὅτε συνελειτούργησαν εἶχεν καθαιρεθῆναι ὑπὸ οὐδεμιᾶς Συνόδου. (Ὅρα τὸ ἱστορικόν ὑπὸ τοῦ Μ. Χαρτοφύλακος τῶν Πατριαρχείων Μανουὴλ Γεδεών εἰς τὴν τελευταίαν σελίδαν). Ὅποια ἡ εὐθύνη σήμερον τῶν μνημονευόντων τὸν κ. Δημήτριον μετὰ τὸ ἀνιερὸν καί προδοτικὸν σὺλλεΐτουργον μὲ τὸν ἐβραῖον, μασῶνον καί οἰκουμενιστὴν πάπαν Ἰωάννην Παῦλον Β' τὴν 6.12.1987.

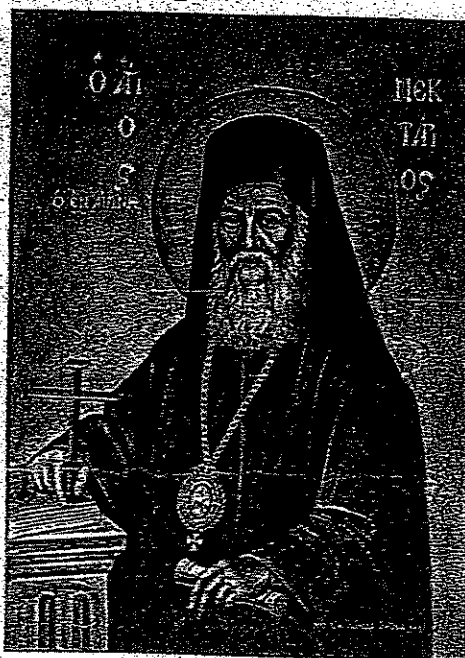

Καί ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός
ὀνομάζει τὸν πᾶπα ἀντίχριστο
λέγοντας: "Τὸν Πᾶπα νά
καταρᾷσθε, γιατί αὐτός εἶναι ἡ
αἰτία τοῦ κακοῦ".

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΜΑΣ

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός
παραγγέλει: "Φεύγετε τοὺς παπι-
κούς ὡς φεύγει τις ἀπὸ ὀφείας".
"Ὅσο πῖο μακριὰ φεύγετε ἀπὸ
τοὺς παπικούς, τόσο περισσότε-
ρο πλησιάζετε τὸν Θεό".

Μέ τίς πλάνες καί τίς κακοδο-
ξίες τῆς ἡ παπική "ἐκκλησία"
στερήθηκε τῆς χάριτος τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, τῆς παρου-
σίας τοῦ Χριστοῦ, καί κατάντησε
σῶμα ἀναυδο χωρίς πνεῦμα καί
ψυχή" λέγει ὁ Ἅγιος Νεκτάριος.

"Τό βάπτισμα τῶν λατίνων εἶναι ψευ-
δᾶνυμο βάπτισμα", λέγει ὁ Ἅγιος
Νιφόδιμος ὁ Ἀγιορείτης, "καί γι-
αὐτό τό λόγο δέν εἶναι δεκτό, οὔτε
κατά τὸν λόγο τῆς ἀκριβείας, οὔτε
κατά τὸν λόγο τῆς οἰκονομίας. Δέν
εἶναι δέ δεκτό κατά τὸν λόγον τῆς
ἀκριβείας, διότι εἶναι αἰρετικοί."...

ΙΟΥΔΑΪΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ
Judaism 101: Hebrew Alphabet

8	7	6	5	4	3	2	1
ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
Chet	Vav	Vav	Heth	Daleth	Gimel	Beth	Alaph
8	7	6	5	4	3	2	1
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו

WWW =

Εβραϊκή αρίθμηση σε
Ευρωπαϊκή γραφή

Bar code = η σφραγίδα του Σατανά

Τό αλφάβητο σε
γραμματική
γλώσσα
Μηχανής
(Computer),
γλώσσα Assembly.
Οι δύο
παράλληλες
γραμμές
διαβάζονται ως ο
αριθμός 6.

Οι δυνάμεις του σκότους έχουν έγερθη διά να αφανίσουν την Ὁρθοδοξίαν.
Ἡ Ὁρθοδοξία ὅμως τίποτε δέν παθαίνει. Διότι εἶναι

ἀλήθεια. Καί Ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός, ὅστις «ἐξῆλθεν νικῶν καί ἵνα νικήσῃ»

Γ. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΩΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

1. ΖΩΗ

Η ουσία της Ζωής είναι το πνεύμα. Ζωή και πνεύμα είναι ταυτόσημες έννοιες, μία διαχωρίστη ενότης. Η μείξη του πνεύματος μέσα στην σάρκα ζωοποιεί το πνευματικό-σώμα μέσα στην ανθρώπινη φύση. Το πνεύμα και το σαρκικό σώμα δημιουργεί το βιο-πνευματικό σύμπλεγμα του πνευματικού-σώματος, που οντολογικά είναι το άφθαρτο και άυλο πνευματικό είδωλο του σαρκικού σώματος του ανθρώπου.

Η Αναρχη Πνοή της Πατρικής Θείας Ουσίας εμφυτεύει το υπεράυσιον της καθ' ομοίωσης μυστικά, όπου ενώνεται η ψυχική ουσία με την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση. Κατ' εικόνα και ομοίωση του Αναρχου Ιησού Χριστού και Θείου Λόγου έπλασε ο Αναρχός Πατήρ τον άνθρωπο.

Το θείον διαμόρφωσε την πνευματική ουσία των φυτών και των ζώων χωρίς να έχουν την δυνατότητα να δεχθούν ψυχική ουσία. Τα ζώα και τα φυτά ζωοποιούνται από την πνευματική ζωογόνο ουσία που έδωσε το θείον γύρω την αντίστοιχη κτίση των ζώων και φυτών.

Η ουσία της ζωής δέν έχει βιοχημικό υποκατάστατο και καθίσταται ανεξιχνίαστη από την νοητική δυνατότητα του ανθρώπου. Ο ΩΝ μέσω της επίγειας ζωής δίνει την ευκαιρία στο ανθρώπινο όν, το θνητό ομοίωμα Του, να έχει την δυνατότητα να ενωθεί πνευματικά με την θείαν Ουσία Του, ώστε να τον κάνει αθάνατο.

Ο άνθρωπος αγωνίζεται ενάντια των ενεργών της αβύσσου που ανητάσσονται στο δικαίωμα του ανθρώπου να γίνει αθάνατος. Ο Αρχών της αβύσσου τυφλώνει την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου με υλιστικά στοιχεία, με βακχικές μαινόμενες επαφές, με ειδωλολατρικά πιστεύω, τον εξαγοράζει με αργύρια και τον καλεί να επαναστατήσει εναντίον της Επίγειας και Επουράνιας Βασιλείας του Παντοκράτορος Θείου Λόγου. Ο θνητός εάν δεν εξαγνισθεί μέσω του προσωπικού Γολγοθά δεν θα καταφέρει να ελευθερώσει το πνευματικό-σώμα του από την αιχμαλωσία της αβύσσου. Ο βιολογικός θάνατος καταστρέφει μόνο το σαρκικό-σώμα του ανθρώπου, χωρίς να έχει εξουσία να φθείρει το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου. Ο θνητός έχει μόνο δικαίωμα να επιλέξει εάν θα αγωνισθεί ώστε να ενωθεί με την θεία Ουσία ή θα παραδοθεί στην φθορά των καταιγισμών, το αποτέλεσμα, εάν τελικά θα νικήσει ή θα νικηθεί, θα το κρίνει ο ΩΝ.

Πρός Ρωμαίους κεφ. στ' @3 "ή αγνοείτε ότι όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν; @4 συνειστάφημεν ούν· αυτόν διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα ώσπερ ηγέρθη Χριστός εκ νεκρών διά της δόξης του πατρός, ούτω και ημείς εν καινότητι ζωής περιπατήσωμεν. @5 ει γαρ σύμφυτοι γεγόναμεν τω ομοιώματι του θανάτου αυτού, αλλά και της αναστάσεως εσόμεθα.

Πρός Θεσσαλονικείς Α' κεφ. δ' 16 ότι αυτός ο Κύριος εν κελεύ-
σματι, εν φωνή αρχαγγέλου και εν σάλπιγγι θεού καταβήσεται απ' ουρα-
νού, και οι νεκροί εν Χριστώ αναστήσονται πρώτον, 17 έπειτα ημείς οι
ζώντες οι περιλειπόμεποι άμα συν αυτοίς αρπαγησόμεθα εν νεφέλαις εις
απάντησιν του Κυρίου εις αέρα, και ούτω πάντοτε συν Κυριώ εσόμεθα.

Ο θάνατος και η ζωή σμίγουν μέσα στο πνευματικό-σώμα του ανθρώ-
που και εμπλέκονται σ'ένα αδιάκοπο αόρατο υπερούσιο αγώνα, γιά την
αθανασία της ανθρώπινης πνευματικής υπόστασης ή το θάνατο ενός θνη-
τού. Ο αγώνας είναι άνισος και μάταιος και το αποτέλεσμα προκαθορι-
σμένος άμα ο θνητός προσπαθεί να νικήσει το θάνατο χωρίς την Δύναμη
και το Έλεος του Θεού Λόγου και των μυστηρίων της Ορθοδόξου Χρι-
στιανικής Εκκλησίας. Η σάρκα του θνητού δεν είναι πρόσκαιρη και ούτε
την δημιούργησε ο ΩΝ γιά να καταστραφεί με τον θάνατο, άλλα να μετου-
σιωθεί πνευματικά στο πνευματικό-σώμα.

Κατά Ιωάννη κεφ. ε' @25 " αμήν αμήν λέγω υμίν ότι έρχεται ώρα,
και νύν εστιν, ότε οι νεκροί ακούσονται της φωνής του Υιού του Θεού,
και οι ακούσαντες ζήσονται".

Η ΕΠΙΓΕΙΑ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΔΙΑΡΚΗΣ ΒΙΟ-ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ.

2. ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος και υπεύθυνος να εξουσιάζει μέσω του
πνεύματος το σαρκικό-σώμα του. Οι επιλογές του κάθε ανθρώπου επηρεά-
ζουν και διαμορφώνουν το πνευματικό-σώμα του, ενώ η πνευματική υπο-
σταση δεν έχει εξουσία να επέμβει στο σχηματισμό του πνευματικού-
σώματος. Όταν ο νους υπερισχύει του πνεύματος, το δικαίωμα της ζωής
είναι αξία υπό αμφισβήτηση και υπόκειται κάτω από την επιρροή της
νομοθεσίας.

Η πολιτεία κάτω από την δύναμη της δικαστικής εξουσίας δίνει το
δικαίωμα σ' ορισμένους ανθρώπους να είναι υπεράνω του θεσμού της
ηθικής αξίας της ανθρώπινης ζωής. Οι αξιόποινες πράξεις που έχει δια-
πράξει κάποιος κακοποιός (εγκληματίας), δεν εξουσιοδοτούν αυτεπαγ-
γέλτως την δικαστική εξουσία να μπορεί να αφαιρεί ανθρώπινη ζωή.

Ο ΩΝ "θέλει πάντας σωθίηναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν",
μόνο το θεϊόν έχει πλήρη εξουσία επί της ζωής, της πνευματικής υπο-
στάσεως και της ψυχής των ανθρώπων. Το κράτος δεν έχει πνευματική
εξουσία να καθιστά τον δικαστή ως το "ανώτερο όν", ο οποίος έχει
εξουσία επί της ζωής των συνανθρώπων του. Η δικαστική εξουσία δικάζει
και τιμωρεί τους πολίτες βάση των ηθικών αξιών που θεομοθετεί το

ισχύον θείο Χριστιανικό Δίκαιο. Η Δικαστική εξουσία δεν είναι υπεράνω του θείου Νόμου, και ως εκ τούτου δεν έχει δικαίωμα να τιμωρεί με θανατική ποινή. Η θανατική ποινή είναι ηθικά ανυπόστατη σ' όλα τα ηθικά δίκαια που στηρίζονται στο θείο Χριστιανικό Δίκαιον. Την εξουσία στέρησης του δικαιώματος της ανθρώπινης ζωής, την έχει μόνο ο ΩΝ.

Απόδοση δικαιοσύνης γιά αξιόποινες πράξεις δεν γίνεται με την αφαίρεση της ανθρώπινης ζωής. Το πολίτευμα όταν αφαιρεί ζωή γίνεται συνένοχο γιά την πράξη που καταδικάζει τον πολίτη. Το δικαίωμα της ζωής του ατόμου είναι ηθικά ανεξάρτητο από την νομοθεσία ή την δημοκρατική βούληση άλλων ατόμων. Εάν ο δικαστής δόση την διαταγή εκτέλεσης της θανατικής ποινής, αφαιρεί ανθρώπινη ζωή. Ως εκ τούτου ο δικαστής γίνεται ηθικός αυτουργός φόνου ενώ ο δήμιος νομίμως δολοφονεί. Ο κατάδικος είναι το θύμα ενός κοινωνικό-πολιτειακού εγκλήματος, που ζητά κοινωνική εκδίκηση και εκλογικευμένη δικαιοσύνη. Η πολιτεία τιμωρεί και φυλακίζει με σκοπό τον σωφρονισμό του πολίτη. Κάθε κρατικό νομοθετικό διάταγμα που επεμβαίνει αρνητικά στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου εξασκεί κατάχρηση εξουσίας επί των πνευματικών δικαιωμάτων του ανθρώπου. Το κράτος έχει κυρίως σκοπό να μεριμνά μόνο σ' ότι αφορά την καλή διαβίωση του πολίτη και ως ύψιστο αγαθό να εξασφαλίζει την σωστή ανάπτυξη της πνευματικής ανάπτυξης των πολιτών, και να τους προστατεύει από επιζήμιους προσηλυτισμούς που διαβάλλουν το ήθος και τις αξίες των πολιτών.

Η αξία της ζωής υποβαθμίζεται όταν σε ιατρικές περιπτώσεις υπέρ του εύ ζήν. Ο νους εστιάζεται μόνο στην αξία της βιολογικής ζωής επεμβαίνοντας αρνητικά μέσω της βούλησης στο νόημα της ζωής εφευρήσκοντας την Ευθανασία και την Μεταμόσχευση.

Η ευθανασία στίς ημέρες μας έχει εξελιχτεί σε κλινική αυτοκτονία, όπου ο ασθενής αποφασίζει και ο ιατρός εκτελεί έναντι αμοιβής. Ο άνθρωπος μέσω της ευθανασίας σταματάει την βιολογική ζωή του σαρκοκού σώματος, ενώ επεμβαίνει καταστρεπτικά στο πνευματικό-σώμα του, διότι καταλύει την δύναμη του πνευματικού-σώματος να κρατήσει την ψυχική υπόσταση.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ, Ο ΝΟΥΣ ΖΗΤΑ ΤΗΝ ΛΥΤΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ. Η ΨΥΧΗ ΠΡΟΤΡΕΠΕΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑ ΝΑ ΥΠΟΜΕΙΝΕΙ ΩΣΤΕ ΝΑ ΑΓΙΑΣΘΕΙ ΜΕΣΟ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΛΥΤΡΩΘΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ. ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΘΑ ΥΠΟΣΤΕΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΛΟΓΗΣ.

3. ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Ο Προμηθέας Δεσμώτης δεν ήταν μυθολογία αλλά προφητεία, που στις μέρες μας επαληθεύεται. Με τις μεταμοσχεύσεις αναβιώνει ο Προμηθέας Δεσμώτης, ένας άνθρωπος δίνει τα όργανα του για να ζήσει κάποιος άλλος, αλλά το αποτέλεσμα πάντα το ίδιο το γεράκι θάνατος πάλι θα καταφάγει το ανθρώπινο μόσχευμα. Ο Προμηθέας Δεσμώτης τιμωρείται γιατί κρίθηκε ένοχος για την γνώση της φωτιάς που έδωσε στους ανθρώπους. Η επιστήμη με την δυνατότητα της μεταμόσχευσης δίνει στον άνθρωπο την γνώση και την δυνατότητα με ανορθόδοξο τρόπο, να παρατείνει την βιολογική του ζωή, εις βάρος της πνευματικής του υπόστασης.

Η επίδραση της επιστήμης στα πνευματικά θέματα είναι αναπόφευκτη, όταν η ιατρική με τις μεταμοσχεύσεις επεμβαίνει στο σαρκικό σώμα του ανθρώπου και κατά συνέπεια επηρεάζει την πνευματική υπόσταση. Παρά την αρνητική επιρροή των μεταμοσχεύσεων στις πνευματικές αξίες, οι αδυναμίες των ασθενών την καθιστούν ως εφικτή λύση. Η μεταμόσχευση επεμβαίνει αρνητικά στην ανθρώπινη φύση διότι φθείρει το ανθρώπινο σαρκικό σώμα και κατά συνέπεια την πνευματική υπόσταση. Οι ιατροί έχουν ηθική ευθύνη ιεροσυλίας όταν προωθούν μεταμοσχεύσεις σ' ανθρώπους που δεν έχουν δηλώσει ότι είναι δωρητές και αφαιρούν όργανα με την εντολή των συγγενών. Εάν ο δωρητής είναι εν ζωή δηλαδή σε κόμμα ή κλινικά νεκρός ή ακόμη και πώληση (όπως νεφρό), η ηθική ευθύνη των ιατρών είναι μεγαλύτερη διότι είναι υπεύθυνοι για ευθανασία_ή ευθανάτη-δολοφονία και διαμελισμό.

Ενά ιστορικό συμβάν αναφέρει, το γεγονός της πτώσης ενός αεροπλάνου των Αργεντινών γραμμών που έπεσε σε μία απομονωμένη κορυφή. Οι επιζώντες αποτελούντο από μία ομάδα ποδοσφαιριστών, έφαγαν ανθρώπινα μέλη για να κρατηθούν στην ζωή. Ο ασθενής που δέχεται ανθρώπινο μόσχευμα για να παρατείνει την επίγεια ζωή του κανιβαλίζει, όχι δια του ισοφάγου, αλλά μέσω του νυστεριού του χειρουργού ιατρού.

Ο σύγχρονος πολιτισμένος άνθρωπος έχει νομιμοποιήσει τον κανιβαλισμό για να έχει διαθέσιμα μόσχευματα. Όταν γίνεται διαμελισμός ανθρώπου για μεταμόσχευση οργάνων, ή όταν ο ιθαγενής διά της βίας τρώει τον συνάνθρωπο του, η διαφορά μεταξύ των δύο βρίσκεται στον πολιτισμό τους και στον τρόπο διεκπεραίωσης. Ο άνθρωπος είναι υπεύθυνος για την καλή διατήρηση του σαρκικού-σώματος του αλλά κυρίως είναι υπόλογος έναντι στο θεό για την εξύψωση της πνευματικής του υπόστασης. Το πνευματικό-σώμα είναι αυτό που τιμωρείται αν κριθεί ότι ο άνθρωπος είναι ένοχος πτώσης εις αμαρτίαν.

Η Εκκλησία έχει χρέος να κρατήσει αναλλοίωτη την αλήθεια των κειμένων της Ορθοδοξίας ενάντια στις εκάστοτε προκλήσεις υπέρ της σωτηρίας του πιστού λαού. Οι παγίδες του ανθρωποκτόνου εχθρού είναι πολλές και πάντα δολοφονικές. Ο άνθρωπος που δέχεται το μύσχευμα αγνοεί την πνευματική αξία που φέρουν τα τεμαχισμένα όργανα του συνανθρώπου του. Η φιλοδοξία της ιατρικής επιστημονικής εκμεταλλευόμενη την ανθρώπινη αδυναμία να υπερβεί τόν θάνατο έναντι αμοιβής χρησιμοποιεί την ιατρική τεχνογνωσία αμβλύνοντας τις ηθικές αξίες χρησιμοποιώντας τον άνθρωπο σαν ζώο για βρώσιν και όχι σαν όν καθ' ομοίωσιν του Υψίστου. Εάν χάσουμε τα κριτήρια της Ορθοδόξου πίστεως μπροστά στους φαρισμαίους της τεχνολογίας θα υποκύψουμε σε ανορθόδοξες φιλοσοφίες υπέρ του ευ ζείν.

Η Ορθοδοξία ανόθευτα μεταλαμπαδεύει τον θείο λόγο στήν κρίση του ανθρώπου ώστε ο καθένας να είναι υπεύθυνος για τις πράξεις του. Ο Απόστολος Παύλος αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι ο άνθρωπος δεν έχει εξουσία να φθείρει τό σαρκικό σώμα του.

Πρός Κορινθ. Α' 3.16 Απόστολου Παύλου. "Ουκ οίδατε ότι ναός θεού έστε και το Πνεύμα του θεού οικεί εν υμίν; ει τις τον ναόν του θεού φθείρει, φθείρει τούτον ο θεός ο γάρ ναός του θεού άγιος εστί, οίτινες έστε υμείς".

Το θείον δίνει την ψυχική και ζωογόνο άυλον πνευματική υπόσταση στόν κάθε άνθρωπο η οποία ζωογονεί το σαρκικό-σώμα του. Η ανθρώπινη φύση ολοκληρώνεται με την διαμόρφωση του μοναδικού πνευματικού-σώματος που σε αρμονία συνυφασμένο με το σαρκικό-σώμα είναι αναντικατάστατο ώστε ο κάθε άνθρωπος είναι ένα μοναδικό πρόσωπο έναντι στο θεό. Η άκτιστη θεία υπόσταση της ψυχής που εδρεύει στο ανθρώπινο πνευματικό-σώμα τον καθιστά εικόνα θεού και ως εκ τούτου μη εμπορεύσιμο ή διαθέσιμο προς διαμελισμό ή οποιαδήποτε άλλο σκοπό διαφορετικό από αυτόν που έχει ορίζει ο ΩΝ. Κάθε άνθρωπος πληρούται από την πνευματική υπόσταση. Το σαρκικό-σώμα συντελεί ώστε να συνυπάρχουν σε μία φύση οι δύο οντολογικές υπόστάσεις του ανθρώπου. (Ο όν-άνθρωπος έχει στην σαρκική φύση του, δύο συντρέχουσες υποστάσεις που μερίζονται ή διαιρούνται κατά πρώτον τήν άκτιστον ψυχική θείαν υπόσταση και κατά δεύτερον την πνευματική άυλον υπόστασιν. Οι δύο υποστάσεις συνυπάρχουν μέσο του πνευματικού-σώματος στο ένα και το αυτό φυσικό-πρόσωπο. Η πνευματική υπόσταση μερίζεται από την ψυχική υπόσταση με τον βιολογικό θάνατο.). Η νοητική βούληση δεν έχει πνευματική εξουσία αφθερέτως να φθείρει το σαρκικό-σώμα του ή να δωρίζει αυτό εν ζωή ή μετά θάνατο, αφού είναι δέκτης της θεικής υποστάσεις, και το πνευματικό-σώμα εξασκολουθεί να φέρει οντολογικά σε πνευματική μορφή τα στοιχεία του σαρκικού-σώματος και μετά θάνατον.

Ο Ευγγ. Ματθαίον στο κεφ. ε' @ 29 "ὅτι δε ὁ οφθαλμός σου ὁ δεξιός σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν καὶ βγάλε ἀπὸ σου συμφέρει γὰρ σοὶ ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμα σου βληθῇ εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σου συμφέρει γὰρ σοὶ ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμα σου βληθῇ εἰς γέενναν."

Ο βιολογικός θάνατος καταστρέφει μόνο το σαρκικό-σῶμα του ανθρώπου, ὅμως τὸ πνευματικό-σῶμα διατηρεῖ μετὰ θάνατο αὐλῶς καὶ ἀναλ-λοιώτως ὅλα τὰ βιολογικά στοιχεῖα καὶ προσωπικά χαρακτηριστικά του σαρκικού-σώματος, που ἐν ζωῇ διαμόρφωσαν αὐτόν τὸν ἄνθρωπο. Τὸ πνευματικό-σῶμα ἐνσωματώνει ἀναλλοιώτως ὅλα τὰ σαρκικά στοιχεῖα στήν πνευματική υπόσταση γιὰ νὰ τὰ μεταφέρει αὐλῶς στὸν **υπερκόσμιο πνευματικό χώρο.**

Ο βιολογικός θάνατος εἶναι τὸ σημεῖο ἀναφοράς ὅπου γίνεται ὁ μερισμός ἢ διαίρεση τῆς ἀνθρώπινης φύσης ὅπου ἡ ἀκτιστὴς θεία υπό-σταση χωρίζεται ἀπὸ τὴν πνευματική υπόσταση. Τὰ ἀφθάρτα σώματα τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ μαρτυροῦν, ὅτι συνεχίζουν νὰ εἶναι οἶκος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μετὰ τὸν θάνατον. Ο προφήτης Ηλίας ολόσωμος ἀνελήφθη εἰς τὸν Οὐρανό. Μία ἐνέργεια τοῦ Ἀναρχοῦ Θεοῦ που μαρτυρεῖ τὴν σημασία που ἔχει τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, νὰ μπορεῖ κατοικεῖ αἰωνίως στὸν **υπερκόσμιο πνευματικό χώρο.**

Ἀναφερόμενος στὸν Ἅγιον Γρηγόριο τὸν Παλαμά, ὁποῖος λέει: " Ἡ ζωὴ αὐτὴ δὲν εἶναι μόνον ζωὴ τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος, διότι καθιστὰ ἀθάνατο καὶ τὸ σῶμα, μετὰ τὴν ἀνάστασιν". Ὅπως, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἐκ φιλανθρωπίας ἐγένεν ἄνθρωπος, ἀπέθανε καὶ ἐχωρίσθη ἡ ψυχὴ τοῦ ἀπὸ τοῦ σώματος, χωρὶς ὅμως νὰ χωρισθῇ καὶ ἡ θεότης Του ἀπὸ αὐτόν, ἀνέστησε τὸ Σῶμα ΤΟΥ καὶ τὸ παρέλαβε στὸν Οὐρανὸ ἐν δόξῃ, ἔτσι θὰ συμβεῖ καὶ μετὰ τοὺς εὐαρεστήσαντες τὸν Θεόν .

Τὸ ἀνθρώπινο ὄν εἶναι διαχρονικό, καὶ εἶναι πλάσμενο νὰ ἀλλάξει κατάσταση, ὥστε μετὰ τὸν βιολογικὸ θάνατο τοῦ σαρκικού-σώματος διατηρεῖ ὅλα τὰ χαρακτηριστικά μετουσιωμένα στὸ πνευματικό-σῶμα. Τὸ μέρος τοῦ σώματος που οἰκιοθελῶς ἀφαιρεῖται διὰ δωρεὰ μεταμόσχευσης, καὶ ὄχι γιὰ ἱατρικούς λόγους, εἰς αὐτὸ ἀφαιρεῖται κατὰ τὸ ἴδιον μέτρο μετὰ ἀπὸ τὴν μεταθανάτιο αἰώνιο μετάστασιν αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἐν δυνάμει πρὸς ἀνάστασιν πνευματικό-σῶμα τοῦ ἀνθρώπου δὲν θὰ φέρει τὰ δωρηθέντα ὅργανα. Ἐπειδὴ ἡ πνευματικὴ τοῦ υπόστασιν θὰ υπολείπεται τὴν πνευμα-τική οὐσίαν τῶν διαμελισμένων ὁργάνων που ἀπὸ τὸ σαρκικό-σῶμα που οἰκιοθελῶς ἀφαιρέθηκαν. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι υπεύθυνος γιὰ τὴν φθορὰ που προξενεῖ στὸ σαρκικό-σῶμα τοῦ οἰκιοθελῶς, καὶ ὄχι γιὰ αὐτὴν που τοῦ ἐπιβλήθηκε. Τὸ κατὰ Ματθαίον Εὐαγγέλ. κεφ. ιη' @7 - @10 , μαρτυρεῖ γιὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος πρὶν καὶ μετὰ τὸν φυσικὸ θάνατο.

"Ουαί τω κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων ἀνάγκη γὰρ ἐστὶν ελθεῖν τα σκάνδαλα πλὴν οὐαί τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι οὗ το σκανδαλον ἐρχεται. εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἐκκοπον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σου καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας, ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ το αἰωνιόν. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει, σε ἐξελε αὐτόν καὶ βάλε ἀπὸ σου καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμούς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γένναν το πυρός".

Ἡ Ἐκκλησία δὲν θεωρεῖ ἠθικόν το να ἐπισπεύδεται ὁ θάνατος το ενός γιὰ να σωθεῖ ἡ ζωὴ το ἄλλου. Ὁ ἀνθρώπος ποὺ δὲν ἔχει πιὸ ἐγκέφαλον ἐν λειτουργίᾳ δὲν σημαίνει ὅτι ἔπαυσε να ζεῖ καὶ να ὑπάρχει. Ὁ ἐγκεφαλικὸς θάνατος, παρὰ το γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ διαπίστωση το τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐγγύηση πολυ αὐστηρῶν κριτηρίων, ποὺ θεωρεῖται ὅτι προϋποθέτει μὴ ἀναστρέψιμη τὴν πορεία τῆς ἀσθενείας, τελικὰ καταλήγει σε δοκιμασία το ἱατροῦ, ποὺ καλεῖται να διακόψει τὴν τεχνικὴ υποστήριξη τῆς ζωῆς ἢ να προέλθει στὴν ἀφαίρεση ὀργάνων ἐνῶ ἀκόμη ὁ ἀσθενὴς ἀναπνεύει.

Το 1968 ἡ COMMITTEE OF THE HARVARD MEDICAL SCHOOL καθιέρωσε τέσσερα στάδια κριτηρίων θανάτου;

(Χ. Πολίτη - Σ. Μαρκέτου: Νοέμ.- Δεκ. 1990 : Ἱατρικὰ ζητήματα ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων μεταμοσχεύσεων, ἐν "Υγειονομικὴ Ἐπιθεώρηση". σ.32 .

α) Τὴν ἐλλειψη ἀντιλήψεως καὶ ἀντανακλαστικῶν.

β) Τὴν ἐλλειψη κινήσεων καὶ ἀναπνοῆς τουλάχιστόν ἐπὶ μία ὥρα.

γ) Τὴν ἐλλειψη ἀντανακλαστικῶν καί

δ) Τὴν ἰσοηλεκτρικὴ γραμμὴ ἐπὶ διάστημα τουλάχιστον 24 εἴκοσι ὥρῶν.

Εἶναι ὅμως αὐτὰ ἀρκετά;

Δὲν ἔχουν ἀκόμη καθιερωθεῖ διεθνῶς ἐνιαία κριτήρια θανάτου.

Οἱ κίνδυνοι ἐλλοχεύουν ἐνῶ οἱ δότες εἶναι τα ἐνδεχόμενα θύματα μιάς σπουδῆς γιὰ τὴν εξασφάλιση μοσχευμάτων με παράλληλη κατάργηση ἀναφαίρετων δικαιωμάτων τῶν πάνω στὴν ἴδια τοὺς τὴν ζωὴ.

Ὁ ἀνθρώπος εἶναι διαχρονικὸ ὄν, καὶ το σαρκικό-σῶμα το δὲν εἶναι ἀναλώσιμο υλικό. Το γεγονὸς τῆς ἀνάστασης το γίου τῆς χήρας καὶ το κοράσιον το ἀρχόντος δείχνει ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι υπόλογος στὸν Ἰησοῦ Χριστό γιὰ το σαρκικό-σῶμα το καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ το υπόσταση ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνάλογα με τὶς πράξεις μας θα μας ἀναστήσει. Τὸ κατὰ Λουκάν Ευαγγ. κεφ ζ' @14 , δείχνει τὴν ἰκανότητα το νεκροῦ νεανίσκου να ἀκούσει τὸν λόγον το θεοῦ να τον καλεῖ "νεανίσκε σοι λέγω, ἐγέρθητι".

Κατά Λουκάν Ευαγγ. κεφ ζ' @14 "και εγένετο εν τω εξής επορεύετο εις πόλιν καλουμένην Ναϊν και συνεπορεύοντο αυτώ οι μαθηταί αυτού ικανοί και όχλος πολύς. ώς δε ήγγισε τη πύλη της πόλεως και ιδού εξεκομίζετο τεθνηκώς υιός μονογενής τη μητρί αυτού, και αυτή την χήρα, και ο όχλος της πόλεως ικανός ην συν αυτήν. και ιδών αυτήν ο Κύριος εσπλαγχίσθη επ' αυτή και είπεν αυτή. μη κλαίε και προσελθών ήψατο της σορού, οι δε βαστάζοντες έστησαν, και είπε νεανίσκε σοι λέγω, εγέρθητι. και ανεκάθισεν ο νεκρός και ήρξατο λαλείν, και έδωκεν αυτόν τη μητρί αυτού".

Εις το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον κεφ. θ' @ 23 "Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του άρχοντος και ιδών τους αυλήτας και τον όχλον θορυβούμενον, λέγοι αυτοις, αναχωρείτε, ου γαρ απέθανεν το κοράσιον, αλλά καθεύδει. και κατεγέλων αυτού ότε δε εξεβλήθη ο όχλος, εισελθών εκράτησε της χειρός αυτής και ηγέρθη το κοράσιον." Το γεγονός της ανάστασης του γίου της χήρας και του κοράσιου του άρχοντος είναι ένα από τα θεία θαύματα που προφητεύουν την σημασία και μετά θάνατο της αρτημέλειας του σαρκικού-σώματος.

Με την επιγής θαυτουργική ανάσταση των νεκρών ο ΩΝ, εμπράκτως δείχνει στον άνθρωπο ότι έχει εξουσία επί της ανθρώπινης φύσης και επί της πνευματικής του υπόστασης. Το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου είναι οίκος θεού εν ζωή και μετά τον θάνατο εάν εν Χριστώ παραμείνει.

Πρός Ρωμαίους κεφ. η' @11. "εί δε το Πνεύμα του εγείραντος Ιησούν εκ νεκρών οικεί εν υμίν, ο εγείρας τον Χριστόν εκ νεκρών ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών δια το ενοικούν αυτού Πνεύμα εν υμίν".

Ο ΩΝ ελέγχει την πράξεις του ανθρώπου και ανάλογα την χαρακτηρίζει. Ο ΩΝ, την συνουσία της σάρκας χωρίς ευλογία γάμου την εκκάλεσε "μοιχεία". Η μεταμόσχευση ανθρωπίνων οργάνων, ενώνει τα σαρκικά-σώματα δύο ανθρώπων και διασπά την πνευματική υπόσταση του δωρητή και του ασθενούς, ως εκ τούτου είναι μία υπέρβαση μοιχείας. Μοιχεία μέσο της μεταμόσχευσής είναι διαρκής και μη αναστρέψιμη, αφού κανείς από τους δύο δεν έχει δυνατότητα να μετανοήσει και να επανορθώσει, αφού παραβιάζονται οι πνευματικές υποστάσεις της ανθρώπινης φύσης του δωρητή και του δότη. Η μεταμόσχευση όχι μόνο ενώνει αλλά αναμιγνύει τα σαρκικά-σώματα δύο ανθρώπων με μόνο σκοπόν την παράταση της βιολογικής ζωής εις βάρος της αιώνιας πνευματικής ζωής. Όταν η συνουσία ενώνει δύο ανθρώπους "εις σάρκα μίαν", πόσο μάλλον η μεταμόσχευση που τους ενώνει αμετακλήτως και αρρήκτως εις σάρκα μίαν. Το πνευματικό-σώμα του δωρητή υποτάσσεται σε δουλεία στον μεταμοσχευμένο. Τα μεταμοσχευμένα όργανα φέρουν τα πνευματικά στοιχεία του δωρητή.

Πρός Κορινθίους Α' κεφ. στ, @ 16. @16 "ή ουκ οίδατε ότι ο κολλώμενος τη πόρνη έν σώμα εστιν; έσονται γαρ, φησίν, οι δύο εις σάρκα μίαν."

Πρός Κορινθίους Α' κεφ. στ' @14, 20 @14 " ...ουκ οίδατε ότι τα σώματα υμών μέλη Χριστού εστί" ...@'20. ηγοράσθητε γάρ τιμής δοξάσατε διή τόν Θεόν εν τω σώματι υμών και εν τω πνεύματι υμών, ότινα εστί του Θεού.

Ο Απόστολος Παύλος αναφέρει στο ανθρώπινο σώμα, ότι τα μέλη του ανθρώπου μέλη Ιησού Χριστού είναι. Η ανθρώπινη φύση και η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου εξαγοράσθηκε από τον Ιησού Χριστό επάνω στο Τιμιο Σταύρο. Και ποιός δύναται δωρίση τα μέλη αυτά που ανήκουν στον θείο Λόγο;

Κατά Ιωάννη κεφ. ε' @ 21. "Ωσπερ γάρ ο Πατήρ εγείρει τους νεκρούς και ζωοποιεί, ούτω και ο υιός ους θέλει ζωοποιεί".

Το Πνεύμα του Θεού Πατρός που ανέστησε τον Ιησούν Χριστό εκ νεκρών θα δώσει ζωήν και στα νεκρά σώματα εξ' αυτών των ανθρώπων που το πνεύμα τους, θα κριθεί άξιο να αναστηθεί εν Χριστώ. Όταν ο ΩΝ αναστή-
νει τους νεκρούς, όσοι εκ των ανθρώπων είναι οικιοθελώς δωρητές οργάνων, το αναστημένο σαρκικό-σώμα τους, δεν θα φέρει τα μοσχεύματα που δώρισαν. Το Σαρκικό-Σώμα του Αναρχου Λόγου του Θεού διατήρησε τα ση-
μάδια της εκούσιας Σταυρικής Θυσίας Του, και μετά την Ανάσταση Του.

Κατά Ιωάννη κεφ. κ' 24-29. "Θωμάς δε εις εκ των δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, ουκ ήν μετ' αυτών ότε ήλθεν ο Ιησούς. έλεγον ούν αυτώ οι άλλοι μαθηταί ευράκαμεν τον Κύριον. ο δε ειπεν αυτοίς εάν μη ιδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων, και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων, και βαλώ την χείρα μου εις την πλευράν αυτού, ου μη πιστεύσω. και μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν έσω οι μαθη-
ταί αυτού, και Θωμάς μετ' αυτών. ερχεται ο Ιησούς των θυρών κεκλει-
σμένων, και έσση εις το μέσον και ειπεν, ειρήνη υμίν. είτα λέγει τω Θωμά φέρε τον δάκτυλόν σου ώδε, και ίδε τας χείρας μου και φέρε την χείρα σου, και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος, αλλά πιστός. και απεκρίθη Θωμάς και ειπεν αυτώ. ο Κύριος μου και ο Θεός μου. λέγει αυτώ ο Ιησούς ότι εύρακάς με, πεπίστευκας μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες."

Η ΔΕΞΙΑ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΠΑΡ' ΟΛΟ ΠΟΥ Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ ΤΟ ΝΕΚΡΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Άρα οποιαδήποτε κακοποίηση του ανθρώπινου σώματος εν ζωή ή μετά θάνατο είναι εξ ίσου κολάσιμη όταν γίνεται με την συγκατάθεση μας η δωρεά οργάνων.

Ο Λουκάς στο κεφ. κδ' @36-43 δίνει άλλη μία θέση για την αξία και την σπουδαιότητα του ανθρώπινου σώματος, όπου ο Ιησούς μετά την ανάσταση Του παρουσιάζεται ενόπιον των μαθητών και ζητάει τροφή για να τούς αποδείξει την ανάσταση του Σαρκικού-Σώματος Του.

"Ταῦτα δε αὐτῶν λαλούντων αὐτός ο Ἰησοῦς ἔσθη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν πτοηθέντες δε καὶ ἐμφοβοὶ γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τι τετάραγμένοι ἐστε, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖρας μου καὶ πόδας μου, ὅτι αὐτός ἐγώ εἰμι, ψηλαφήσατε με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμε θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ἔτι δε ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρὰς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δε ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν."

Α. Γρηγ. Παλαμά Κεφ Γ'.

Ὅσοι δὲν χωρίζονται ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὅταν ἀποχωρίζονται ἀπὸ τοῦ σώματος, κατὰ τὴν ἀνάστασι θὰ παραλάβουν καὶ τὸ σῶμα τῶν πλησίων τοῦ θεοῦ καὶ θὰ εἰσέλθουν μαζί με ἀνέκφραστη χαρὰ ἐκεῖ, "ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ὑμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς", καὶ θὰ ἀπολαύσουν καὶ τὴν μέλλουσα ζωὴν ἑορτάζοντας τὸ Χριστό.

Κατὰ Ἰωάννη κεφ. ια' @43. "ΛΑΖΑΡΕ, ΔΕΥΡΟ ΕΞΩ"

Περιφρονεῖ τὸν θεῖο Λόγο καὶ τὴν αἰωνιότητα, ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτοβούλως μετὰ θάνατον, δίνει ἐντολὴ νὰ ἀποτεφρωθεῖ τὸ σῶμα του. Ἡ ἀνάστασι τοῦ Λαζάρου εἶναι μία μαρτυρία τοῦ Ἀνάρχου Λόγου τοῦ θεοῦ, περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, καὶ τὴν σημασία πού ἔχει ἡ αὐτοτέλεια τοῦ σαρκικοῦ-σώματος καὶ μετὰ τὸν βιολογικὸ θάνατο.

Ὅταν, ὁ θεῖος Λόγος ἀναστήσει τὸ σαρκικό-σῶμα τοῦ ἀνθρώπου στὴν Βασιλεία Του, τότε ἡ ἀνθρώπινη φύσι θὰ λάβῃ τὴν ἀθάνατη μορφή, ὅπου ἡ ὄντολογικὴ πνευματικὴ τοῦ ὑπόστασι καὶ ἡ ἀκτιστος θεία ψυχικὴ τοῦ ὑπόστασι τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἐνωθῶν ἀδιάρρηκτως στὴν αἰωνιότητα.

Ἡ ἀνάπτυξι τῆς τεχνολογίας ἔδωκε στὴν ἐπιστὴμὴ τρόπους νὰ ἐπέμβῃ στὴν βιολογικὴ δύναμὴ τῆς γενετικῆς με τὴν κλωνοποίηση. Ἡ κλωνοποίηση εἶναι γενετικὴ μεταμόσχευσι. Ὅτι ἰσχύει γιὰ τὴν μεταμόσχευσι, ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν κλωνοποίηση ἀφοῦ χρησιμοποιοῦν ζῶντα κυτταρικὸ ὁργανισμό γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ ἓνας παρόμοιος ὁργανισμός με τὴν βοήθεια μαρίου. Ἡ τεχνολογία μπορεῖ νὰ εφεύρει τρόπους γιὰ ν' ἀντικατασταθοῦν τὰ καταστραμμένα ἀνθρώπινα ὅργανα με τεχνητὰ ὅργανα, ὥστε νὰ παρατείνεται ἡ φυσικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεται ἡ ἀνθρώπινη πνευματικὴ ὑπόστασι, ἀπὸ τὰ ξένα ἀνθρώπινα μωσχεύματα.

4. Η ΘΕΙΑ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Οι πράξεις του ανθρώπου αξιολογούν την ζωή του. Όταν η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου δίνει μόνο βιοποριστική έννοια στην ζωή του, τότε η οντολογική ζωή ως ανθρώπινο όν τελειώνει μαζί με το σαρκικό-σώμα, που χάνεται και σβήνει στο φλοιό της γής χωρίς καμία αξία υποδομής προς την αθανασία. Ο θάνατος κτυπά αδιακρίτως τους ανθρώπους άσχετα με την αξίαν που έχει καθορίσει ο καθένας στην βιοτική του με τις πράξεις του. Ο θάνατος επισφραγίζει ανά τους αιώνες το νόημα και την αξία που έχει δώσει ο κάθε άνθρωπος στην ζωή του.

Όταν ο άνθρωπος αξιοποιήσει εν Χριστώ, την πνευματική του υπόσταση οι πράξεις του τον οδηγούν προς την αθανασία.

Ψαλ. 81.6 "Θεοί έστε σεις και υιοί υψίστου πάντες". Στόν ψαλμό του προφητάναξ Δαβίδ, γίνεται αναφορά στην αξία του ανθρώπου.

Ο άγιος Γρηγόριος ο θεολόγος αξιολογεί πλήρως την ανθρώπινη ζωή. "Γενώμεθα ως Χριστός επεί και Χριστός ως ημείς, γενώμεθα θεοί δι' αυτόν, επειδή κ'ακείνος δι' ημάς άνθρωπος." (Γρηγόριος ο θεολόγος)

Οι καλές πράξεις του ανθρώπου δεν είναι αρκετές να δικαιώσουν την ζωή του ανθρώπου. Η άυλος πνευματική υπόσταση του ανθρώπου, όταν έχει καλή πρόθεση είναι εν δυνάμη αποδέκτης της θείας Κοινωνίας ώστε να δικαιωθεί η ανθρώπινη φύση του.

Ο ΩΝ ενώνει την άκτιστο θεία ψυχική υπόσταση του ανθρώπου, μέσο της θείας Κοινωνίας, στην κτιστή σαρκική φύση και στην πνευματική ανθρώπινη υπόσταση για να καταστήσει τον αιώνιον εν Χριστώ άνθρωπο.

Κατά Ιωάννην κεφ. στ' @ 53. "αμήν αμήν λέγω υμίν, εάν μή φάγητε την σάρκα τού υιού του ανθρώπου και πίνετε αυτού το αίμα, ούκ έχετε ζωήν εν εαυτοίς".

Κατά Ιωαννή κεφ. στ' @ 56-57. "ο τρώγων μου την Σάρκα και πίνων μου τό Αίμα, εν εμοί μένει, κ'αγώ εν αυτώ. 57 καθώς απέστειλέ με ο ζών πατήρ κ'αγώ ζώ διά τόν Πατέρα, και ο τρώγων με κ'ακείνος ζήσεται δι' εμέ".

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΠΟΥ ΚΑΤΕΧΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕΣΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΣΕ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑ ΥΛΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΚΑΙΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

5. Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΕΜΒΡΥΑΚΗΣ ΖΩΗΣ.

Κάθε ανθρώπινη-φύση έχει μία ψυχική ουσία ως εκ τούτου το έμβρυο είναι αδύνατον να έχει ψυχική υπόσταση, διότι δεν είναι διαμορφωμένο ως πρόσωπο. Η σύλληψη και η δημιουργία του ανθρώπινου εμβρύου αναπτύσσει μόνο το βιό-πνευματικό σύμπλεγμα. Η σαρκική δημιουργία του ανθρώπινου εμβρύου διέπεται από την πνευματική του υπόσταση, όπου συνεργός είναι το θείον. Την πνευματική υπόσταση του εμβρύου την αναφέρει ο

Ευαγγ. Λουκάς κεφ. α' @41 "και εγένετο ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαρίας, εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλία αυτής".

Το έμβρυο έχει πλήρη πνευματική υπόσταση και είναι υπό ανάπτυξη ο εν δυνάμει όν-άνθρωπος. Ως εκ τούτου η άμβλωση δεν είναι ανθρωποκτονία, αλλά βρεφοκτονία αφαίρεση ανθρώπινης εμβρυακής ζωής. Το έμβρυο διαμορφώνεται σε ολοκληρωμένο άνθρωπο την στιγμή της γέννησής του, όπου το βρεφικό πνευματικό-σώμα δέχεται την ψυχική ουσία.

Η αξία της ζωής της μητέρας είναι υπεράνω του εμβρύου. Το έμβρυο είναι υποδεέστερον οντολογικά όν, εν σύγκριση με την μητέρα και ο ιατρός θυσιάζει το έμβρυο όταν είναι επιβεβλημένο να επιλέξει να σώσει την ζωή ενός εκ των δύο. Με την άμβλωση εμποδίζεται η ανάπτυξη του εμβρύου βιό-πνευματικού συμπλέγματος και τερματίζει η ολοκλήρωση της μετουσιωμένης ανθρώπινης φύσης με την εμφύσηση της εμψυχής υπόστασης. Όταν θυσιάζεις την μητέρα προς χάριν του εμβρύου δολοφονείς ένα άνθρωπο. Η εμβρυακή ευθανασία είναι επιβεβλημένη μόνο όταν κινδυνεύει η ζωή της μητέρας.

Βέβαια στίς ημέρες μας η άμβλωση έχει εκτραπεί από κάθε ηθική άποψη και έγινε εμβρυογενοκτονία. Η μητέρα που αποβάλλει το έμβρυο, υπέρ του ατομικού συμφέροντος της, έρχεται σε σύγκρουση με την Πηγή της Ζωής που εδημιούργησε το έμβρυο μέσα στα σπλάχνα της. Η εμβρυό-γενοκτονία, είναι αμαρτία διότι η μητέρα θέτει το εγώ της, υπεράνω της ζωογόνου θείας επέμβασης γιά την σύλληψη και δημιουργία της εμβρυακής ζωής.

ΤΟ ΒΡΕΦΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΟΝΤΟΛΟΓΙΚΑ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟ.

6. ΓΝΩΘΙ Σ' ΕΑΥΤΟ.

Ο άνθρωπος ίσταται είς το μέσον δύο υποστάσεων, που διαιρούνται στην άκτιστον θεία υπόσταση και στην κτιστή φύση. Η κτιστή υπόσταση του ανθρώπου διαμορφώνεται από την άυλη πνευματική του υπόσταση και το ανθρώπινο σαρκικό-σώμα.

Ο άνθρωπος εν ζωή, έχει δύο υποστάσεις που συνυπάρχουν και φουσιούνται μέσω της ουσίας του πνευματικού-σώματος στο ένα και το αυτό πρόσωπο. Οι ανθρώπινες υποστάσεις διαιρούνται, στην ψυχική ουσία που καθιστά την άκτιστον θεία του υπόσταση και την πνευματική υπόσταση. Το σύμπλεγμα της ένωσης της ζωογόνου ουσίας του πνεύματος με το πνευματικό-σώμα, αποτελούν την κτιστήν άυλον πνευματική υπόσταση εντός του σαρκικού- σώματος και διαμορφώνουν οντολογικά το ανθρώπινο όν. Η ψυχική ουσία πηγάζει από την Άκτιστον θεία Φύση, η οποία κατά χάριν του Αγίου Πνεύματος ζωογονεί τον άνθρωπο.

Οι δύο οντολογικές υποστάσεις του ανθρώπου διαιρούνται ή ενώνονται ανάλογα με τα πιστεύω και τις πράξεις του κάθε ανθρώπου. Η χάρη του Αγίου Πνεύματος ενσωματώνει την Ανθρώπινη Φύση του Ι. Χριστού στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου, μόνο μέσω της Ορθόδοξης Χριστιανικής Πίστεως.

Ο άνθρωπος εάν δεν συνειδητοποιήσει την άκτιστον υπερφυσική ουσία του, ζει σε μία παραίσθηση αξιοποιώντας μόνο τις νοητικές ικανότητές του, νεκρώνοντας την πνευματική του υπόσταση.

Τό έλεος που πηγάζει από τον θείο Λόγο, διαιωνίζει την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση. Το σαρκικό-σώμα του ανθρώπου αφθαρσοποιείτε όταν το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου αντλεί ζωογόνο ουσία από τον Αναρχο θεό. Ο άνθρωπος αποκτά, τω γνώθι σ' εαυτό μέσο, της πνευματικής δύναμης που αντλεί από την αλήθεια της Ορθόδοξης πίστης ώστε να μπορέσει να ολοκληρωθεί σάν πνευματικό όν στην Επουράνια Βασιλεία του Ιησού Χριστού.

7. ΠΟΙΟΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ, ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ;

Ο άνθρωπος χαμένος στον λαβύρινθο των παθών και των αισθήσεων έχει μία διέξοδο σωτηρίας, "πάντα ισχύω εν τώ δυναμούντι μου Χριστώ", Προς Φιλιππησίους κεφ. ④', ①3. Ο άνθρωπος έχει δικαίωμα να αμαρτάνει αλλά δεν έχει δικαίωμα να μην μετανοεί. Κατά θεία οικονομία, ο άνθρωπος στην διάρκεια της σύντομης επίγειας ζωής του αμαρτάνει, χωρίς να τιμωρηθεί άμεσα για τις αμαρτίες του. Όμως ο άνθρωπος έχει ευθύνη να έχει επίγνωση της αμαρτωλότητας του, ώστε να διορθωθεί, ουδείς τέλειος ή αναμάρτητος. Κατά Ιωάννη κεφ.ή ③4."απεκρίθη αυτοίς ο Ιησούς αμήν αμήν λέγω υμίν ότι πάς οποιών την αμαρτίαν δούλος εστί της αμαρτίας". "Ει τις θέλει οπισω μου ελθείν απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρό αυτού και ακολουθείτω μοι." κατά Ματθαίον ΙΣΤ' ②4.

Μακάριος ο άνθρωπος που κάνει βίωμα, τον λόγο του Ιησού, όπου η πνευματική του υπόσταση αγωνίζεται να κατατροπώσει τα καταχθόνια που προσπαθούν να τον αποκόψουν από την ουσία της ψυχής του.

Το κατά Λουκάν κεφ. 5' @20-37 Ευαγγέλιον προαναγκέλει την θεία Δικαιώσυνη της Δευτέρας Παρουσίας και μακαρίζει εκείνους εκ των ανθρώπων που θα γίνουν πολίτες της Επουράνιας Χριστού Βασιλείας.

5' @20-37 "Μακάριοι οι πτωχοί, ότι υμετέρα εστίν η βασιλεία του θεού. μακάριοι οι πεινώντες νύν, ότι χορτασθήσεσθε, μακάριοι οι κλαίοντες νύν, ότι γελάσετε, μακάριοι έστε όταν μισήσωσιν υμάς οι άνθρωποι, και όταν, αφορίσουσιν υμάς και ονειδίσουσιν και εκβάλουσιν το όνομα υμών ως πονηρόν ένεκα του υιού του ανθρώπου. χάρητε εν εκείνη τη ημέρα και σκιρτήσατε, ιδού γάρ ο μισθός υμών πολύς εν τω ουρανώ, κατά τα αυτά γάρ εποίουν τοις προφήταις οι πατέρες αυτών. Πλήν ουαί υμίν τοις πλουσίοις, ότι απέχετε την παράκλησιν υμών. Ουαί υμίν οι γελώντες νύν, ότι πενθήσετε και κλαύσετε. Ουαί όταν καλώς υμάς είπωσι πάντες οι άνθρωποι, κατά τα αυτά γάρ ποιούν τοις ψευδοπροφήταις οι πατέρες αυτών. Αλλά υμίν λέγω της ακούουσιν αγαπάτε τους εχθρούς υμών, καλώς ποιείτε τοις μισούσιν υμάς, ευλογείτε τους καταρήμενους υμίν προσεύχεσθε υπέρ των επηρεαζόντων υμάς. Τω τύπτοντί σε επί την σιαγόνα παρέχε την άλλην. και του αίροντος σου το ιμάτιον και τον χιτώνα μη κλύσης. Πάντα δε τω αιτούντι σε δίδου, και από του αίροντος τα σα μη απάντει. και καθώς θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε ομοίως. και εί αγαπάτε τους αγαπώντας υμάς. και εάν αγαθοποιείτε τους αγαπούντας υμάς ποία υμίν χάρις εστί, και γάρ οι αμαρτωλοί το αυτό ποιούσι. και εάν δανείζετε παρ' ών ελπίζετε απολαβείν ποία υμίν χάρις εστί; και γάρ αμαρτωλοί δανείζουσιν ίνα απολαβώσι τα ίσια. Πλήν αγαπάτε τούς εχθρούς υμίν και αγαθοποιείτε και δανείζετε μηδέν απελπίζοντες, και έσται ο μισθός υμών πολύς και έσεσθαι υιοί υψίστου, ότι αυτός χρηστός εστίν επί τους αχαρίστους και πονηρούς. Γίνεσθε ούν οικτρίμονες καθώς και ο πατήρ υμών οικτίρμων εστί. Και μη κρίνετε ου μή κριθήτε, μη καταδικάζετε, και ου μη καταδικασθήτε."

Κατά την Δευτέρα Παρουσία θα κριθεί η πνευματική υπόσταση του κάθε ανθρώπου. Τότε το πνευματικό-σώμα του θα λάβει την αιώνιον θέση του με τα υπερκόσμια και θα ενταχθεί με τ'επουράνια ή θα καταδικασθεί με τα καταχθόνια. Καταδικασμένο το πνευματικό-σώμα στα καταχθόνια διασπάτε οντολογικά χωρίς ψυχική ουσία και δυνατότητα ανάστασης του σαρκικού-σώματος και υφίσταται διατηρώντας μόνο από την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου.

Όταν το "εγώ" και το "είμαι" ταυτίζεται με τον Θείο Λόγο, τότε το πνευματικό-σώμα αγιάζεται, όπου ταυτίζεται η πνευματική υπόσταση με τον Λόγο του Ιησού Χριστού.

ΕΑΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΓΙΝΕΙ ΔΕΚΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΙΟ ΛΟΓΟ, ΤΟΤΕ ΤΟ ΣΑΡΚΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΘΑ ΑΝΑΣΤΗΘΕΙ.

8. Ο ΛΟΓΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΝΕΥΜΑ.

Ο λόγος είναι ψυχό-πνευματική λειτουργία που ενεργεί από το ασυνείδητο της ψυχής στο συνειδητό του πνεύματος. Όταν οι λέξεις έχουν έννοια, γίνονται λόγος. Ο άνθρωπος χρησιμοποιεί τον εγκέφαλο ως την φυσική καταχώριση των λέξεων, ενώ ο νούς επεξεργάζεται την έννοια των λέξεων μέσω της πνευματικής υποστάσεως και γίνεται **νοητικός-λόγος**.

Ο **νοητικός-λόγος** η κτιστή έκφραση του λόγου δημιουργείται από την μίξη της εγκεφαλικής δυνατότητας, που μέσω του πνεύματος οι λέξεις αποκτούν έννοια. Οι λέξεις γίνονται λόγος μέσω της επικοινωνίας του πνεύματος με το νού. Ο νοητικός-λόγος που εδρεύει στο πνευματικό-σώμα του κάθε ανθρώπου δημιουργεί την ιδέα, την σκέψη, την λογική, τον ανθρώπινο λογισμό, την ευφυΐα, την δύναμη της αντίληψης και του ενστίκτου, που διαμέσου του πνεύματος απεικονίζονται στα εγκεφαλικά κύτταρα ως ο νούς. Ο **ψυχικός-λόγος** εκφράζει την **συνείδηση**. Η συνείδηση ελέγχει το νού, μέσω του διάλογου που γίνεται μεταξύ του ψυχικού και του νοητικού-λόγου. Ο νούς δίνει φυσική διάσταση στο πνεύμα.

Το πνευματικό-σώμα η έδρα του **νοητικού-λόγου** δίνει φυσική διάσταση στην **πνευματική υπόσταση**, που ίστατε μεταξύ του πνεύματος και της σάρκας. Ο έλεγχος, που ασκεί η ψυχική υπόσταση στο πνευματικό-σώμα μέσω της **συνείδησης**, δημιουργεί τον εσωτερικό-διάλογο μεταξύ του ψυχικού και νοητικού-λόγου.

Ο νούς παρεμβαίνει ενεργά και εμποδίζει την άμεση επικοινωνία του νοητικού-λόγου με τον ψυχικό λόγο. Το πνευματικό-σώμα είναι επιρρεπές στις αδυναμίες της σάρκας, αφού φέρει τα χαρακτηριστικά της ανθρώπινης σαρκικής-φύσης. Ο ψυχικός λόγος εκφράζει τον αρχέγονο Θείο Νόμο μέσω της συνείδησης.

Η σκέψη, η βούληση και οι ιδέες έχουν πνευματικές ιδιότητες που επεξεργάζονται από το πνευματικό-σώμα και εκφράζονται μέσω του νοητικού λόγου. Ο νοητικός-λόγος του κάθε ανθρώπου δίνει διαφορετική έννοια στις λέξεις που έχουν πνευματική έννοια, όπως οι έννοιες Θεός, άνθρωπος, αγάπη, θρησκεία, αλήθεια, δικαιοσύνη. Το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου θα διαλέξει την αληθινή ή την διαστρεβλωμένη πνευματική έννοια με την οποία κατά βούληση θα ταυτισθεί. Με τον νοητικό λόγο εκφράζεται και επικοινωνεί ο άνθρωπος. Εάν οι λέξεις που χρησιμοποιούνται για την διατύπωση μίας έννοιας δεν είναι ακριβείς, τότε η έννοια παρερμηνεύεται ή γίνεται ασυνάρτητος.

Ενας πίνακας ζωγραφικής για κάθε άνθρωπο έχει διαφορετική έννοια, ανάλογα με τα νοητικά και πολιτιστικά στοιχεία που έχει.

Η αγία εικόνα ορίζει την κτιστή υπόσταση της θείας ουσίας μέσω της οποίας ο άνθρωπος πνευματικά μπορεί να επικοινωνεί με το Υπερούσιον Θείον, έτσι ώστε για τον κάθε Χριστιανό είναι άγιος απεικονιζόμενος λόγος. Ενας άθεος θεωρεί την αγία εικόνα μόνο ως έργο τέχνης μόνο.

Τα ζώα έχουν νοητική ενστικτώδη εγκεφαλική λειτουργία, όπως ο παπαγάλος έχει την ικανότητα του φωνητικού μιμητισμού, χωρίς να έχει επίγνωση των εννοιών, απλώς μιλάει ασυνάρτητα. Τα κτήνη, δεν έχουν την δυνατότητα νοητικού-λόγου αλλά ενστικτώδους λογικής.

Πολλοί άθεοι επιστήμονες προσπαθούν με διάφορες θεωρίες και τεχνάσματα να αγνοήσουν την θείαν ψυχό-πνευματική ένωση των υποστάσεων του ανθρώπου και θέλουν να την εξισώνουν μ' αυτήν την άψυχον βιό-πνευματική υπόσταση του ζώου.

9. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Οι λέξεις που έχουν υψηλή σημασίας έννοιες συνήθως παρεμηνεύονται όταν υπάρχει σκοπιμότης παραπληροφόρησης της κοινής γνώμης. Η θρησκεία ενός λαού είναι καθοριστικής σημασίας όχι μόνο για την μεταθανάτιο αξιολόγηση της πνευματικής του υπόστασης, αλλά και την διαμόρφωση της κοινωνικής του διαβίωσης. Αυτός είναι ο λόγος που το Βυζάντιο θέσπισε το πρότυπο του Ελληνό-Χριστιανικού πολιτισμού όπου το πολίτευμα βασίζεται στην Καινή Διαθήκη, και στα Ελληνικά πολιτιστικά στοιχεία.

Τα τρία από τα τέσσερα Ευαγγέλια γράφτηκαν αρχικά στην Ελληνική γλώσσα. Η Καινή Διαθήκη μεταφράστηκε σε όλες τις επικρατούσες Ευρωπαϊκές γλώσσες τους πρώτους μ.Χ. αιώνες. Η μετάφραση της Καινής Διαθήκης σκόπιμα παραποιήθηκε από αιρετικούς, για να αλλάξει η βασική έννοια του κειμένου. Αλλάζοντας τα νοήματα του Ευαγγελίου οι αιρετικοί δημιούργησαν αίρεση ώστε να μπορέσουν να αποσχισθούν από το πνευματικό και διοικητικό έλεγχο της Αποστολικής Ορθόδοξου Εκκλησία. Με την πρώτη άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Λατίνους αλώθηκε και η Οικουμενική διάσταση του Ελληνό-Χριστιανικού πνεύματος. Στίς ημέρες μας οι ξένες δυνάμεις εξακολουθούν να επιδιώκουν να καταλύσουν και τίς ρίζες του Ελληνό-Χριστιανικού πολιτισμού.

Τα αιρετικά νοήματα της μετάφρασης του Ευαγγελίου δεν γίνονται πάντα αντιληπτά από τό ευρύ κοινό, λόγω της άγνοιας ή δυσκολίας να κατανοήσουν και να αναλύσουν τα νοήματα ή να ασχοληθούν μ' αυτά. Σε πολλές περιπτώσεις όμως χρησιμοποιήθηκε βία για να επιβληθούν τα αιρετικά κείμενα, που είχε ως αποτέλεσμα την δημιουργία νέων δογμάτων και αυτοκέφαλων εκκλησιών. Η κρατική εξουσία μένει αδιαφορεί για το πνευματικό κόστος που θα υποστεί ο λαός, αφού αυτή πρώτη έχει διαβρωθεί πνευματικά ή έχει εξαγορασθεί.

Η θρησκευτική αλήθεια και η αίρεση είναι απόλυτες έννοιες, δεν υπάρχει ενδιάμεσο σημείο αλήθειας ή αίρεσης αλλά βαθμός εκτίμησης για το κάθε ένα. Η δημιουργία εκκλησιαστικού δογμάτος ελεγχόμενο από την κρατική εξουσία βοηθάει την πολιτεία να έχει τόν πλήρη έλεγχο του πολίτη, αφού θα μπορεί ακόμη και αυτήν την πνευματική του υπόσταση, να έχει υπό τον έλεγχο της. Οι αιρέσεις εξυπηρετούν πολιτικές σκοπιμότητες και ανάλογα κατευθύνουν τον λαό.

10. Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΩΝ ΘΝΗΤΩΝ.

Ο Θεός ευλογεί ή καταδικάζει την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου για τις επιλογές, τά πιστεύω καί τις πράξεις του. Ο θείος Νόμος, υπάρχει γιατί ο άνθρωπος είναι ελεύθερος. Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος με λογική και βούληση ώστε να είναι υπεύθυνος για τις επιλογές και τις πράξεις του. Όταν ο άνθρωπος παραβαίνει τον θείο Νόμο πολλάκις δικαιολογεί την αμαρτία με εκλογικεύσεις. Όταν το πάθος επικρατήσει της λογικής, πολλοί είναι αυτοί που με νοητικά επιχειρήματα και μ' εκλογικεύσεις θα προσπαθήσουν να τεκμηριώσουν τίς πράξεις τους ή και ακόμη θα δώσουν σ' αυτές ένα προσωπείο ηθικής δικαιοσύνης, για να αντιστρέψουν τα δεδομένα.

Όλοι εμείς οι άνθρωποι παράνομοι του θείου Νόμου είμαστε και ένοχοι ενώπιον του Αναρχου Λόγου του Θεού, αλλά βέβαια οι περισσότεροι αντιδρούμε γιατί δεν θέλουμε να έχουμε έλεγχο στίς παράνομες επιλογές και πράξεις μας.

Η νοητική αιτιολογία_δικαιώσις της αμαρτίας: Η αμαρτία είναι ενάντια στόν θείο Νόμο. Όταν όμως η αμαρτία είναι αναπόφευκτη, τοιούτοτρόπως κατ' επέκταση, ο αμαρτωλός δικαιώνεται διότι δεν είναι υπεύθυνος για τις πράξεις του, αφού η δικαιολογημένη αμαρτία είναι αναγκαίο κακό.

Η λογική σ' ένα άγρυπνο αγώνα πρέπει να δαμάσει τό νοητικό πάθος, που θέλει να καταστρέψει αυτό το λογικό-όν. Η ψυχή ζητάει να λυτρώσει τό νοητικό πάθος του ανθρώπου, ώστε να δύναται να γίνει ναός της Αναρχης Ουσίας του Θεού.

Η λογική δεν μπορεί να δώσει λύση στο υπερουσίσιον. Η αθανασία ξεπερνά τα όρια της νόησης και γίνεται πιστεύω. Στόν άνισον υπερκόσμιον αγώνα της ανθρώπινης πνευματικής υπόστασης προς την αθανασία, ο ΩΝ είναι η πηγή Δύναμης του θνητού ενάντια στην αμαρτία.

Ο ΝΟΥΣ ΔΕΣΜΕΥΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ, ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΚΙΚΟΥ-ΣΩΜΑΤΟΣ. Ο ΩΝ, ΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΗΣ ΣΑΡΚΑΣ. ΚΑΘΕ ΛΟΓΙΚΟΝ, ΕΝΔΟΜΥΧΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΑΣΚΗΤΗΣ, ΟΠΟΥ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΕΣΟ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΑΚΡΟΒΑΤΕΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΛΟΓΟΝ.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΟΤΑΝ ΕΝΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΙΟ ΛΟΓΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑ.

11. ΗΘΙΚΗ

Η ηθική καθορίζεται από την Πνευματική Αλήθεια που θέσπισε ο ΩΝ και Θεός Λόγος. Η Πνευματική Αλήθεια είναι υπεράνω της δυνατότητας του νού ή της πνευματικής ικανότητας του ανθρώπου. Οι κοσμικές αξίες στηρίζεται σε κανόνες κοινωνικής συμπεριφοράς μεταξύ των ανθρώπων. Η ηθική προσπαθεί να εφαρμόσει στην καθημερινότητα απόλυτες πνευματικές έννοιες που εκπορεύονται από το ύψιστον αγαθόν. Η ηθική αξιολογεί το μέγεθος του καλού ή του κακού. Το κακό και το καλό είναι απόλυτες έννοιες και δέν υπάρχει ενδιάμεσο σημείο αναφοράς για τις ηθικές αξίες αλλά αξιολόγηση μεγέθους για την κάθε μία.

Ο κάθε άνθρωπος έχει προσωπική αντίληψη του καλού και του κακού. Ο ηθικός νόμος αναπτύσσεται ενδομύχως στόν άνθρωπο μέσω της συνείδησης που είναι ο ψυχικός-λόγος. Την συνείδηση μυστικά εμφύτευσε ο ΩΝ στην ψυχική ουσία του ανθρώπου. Ο ΩΝ, ο δημιουργός του ανθρώπου νομοθετεί και τον τρόπο με τον οποίο ο κάθε άνθρωπος πρέπει να διάγει την ζωή του επί της γής. Τα νοήματα της ηθικής είναι απόλυτα, αναλλοίωτες έννοιες, που ο ΩΝ θεσπίσε ανά τους αιώνες στην συνείδηση του ανθρώπου με κυρίαρχο στόχο την αγιοσύνη της ανθρώπινης πνευματικής υποστάσεως.

Αποκ. Ιωάννου Γ' 15. "Οίδα σου τά έργα, ότι ούτε ψυχρός εί ούτε ζεστός όφελον ψυχρός ής ή ζεστός. 16. Ούτως ότι χλιαρός εί, και ούτε ζεστός ουτε ψυχρός, μέλλω σε εμέσαι εκ του στόματός μου."

Οι κοσμικές αξίες σκοπός αλλοιώνουν τις απόλυτες έννοιες της ηθικής, με σκοπό να υπάρχει συμβατικό ενδιάμεσο σημείο αξιολόγησης του καλού και του κακού. Ο νους του ανθρώπου αιτιολογεί την αλλοίωση της αλήθειας υποβαθμίζοντας τις ηθικές αξίες γιατί είναι κοινωνικά ωφέλιμο και απαραίτητο. Οι κοσμικές αξίες είναι ανεξέλεγκτες και διεστρεβλώνονται ή υποβαθμίζονται ανάλογα με τις τάσεις του λαού που τις

εφαρμόζει. Οι λαοί ανά τούς αιώνες νομοθέτησαν την κοινωνική δικαιοσύνη με αξίες εξαρτημένες αποκλειστικά από την ισχύουσα θρησκεία, τον πολιτισμό τους, από πολιτικά-οικονομικά οφέλη, τις ανθρώπινες αδυναμίες, τον εθνικισμό, από πατροπαράδοτες κοινωνικές παραδόσεις και από επίκαιρα νομοθετικά διατάγματα κρατούντων την εξουσία. Το κράτος είναι ευάλωτο από το συμφέρον των ισχυρών πολιτών ή την ψήφο των βουλευτών με αποτέλεσμα, η εξουσία να νομοθετεί και να εξασκεί δικαιοσύνη εις βάρος των θείων ηθικών πνευματικών αξιών.

Πρός Ρωμαίους κεφ. Ι' @3. "αγνούντες γαρ την του Θεού δικαιοσύνην, και την ιδίαν δικαιοσύνην ζητούντες στήσαι, τη δικαιοσύνη του Θεού ούχ υπετάγησαν".

Οποιος, εκ των ανθρώπων θεσμοθετεί αυθαιρέτως ηθικές αξίες που είναι άλλες από αυτές που εξ' αποκαλύψεως πνευματικώς καταχωρήθηκαν από την Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία, μπορεί να θεωρεί τον εαυτόν του, ότι είναι υπέρτατον όν.

12. ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΠΛΑΝΕΣ ΤΟΥΣ.

Το ανθρώπινο πνευματικό-σώμα οντολογικά, είναι το άυλο πνευματικό είδωλο του σαρκικού σώματος του. Η πνευματική υπόσταση του εν Χριστώ βαπτισμένου ανθρώπου έχει διαμορφωθεί από το Άγιο Πνεύμα ώστε το πνευματικό-σώμα αυτού του ανθρώπου να αποτελεί **θεία εικόνα του Αν-αρχου Θείου Λόγου**. Όταν όμως ο άνθρωπος μ' ελεύθερη βούληση επιλέγει να απορρίψει τον θείο Λόγο το πνευματικό-σώμα αυτού του ανθρώπου ταυ-τίζεται με το πνεύμα που αυτός πιστεύει και **λατρεύει** και κατά συνέπεια καθοδηγείτε στην πορεία της επί γής ζωής του και μ' όποιες συνέπειες και μετά θάνατον.

Οι πνευματικοί βάρβαροι είναι αυτοί που φθείρουν ουσιαστικά την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου με φιλοσοφικές, πολιτικές και κυρίως θεολογικές διδασκαλίες που διαστρεβλώνουν σκοπίμως τις πνευματικές αξίες που θέσπισε ο θείος Λόγος. Οι πνευματικοί βάρβαροι θανατώνουν την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου. Ο άνθρωπος αποβιώνει **βιολογικά** αλλά θανατώνεται κατά ουσία **πνευματικά** και καθ' υπόσταση. Ο άνθρωπος θανατώνεται κατ' ουσία με τον διαχωρισμό της ψυχικής ουσίας από την πνευματική υπόσταση.

Με την αποβίωση επέρχεται ο παροδικός διαχωρισμός της ψυχής από την πνευματική υπόσταση. Ο οριστικός διαχωρισμός της ψυχής από το πνευματικό-σώμα επιφέρει τον Δεύτερο Θάνατο την κατ' ουσία θανάτωση της πνευματικής υποστάσεως του ανθρώπου. (Ο όν-άνθρωπος έχει μία φύση το σαρκικό-σώμα και δύο συντρέχουσες υποστάσεις που μερίζονται ή διαιρούνται στην ψυχική θείαν υπόσταση και στην πνευματική υπόσταση. Οι δύο υποστάσεις συνύπαρχουν μέσο του πνευματικού-σώματος στο ένα και το αυτό φυσικό-πρόσωπο.)

Οι φιλοσοφικές πλάνες των πνευματικών βαρβάρων επεμβαίνουν στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου και τον θανατώνουν κατ' ουσία, αφού τον αποκόπτουν από την θεία ψυχική ουσία. Ένα υπαρκτό δαιμόνιο δίνει στους ανθρώπους φαντασία να φιλοσοφήσουν και να τεκμηριώσουν εντέχνως θεολογικά κάποιο αυθαίρετο σφηρημένο νοητό θεό.

Ασχέτως, ως προς το σεβασμόν προς τα πιστεύω άλλων ανθρώπων, είναι ευρέως γνωστό, ότι ο Βούδας λόγω της αντίθεσης του με την απάνθρωπη θρησκεία που επικρατούσε στο βασίλειο του, εθεοποίησε εαυτόν με σκοπό να ευεργετήσει τον λαό δίνοντας υψηλότερα θρησκευτικά ιδανικά.

Ο Μωάμεθ για προσωπική επιλογή ή φιλοδοξία δημιούργησε μία βλαή θρησκευτική πλάνη, η οποία εξυπηρετεί κοινωνικούς, πολιτιστικούς και άλλους σκοπούς. Ο Μωάμεθ θέσπισε εαυτόν προφήτη διά της βίας, όπου η βία θυσιάζει την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση στον βωμό του "Αλλάχ".

Οι φιλοσοφικές πλάνες που απορρίπτουν τον αληθινό θείο Λόγο και εισαγάγουν ανύπαρκτους θεούς, στηρίζεται σε δαιμονολατρικές υποβολές.

Ψαλμός Δαβίδ 95 Ξε', "Θ4 ότι μέγας Κύριος και αινετός σφόδρα, φοβερός εστίν υπέρ πάντας τους θεούς, Θ5 ότι πάντες οι θεοί των εθνών δαιμόνια, ο δε Κύριος τους ουρανούς εποίησε."

Πρός Ρωμαίους κεφ. β' 14. "όταν τα έθνη τα μη νόμον έχοντα φύσει τα του νόμου ποιή, ούτοι νόμον μη έχοντες εαυτοίς εισί νόμος.

(τα έθνη που έχουν γραπτόν τον νόμον του λόγου του θεού, καίτοι δεν έχουν γραπτόν νόμον, νόμος είναι ο ίδιος ο εαυτός των, δηλαδή η συνείδησης των, που προέρχεται από θεική υπόσταση.)

Ο Βούδας είχε τις δυνατότητες σαν βασιλιάς να συλλέξει πληροφορίες από τις υπάρχουσες θρησκείες και να βρεί αν σε κάποια από αυτές υπήρχε η πνευματική αλήθεια, πρίν προσπαθήσει να αντλήσει την αλήθεια από την πνευματική του υπόσταση. Αλλά μέσα στην πνευματική υπόσταση υπάρχει το πνευματικό-σώμα που δεσμεύει τον ανθρώπινο άμεσα στά επίγεια, ενώ το "Εγώ" τον οδηγεί μέσα στον λαβύρινθο του νού. Ο Βούδας απέτυχε να βρεί την αληθινή θρησκεία γιατί προέβαλε το "Εγώ".

Ο Μωάμεθ με την φιλοσοφία του κατάφερε να γίνει ο Μωσής των Αράβων. Ο Μωάμεθ χρησιμοποιεί στοιχεία από τον Βουδισμό και τον Χριστιανισμό αλλά κυρίαρχο στοιχείο είναι η προσωπική φιλοσοφία του. Ο Μωάμεθ νομοθετεί μία φιλοσοφική αυθεντία θρησκευτικής πλάνης που στηρίζεται σε πολιτικό-κοινωνικές αξίες με μεγαλοφυή έμφαση στά πάθη και στίς αδυναμίες των ανθρώπων. Ετσι, οι άνθρωποι ανενόχλητοι κάτω από την προστασία του ανίερου νόμου του "Κορανίου", εκπληρώνουν ανενόχλητοι τα πάθη τους. Το γεγονός ότι οι Μουσουλμάνοι Δέν μπορούν να υπερασπισθούν την φιλοσοφία τους ούτε με φιλοσοφικά επιχειρήματα αλλά κυρίως ούτε με υπερφυσικά φαινόμενα, πού να αποδεικνύουν με στοιχεία την θεία προέλευση των πιστεύων τους, στρέφονται στην βία και την βεβήλωση άλλων θρησκειών και κυρίως της Χριστιανικής, που λόγω της θεολογικής της διδαχής είναι το εύκολο θύμα, όπου οι ναοί της γίνονται "τζαμιά" και οι πιστοί της ανθρωποθυσία στον βωμό του "Αλλάχ".

Πολιτικά, οικονομικά και εθνικά συμφέροντα συγκροτούν τις Βασικές ισχύουσες μέχρι σήμερα πνευματικές πλάνες. Αλλά, όλοι οι άνθρωποι άσχετα με τα πιστεύω τους εάν είναι αλλόδοξοι ή αιρετικοί Χριστιανοί έχουν την δυνατότητα να διακρίνουν το καλό από το κακό, διότι ο Θεός Νόμος είναι γραμμένος στην συνείδηση τους.

Πρός Ρωμαίους κεφ. β' 15. "οιτινες ενδείκνυται τό έργον του νόμου γραπτόν εν ταις καρδίαις αυτών, συμμαρτυρούσης αυτών της συνειδήσεως και μεταξύ αλλήλων των λογισμών κατηγορούντων ή και απολογουμένων."

Οι Εβραίοι είχαν μαρτυρίες για την έλευση του Αληθινού Θεού μέσω των προφητειών. Οι Σιωνιστές πνευματικοί βάρβαροι, απέρριψαν τον Θεόν Λόγο και Μεσοία των ψυχών και Βασιλέα της πνευμάτικής ανθρωπίνης υπόστασης, διότι επιζητούσαν ένα Μέγα Αλέξανδρο για Μεσοία. Τα Σιωνιστικά πολιτικά, θρησκευτικά και εθνικιστικά συμφέροντα κατάφεραν και παρέσυραν τον Εβραϊκό λαό και τους Ρωμαίους και σταύρωσαν τον Μεσσία.

Οι πνευματικοί βάρβαροι έχουν ως βασικό όπλο την διαστρέβλωση της αλήθειας και την παραπληροφόρηση μέσω της προπαγάνδας. Εξ ίσου, όλα τα αιρετικά ετερόδοξα Χριστιανικά δόγματα είναι δημιουργήματα της ανθρωπίνης φαντασίας. Οι δημιουργοί Χριστιανικών αιρέσεων που σκοπίμως αλλοιώνουν την Αγία Γραφή, διαπράττουν βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος, (Κατά Μάρκον κεφ. γ' @28, @29).

Κατά Μάρκον κεφ. γ' @28 "Αμήν λέγω υμίν ότι πάντα αφεθήσεται τοις υιοίς των ανθρώπων τα αμαρτήματα και οι βλασφημίες όσας εάν βλασφημήσωσιν, @29 ος δ' αν βλασφημήση εις το Πνεύμα το Άγιον, ούκ έχει άφεσιν εις τον αιώνα, αλλά ένοχος εστίι αιωνίου κρίσεως."

Οι πνευματικά βάρβαροι και αυτοκαλούμενοι Καθολικοί Χριστιανοί αλλοιώνουν την Αναρχη Θεία Φύση που έχει τεκμηριωθεί από την μαρτυρία του ίδιου του Ιησού Χριστού και Θείου Λόγου. Η Καινή Διαθήκη καθαρά αναφέρει ότι το Άγιον Πνεύμα εκ του Πατρός και μόνον εκπορεύεται.

Κατά Ιωάννη κεφ. ιε' @25 "αλλ' ίνα πληρωθή ο λόγος ο γεγραμμένος εν τω νόμω αυτών, ότι εμίσησαν με δωρεάν. @26 όταν δε έλθη ο παράκλητος ον εγώ πέμψω υμίν παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας παρά του Πατρός εκπορεύεται, εκείνος μαρτυρήσει περί εμού. @27 και υμείς δε μαρτυρείτε, ότι απ' αρχής μετ' εμού έστε."

Σήμερα οι Ευρωπαίοι πλανώνται από τό σύστημα ενός νέου ελεγχόμενου κρατικό-χριστιανικού δόγματος, τον Οικουμενισμό. Ο Οικουμενισμός ταυτίζει τα μονοθειστικά στοιχεία του Χριστιανισμού με τον Βουδισμό και τον Μουσουλμανισμό, διότι υποθέτει ότι όλοι σένα Θεό απευθυνόμαστε. Ο Οικουμενισμός Δέχεται την λατρεία προς τον Ολύμπιο Δία;

Με αρχηγό τον Πάπα, οι αιρεσιάρχες διαστρέβλωσαν την αλήθεια της Αποστολικής Χριστιανικής Εκκλησίας και κατασκεύασαν μία νέα Χριστιανική λατρεία με εθνικοποιημένο λατρευτικό χαρακτήρα. Η ιερά εξέταση επέβαλε με τυραννικό τρόπο στο λαό την αίρεση και συγχρόνως με την παραπληροφόρηση την έκανε βίωμα στον λαό.

Οι αιρετικοί Χριστιανοί όπως Καθολικοί, Προτεστάντες, και άλλα παρακλάδια αυτών που διαχωρίστηκαν από την μίαν Αγίαν Ορθόδοξη Οικουμενική Εκκλησία είναι όπως τους αναφέρει ο αποστ. Παύλος στην προς Κορινθίους Β', κεφ. ια' "13 οι γαρ τοιούτοι ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εις αποστόλους Χριστού." "14 και ού θαυμαστόν, αυτός γαρ ο σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός".

Άλλοι πνευματικοί βάρβαροι αμφιοβητούν την θεία προέλευση της Υπεραγίας Θεοτόκου. Οι πνευματικοί βάρβαροι τολμούν να εξισώνουν την ΘΕΟΤΟΚΟ ΠΑΝΑΓΙΑ που ενσάρκωσε τον θείο Λόγο, με μία απλή γυναίκα.

Δυστυχώς στις ημέρες μας και πάλι διώκουν λυσσαλέως και με ύπουλους τρόπους την αλήθεια που ανά τους αιώνες ανόθευτη κρατάει η Αγία Ορθόδοξος Αποστολική Χριστιανική Εκκλησία. Τα πνευματικά σημεία που δείχνει η θεία Χάρη στον άνθρωπο για να τον επαναφέρει στην αλήθεια, αποσιωπούνται ή παραπληροφορείτε από τούς επιτήδειους τεχνοκράτες. Η Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη κρατάει τις πνευματικές αλήθειες με επουράνιαν σφραγίδα μαρτυρίας, όπου ο ΩΝ μόνο στον Ορθ. Πατριάρχη δίνει το Αναστάσιμο Άγιο Φώς. Ο ΩΝ μέσο του Ορθοδόξου Πατριάρχη ευλογεί, επιβραβεύει και σιωπηρώς διδάσκει. Κανένας άλλος πνευματικός αρχηγός ετεροδόξων Χριστιανικών Εκκλησιών δεν δύναται να λάβει το Άγιον Φως από τον Πανάγιο Τάφο, διότι δεν είναι αποδεκτοί από τον Άναρχο Ιησού Χριστό. Οι αιρετικοί εν τούτοις επιπαθείς από αλαζωνεία, εγωισμούς, εθνικά οικονομικά συμφέροντα και φιλοδοξίες της πρόσκαιρης επίγειας ζωής σκοπίμως παραπληροφορούν τον κόσμο, σχετικά με την ζωήν και την θεία φύσιν του Ιησού Χριστού και με ότι έχει σχέση με την Αγίαν διδασκαλία Του.

Οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, μαρτυρούν στους ανθρώπους τις βουλές του Θεού, ενώ μέσο της Καινής Διαθήκης, ο ενσαρκωμένος θείος Λόγος καλεί τον άνθρωπο να γίνει κοινωνός Θεού. Με την έλευση του Κυρίου, ο άνθρωπος δέν είναι πιά μόνος αλλά βρίσκεται αιώνια σε εν Χριστώ και Θεώ Κοινωνία. Οι πνευματικοί βάρβαροι και οι φιλοσοφικές πλάνες τους, ποτέ δεν θα καταλύσουν τον κοσμοσωτήριον ύψιστο Θεσμό της σωτηρίας της ψυχής του ανθρώπου, γιατί ο ΩΝ θέσπισε.

Κατά Ματθαίον Κεφ ις' @ 18-20 " κ'αγώ δε σοι λέγω ότι σύ ει Πέτρος, και επί ταύτη τη πέτρα οικοδομήσω μου την εκκλησίαν, και πύλαι άδου ου κατισχύουσιν αυτής."

13. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Η Πνευματική Αλήθεια είναι ο ΩΝ και Λόγος του Θεού, πού καθορίζει τους πνευματικούς νόμους της ζωής και φυσικούς νόμους του σύμπαντος. Ο ΩΝ ενσαρκώθηκε, γιά να μεταλαμπαδεύσει την Πνευματική Αλήθεια σε όλα τα έθνη και γένη τών ανθρώπων μέσο του Αγίου Ευαγγελίου, ώστε ο άνθρωπος να μετέχει της αιωνίου ζωής. Ο ΩΝ δίνει το νόημα και τον τρόπο ζωής βασισμένο στην Ευαγγελική Αλήθεια, ώστε ο άνθρωπος να έχει την δυνατότητα να μετασθεί αιωνίως στην Θεία Επουράνια Βασιλεία.

Ο Ορθόδοξος Χριστιανός μέσο της Ορθοδόξου Εκκλησίας έχει τα μυστήρια που του δίνουν την δυνατότητα να μετουσιωθεί σε πνευματική διάσταση στο υπερκόσμιο ανά τούς αιώνες. Ο φυσικός θάνατος η τιμωρία της πρώτης αποστασίας του ανθρώπου γίνεται το μεταβατικό στάδιο της οριοθέτησης του στην αιωνιότητα.

Η αλήθεια και η πλάνη είναι απόλυτες έννοιες. Δεν υπάρχει ενδιάμεσο σημείο αλήθειας ή πλάνης αλλά βαθμός εκτίμησης γιά το κάθε ένα. Οτι αντιστρατεύεται στον Άναρχο Θείο Λόγο είναι πλάνη. Ο ΩΝ εξέλεξε ως μάρτυρες της Πνευματικής Αλήθειας και της Επουρανίας Βασιλείας Του, κατά το πλείστον, τους κοινωνικά υποβαθμισμένους και κυρίως εκείνους που ο κόσμος περιφρονούσε, γιατί η Πνευματική Αλήθεια του Ευαγγελίου δεν εξαρτάται από τήν ανθρώπινη σοφία ή από τήν Δημοκρατική πλειοψηφική γνώμη ή την κοινωνική ισχύ ή την κοσμική εξουσία και δύναμη.

Η Πνευματική Αλήθεια προστατεύει τον άνθρωπο από τον Δεύτερο Θάνατο και γίνεται πηγή αιωνίου ζωής γιά τον άνθρωπο. Ο ίδιος ο ΩΝ ίδρυσε την Αγία Αποστολική Εκκλησία με διάδοχο την Ορθοδόξο Χριστιανική Εκκλησία.

ΚΕΦ.3

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΩΣ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟ ΟΝ

1. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ο άνθρωπος γεννιέται δέσμιος των πνευματικών και φυσικών νόμων. Η φύση καθορίζει τα όρια του σαρκικού ανθρώπινου δυναμικού, και το πνευματικό-σώμα τα όρια του προσωπικού πνευματικού δυναμικού. Το ανθρώπινο πνεύμα είναι ελεύθερο μόνο για να κάνει επιλογές. Οι νοητικές επιλογές και η ελευθερία του ανθρώπινου πνεύματος δεσμεύονται μέσα στα όρια του προσωπικού πνευματικού-σώματος. Το ανθρώπινο πνεύμα απελευθερώνεται από τα όρια της νόησης όταν ταυτίζεται με την ψυχική ουσία. Ο νους αναζητά την ελευθερία στην ευδαιμονία, την δόξα, τον υλισμό, την φιλαργυρία χωρίς περιορισμούς στα ήθη. Ο νους φθείρει έμμεσα το προσωπικό αόρατο πνευματικό-σώμα, δημιουργώντας αρνητικές δυνάμεις ενάντια στην ένωση της ψυχικής ουσίας με την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση. Οι αρνητικές δυνάμεις είναι κυρίως τα πάθη, ο φόβος, η αμφιβολία, και σε πνευματικό επίπεδο κυρίως η απιστία προς την θεότητα, (του Ιησού Χριστού). Μάταια ο νους του ανθρώπου προσπαθεί να υλοποιήσει την έννοια της ελευθερίας. Ο άνθρωπος νους δίνει φυσική διάσταση στην απεραντοσύνη της πνευματικής έννοιας της ελευθερίας και δημιουργεί την αίσθηση μίας βιό-νοητικής ελευθερίας που την περιορίζει μόνο στα φυσικά όρια του σαρκικού-σώματος του ατόμου.

Ο άνθρωπος γεννήθηκε ελεύθερος ώστε να δοκιμασθεί το σθένος του πνεύματος του, ενάντια των καταχθονίων ενεργών και η δυνατότητα του νού του, να δεχθεί την επιρροή του θείου Νόμου, το αποτέλεσμα διαμορφώνει ανεξίτηλα το προσωπικό πνευματικό-σώμα. Το πνεύμα είναι ελεύθερο και υπεύθυνο για να κάνει την επιλογή μεταξύ των νοητικών επιρροών και της ψυχικής συνείδησης. Η ψυχή προστατεύει και απελευθερώνει τον νού του ανθρώπου από την άβυσσο των παθών και την επιρροή των καταχθονίων ενεργών, και διαμορφώνει το προσωπικό πνευματικό-σώμα του ανθρώπου.

Η πραγματική ελευθερία του ανθρώπου είναι πρωτίστως πνευματική. Η ελευθερία είναι μία πνευματική ιδιότητα που κατ' επέκταση γίνεται αισθητή από τον νού. Ο άνθρωπος είναι κατ' ουσία ελεύθερος πνευματικά και σαρκικά μόνο όταν το πνευματικό-σώμα του έχει πνευματική επαφή με την ψυχική θείαν άναρχη ουσία.

Η ψυχική ουσία εξισώνει τους ανθρώπους μεταξύ τους ώστε να έχουν τα ίδια δικαιώματα ελευθερίας έναντι των συνανθρώπων τους. Οι άνθρωποι δεν είναι ίδιοι ως προς τις πνευματικές ή σωματικές ικανότητες τους, αυτό όμως δεν δίνει το αυτεπάγγετο δικαίωμα στους ισχυρότερους να υποδουλώσουν τους αδυνάτους, προς το ίδιο συμφέρον. Η δικαιοσύνη και η ελευθερία είναι αλληλένδετες έννοιες. Η δικαιοσύνη είναι στοιχείο που στηρίζεται στην ελευθερία της ψυχο-πνευματικής υπόστασης του

ανθρώπου με κυρίαρχο στοιχείο την δίκαια εφαρμογή των ηθικών αξιών του Θείου Νόμου. Οι ηθικές αξίες που θεσμοθετούν την δικαιοσύνη εκπορεύονται από τον Νόμο του Θεού Λόγου. Η αρετή της ελευθερίας θεσμοθετείται και ελέγχεται από την πνευματική δικαιοσύνη του Θεού Λόγου.

Ο Θεός Λόγος απελευθερώνει το εν Χριστώ προσωπικό πνευματικό-σώμα του ανθρώπου στην αθανασία.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΗΛΕΝΔΕΤΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΠΟΥ ΒΟΗΘΑΝΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΝΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ, ΑΠΟ ΤΑ ΕΝΕΡΓΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΥΛΑ ΚΑΤΟΙΚΗΣΑΝ ΣΤΟΝ ΝΟΥ ΤΟΥ. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΟΤΑΝ Ο ΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΧΕΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΠΟΙΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΤΑΥΤΙΣΘΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ.

ΤΗΝ ΥΨΙΣΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΑΠΟΚΤΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΟΤΑΝ Ο ΘΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΣΤΗΣΕΙ ΤΟ ΣΑΡΚΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΤΟΥ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΞΕΠΕΡΑΣΕΙ ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΦΑΣΜΑ ΚΑΙ ΕΝΩΘΕΙ ΜΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑ.

2. Η ΑΥΤΑΠΑΤΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Το σύμπαν δεν διέπεται από καμία μονάδα μέτρησης με ανθρώπινα δεδομένα συμπεριλαμβανομένης και της μονάδας μετρήσεως του χρόνου. Το σύμπαν αποτελείται από ύλη και ενέργεια που εναλλακτικά αλλάζουν μορφή υπό τον διαρκή έλεγχο ανώτερων άκτιστων και κτιστών δυνάμεων πνευματικών δυνάμεων.

Στόν κύκλο της περιστροφής της γής και άλλων φυσικών φαινομένων βασίστηκε η εφεύρεση του χρόνου. Ο χρόνος σαν μονάδα μετρήσεως είναι δημιούργημα της εφευρετικότητας του ανθρώπινου νού που εξελίχτηκε σε τεχνολογικό επίτευγμα προς την διευκόλυνση του τρόπου της ζωής του. Ο χρόνος είναι απαραίτητος για τις κοινωνικές ανάγκες, χωρίς καμία ουσιαστική πνευματική αξία.

Ο χρόνος σαν πνευματική έννοια δίνει νόημα στην Αθανασία αλλά δημιουργεί και ένα λαβύρινθο σύγχυσης στο νού του ανθρώπου. Κανένα ημερολόγιο δεν είναι ακριβές γιατί δεν μπορεί να διαιρεθεί σε ίσα μέρη. Η διάρκεια της περιστροφής της γής γύρω από τον ήλιο που είναι κατά προσέγγιση 365 ημέρες, 5 ώρες, 48' και 49'' και ονομάζεται τροπικό έτος.

Οι αρχαίοι Έλληνες και Ρωμαίοι, διαιρούσαν το έτος τους σε 12 σεληνιακές περιόδους. Από την μία πανσέληνο έως την άλλη περνούσαν τουλάχιστον 30 ημέρες. Το έτος των Ρωμαίων ήταν πολύ σύντομο και αναγκάζονται να τροποποιήσουν το ημερολόγιο τους. Την πρώτη μεταρρύθμιση στο ημερολόγιο την έκανε ο Ιούλιος Καίσαρ το 46π.Χ. Το ημερολόγιο ονομάστηκε "Ιουλιανό", η διάρκεια της χρονιάς ήταν 365 ημέρες κι ένα τέταρτο, και είχε προκαθοριστεί από τον σοφό Ιππάρχο. Η διάρκεια του Ιουλιανού έτους υπολείπεται 11' πρώτα λεπτά και 10" δευτερόλεπτα από το ισχύον τροπικό έτος. Το 1582 υπήρξε μία διαφορά 10 ημερών μεταξύ της επίσημης και της αστρονομικής ημέρας της εορτής του Πάσχα.

Σύμφωνα με την σύνοδο της Νίκαιας, στο 325, το Πάσχα πρέπει να εορτάζεται την πρώτη Κυριακή ύστερα από την πανσέληνο που ακολουθεί την εαρινή ισημερία. Ο πάπας Γρηγόριος ΙΓ', εφάρμοσε το "γρηγοριανό" ημερολόγιο. Με διάταγμα του η ημέρα 4 Οκτωβρίου 1582 ακολουθήθηκε αμέσως από την Παρασκευή 15 Οκτωβρίου, γιά να αφαιρεθεί η διαφορά των δέκα ημερών που είχαν περάσει βάση της συνόδου της Νίκαιας. Αποφάσισε επίσης να αφαιρεθούν 3 ημέρες κάθε 400 χρόνια, αντικαθιστώντας ορισμένα δίσεκτα έτη με κοινά. Το γρηγοριανό είναι μεγαλύτερο κατά 26 δευτερόλεπτα παρά τις αυτόβουλες μετατροπές του Πάπα.

Επειδή ο χρόνος απέκτησε πνευματική ιδιότητα, έγινε αιτία γιά να χωριστή η Ορθόδοξος Εκκλησία σε Παλαιό και Νέο ημερολόγιο. Το γεγονός ότι εορτάζουμε το Πάσχα με το παλαιό ημερολόγιο και τα Χριστούγεννα με το νέο ημερολόγιο δείχνει ασυνέπεια. Εφόσον το Πάσχα εορτάζεται με το παλαιό ημερολόγιο και τα Χριστούγεννα πρέπει να εορτάζονται με το παλαιό εφ' όσον είναι εορτές που αφορούν το αυτό πρόσωπο της Γέννησης και τα Άγια Πάθη του Κυρίου Ιησού Χριστού. Για την Ορθόδοξο Εκκλησία, ουστοπία είναι η ακρίβεια του νέου Γρηγοριανού ημερολογίου. Το θείο είναι ανεξάρτητο από την ακρίβεια των ανθρώπινων χρονομέτρων και των ημερολογίων. Ο χρόνος είναι υποδεέστερος από την πνευματική οξεία της εορτής.

Η επέτειος των θείων εορτών στηρίζεται από το χρονοδιάγραμμα που συμβαίνουν τα θεία Σημεία, όπως το Άγιο Φώς στον Πανάγιο Τάφο, στην εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού στις 6 Αυγούστου εμφανίζεται φωτεινή αποστράπτουσα Νεφέλη, η Αγία Νεφέλη σκεπάζει το Όρος Θαβώρ, την εορτή των Θεοφανείων στις 6 Ιανουαρίου τα νερά του Ιορδάνη γυρίζουν πρὸς τα πίσω, κάθε χρόνο με το Πάτριο Παλαιό ημερολόγιο. Ο άνθρωπος πρέπει να κάνει καλή χρήση του ημερολογιακού χρόνου και άλλων δεδομένων στοιχείων, που καθορίζουν την βιοτική του στο γήινο περιβάλλον.

Ο χρόνος έχει αξία μόνο γιά την πεπερασμένη κτίση. Η ανθρώπινη πνευματική υπόσταση είναι αιώνια και μεταβάλλεται ποιοτικά σε συνάρτηση της βιοτικής δραστηριότητας της ανθρώπινης γήινης παρουσίας. Ο ωρολογιακός χρόνος σαν πνευματική έννοια οριοθετεί στον κάθε άνθρωπο, την ευκαιρία να μετέχει στήν εν Χριστώ Αθανασία. Γιά τον άνθρωπο που αγωνίζεται να κερδίσει την αθανασία, ο χρόνος είναι η αιωνιότητα.

ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΣΥΝΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

3. Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

Το χρήμα δημιουργεί θήτες και θύματα. Το χρήμα όπως και κάθε νοητική εφεύρεση του ανθρώπου είναι απαραίτητη για τις ανθρώπινες ανάγκες αλλά μπορούν να αποκτήσουν και πνευματικές αξίες, ειδικά όταν ο πλούτος γίνεται ο σκοπός ή το νόημα της ζωής του ανθρώπου. Η οικονομική δυναμική δημιουργεί τον κοινωνικό ιστό και διαμορφώνει πολιτική. Η οικονομία, η εξουσία, η δόξα είναι αλληλένδετες κοινωνικές δυνάμεις. Εξουσία και πλούτος ήταν και θα είναι οι ισχυρότερες νοητικές επιθυμίες που αντιτίθενται στις ανθρώπινες ψυχικές δυνάμεις.

Τα χρήματα δεν δύνανται να εξαγοράσουν πνευματικές θείες δυνάμεις όπως η ζωή, επεμβαίνουν όμως αρνητικά στην ανθρώπινη πνευματική υπόσταση μέσω του νού. Με τριάντα αργύρια έγινε η εξαγορά της πνευματικής υποστάσεως του Ιούδα. Τα ενεργά των καταχθονίων πολλές φορές δαμάζουν το ανθρώπινο πνεύμα κάτω από την επιρροή του πλούτου και της εξουσίας, ώστε το πρόσκαιρο να φαντάζει αιώνιο και ο χρυσός αλήθεια, ενώ το πνευματικό-σώμα χάνεται στην άβυσσο νικημένο από τα πάθη και τα αγαθά του πλούτου. Ο πλούτος με τα υλικά αγαθά απομονώνει το ανθρώπινο πνεύμα μέσα στα νοητικά όρια, ενώ η ψυχική ουσία αποκόπτεται στο ασυνείδητο του ανθρώπου. Όλοι οι άνθρωποι καλούνται να επιλέξουν μεταξύ των αργυρίων ή του θείου Λόγου. Ο Ιούδας ο Ισκαριώτης έναντι των τριάντα αργυρίων πρόδωσε τον σαρκωθέντα θείο Λόγο και τα αργύρια παίρνουν πνευματική ιδιότητα τεκμηριώνοντας την υπεροχούσα επιρροή στο πνευματικό-σώμα του Ιούδα. Ο Ιούδας πρόδωσε τον θεό όχι μόνο για τα αργύρια αλλά και για την πολιτική εξουσία της Σιών. Ο Πιλάτος με την ουδετερότητα του έμμεσα προτίμησε την κοσμική εξουσία του Καίσαρη, υποκύπτοντας στην πίεση των Σιωνιστών Ιουδαίων να σταυρώσουν την ανθρώπινη φύση του Ιησού Χριστού.

Κατα Ιωάννη κεφ. ιθ' @ 10-11. " Ουκ οίδας ότι εξουσίαν έχω σταυρώσαι σε και εξουσίαν έχω απολύσαι σε; αποκρίθει ο Ιησούς, ουκ είχες εξουσία ουδεμίαν κατ' εμού, ει μη ήν σοι δεδομένον άνωθεν, διά τούτο ο παραδιδούς με σοι μείζονα αμαρτίαν έχει."

Ο Ιούδας άν και είχε την επιλογή της μετάνοιας, δεν το έπραξε αλλά και πάλι επικράτησε η επιρροή του πονηρού, διότι με δόλιο τρόπο προσπάθησε να κερδίσει αυτό που αντί τριάντα αργυρίων πρόδωσε. Η αυτοκτονία ήταν ο επίλογος της ανεπανόρθωτης πνευματικής φθοράς.

Ο θεός έπλασε τον άνθρωπο ελεύθερο με κρίση για να έχει την ευθύνη για τις επιλογές του. Ο πλούτος δημιουργεί μόνο ευδαιμονισμό, εγωιστικά και αλαζονικά αισθήματα που κυριαρχούν στο πνευματικό-σώμα και καθιστούν τον άνθρωπο πνευματικά ανάπηρο. Ο πλούτος είναι μία πανίσχυρη νοητική φλόγα, άν δέν μπορείς να την ελέγξεις θά σέ κάψει αλλά άν κάνεις καλή χρήση τής ενέργειας της, δημιουργεί ωφέλιμο έργο. Το έργο και ο πλούτος του ανθρώπου δικαιώνεται, όταν τα καταχθόνια δέν μπορούν να την καταλύσουν.

4. ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Η πρακτική φιλοσοφία της ανθρώπινης νόησης εξελίχθηκε σ' επιστήμη. Η επιστήμη με τεχνολογικές εφαρμογές υλοποίησε την ανθρώπινη φαντασία. Ο άνθρωπος νούς νιώθει παντοδύναμος βασισμένος στις τεχνολογικές δυνατότητες που ανέπτυξε μέσω της επιστήμης. Η επιστήμη εξασφάλισε την δυνατότητα στον άνθρωπο να μειώσει το ανθρώπινο μόχθο και πόνο, αλλά με συνέπιες.

Ο άνθρωπος όμως σε στιγμές αλαζονείας επιδιώκει να διεισδύσει στα άδυτα της ζωής και να υποδουλώσει και αυτήν την θεία ζωογόνο πνευματική δύναμη. Οι επιστημονικές εμπειρικές μεθόδους αρχικά επεμβαίνουν στα ζώα, και σταδιακά πειραματίζονται στον ίδιο τον άνθρωπο. Όμως, ο άνθρωπος χωρίς να το καταλάβει θα γίνει το πειραματόζωο της επιστήμης που ο ίδιος εδημιούργησε. Η επιστήμη πειραματίζεται ώστε να επέμβει στα άδυτα της δύναμης που πηγάζει η ζωή, αλλά το μόνο που έχει επιτευχθεί είναι η μετάλλαξη και η κλωνοποίηση ζώντων κυττάρων. Μάταια, προσπαθεί η επιστήμη να δώσει τεχνική δύναμη στην ουσία της ζωής. Μέσο της επιστήμης ο άνθρωπος προσπαθεί να νικήσει τον θάνατο. Αλλά ο επιστημονικός τρόπος είναι λανθασμένος γιατί ο θάνατος είναι άυλος πνευματική ενέργεια. Ο φόβος του θανάτου δημιουργεί αμφιβολία στον άνθρωπο που οδεύει προς το άγνωστο. Η απιστία και η άγνοια γιά την αιώνια ζωή κάνουν τον άνθρωπο να γίνει θύμα και πειραματόζωο των αδυναμιών του, που εκμεταλλεύεται η επιστήμη.

Εάν η επιστήμη έδινε λύσεις στην φθορά της ανθρώπινης υγείας, η ευθανασία δεν θα ήταν ένα νέο ιατρικό δίλημμα. Τα πρόσφατα επιστημονικά επιτεύγματα και η τεχνολογία δημιούργησαν τάσεις γιά να διαμορφώσουν τον άνθρωπο της "νέας εποχής". Ο άνθρωπος της "νέας εποχής" είναι αφοσιωμένος ή παγιδευμένος από τα επιτεύγματα της τεχνολογίας και θεοποιεί την επιστήμη θεωρώντας, ότι είναι ανώτερη από τον θείο Λόγο και έτσι αφοσιώνεται στην τεχνολατρεία της φαντασίας του.

Η άνοδος της επιστήμης χωρίς να στηρίζεται σε πνευματικές αληθινές ηθικές αξίες προξενεί πνευματική υποβάθμιση του ανθρώπου. Μέσο της επιστήμης που κυριαρχεί στην εποχή μας, ο άνθρωπος θεοποίησε το τεχνολογικό είδωλο του.

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός προφήτευσε γιά μερικά από τα τεχνολογικά επιτεύγματα με ακρίβεια.

1.Γιά τα κομπιούτερ είπε ο Άγιος Κοσμάς ότι:" θα μας κυβερνούν κάποτε τα άλαλα και τα μπάλαλα". (Υπολογιστές)

2."Θάρρη καιρός που θα ζωσθή ο τόπος με μία κλωστή" (Καλώδια παροχής ρεύματος ΔΕΗ) Ελέχθη έν Ασσω της Κεφαλληνίας [σ.341, βιβλίον: "Κοσμάς ο Αιτωλός", εκδ.: άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων, έτος:1959]

3. "Θα δήτε να πετάνε άνθρωποι στον ουρανό σαν μαυροπούλια (αεροσκάφοι) και να ρίχνουν φωτιά στον κόσμο. Όσοι θα ζούν τότε θα τρέξουν στα μνήματα (καταφύγια) και θα φωνάζουν. Εβγάτε σείς οι πεθαμένοι να μπούμε μείς οι ζωντανοί."

Η κατασκευάστρια εταιρία: LOCKHEED H.Π.Α

Τύπος αεροσκάφους : F - 117A NIGHTHAWK (ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ).

Ο άνθρωπος της "νέας εποχής" προσπαθεί να στηριχθεί στις δυνατότητες του, αποκόπτοντας το θείον από την επίγεια ζωή του. Δυστυχώς ο άνθρωπος της "νέας εποχής" αυτοκαταστρέφεται, διότι χρησιμοποιεί την τεχνογνωσία εναντίον της πνευματικής του υπόστασης. Πιο είναι το κέρδος του ανθρώπου, στην περίπτωση που τον κόσμο επιστημονικά καταδυναστεύσει αλλά χάσει την ψυχική ουσία του.

Λογικά η άνοδος της επιστήμης πρέπει να συμβαδίζει με γνώμονα την πνευματική ηθική ώστε να υπάρχει ισορροπία του νού με την ψυχική υπόσταση του και τότε τα επιστημονικά επιτεύγματα θα έχουν μόνο ωφέλιμο χρήσι. Όταν η επιστήμη δεν στηρίζεται σε πνευματικό υπόβαθρο, είναι σαν τον αθλητή που ασκεί μόνο τους μύς του και ερχόμενος στον στίβο αποτυγχάνει, αφού δεν υπάρχει συντονισμός των μυών με τον νού του.

Χωρίς την θείαν καθοδήγηση ο νους μέσω της επιστήμης θυσιάζει στον βωμό της αβύσσου την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση.

5. Η ΓΗ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΚΤΗΣΗΣ, ΜΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ.

Η γή δέν είναι ένας πλανήτης τυχαία πεταμένος σε τροχιά από κάποια διαστημική έκρηξη του ήλιου ή κάποιας άλλης επιστημονικής αιτιολόγησης.

Τα σύμπαντα, τα αμέτρητα φαινόμενα, δεν είναι οφθαλμαπάτη ή μία πολύχρωμη φαντασμαγορία που αντικαθρεπτίζεται στο νού του ανθρώπου, αλλά ούτε και η απόλυτη αλήθεια. Ο άνθρωπος δέν μπορεί να αντιληφθεί τις αόρατες πνευματικές δυνάμεις που διέπουν και δημιουργούν την πνευματική δομή της γής, αλλά αντιλαμβάνεται μόνο την υλική δομή της γής. Η γή είναι μοναδική διότι διέπεται από την μείξη της αόρατης αγγελικής δύναμης να έχει δυνατότητα να φέρει και να διατηρεί την ορατή φυσική ζωή. Οι αγγελικές πνευματικές δυνάμεις είναι αυτές που ελέγχουν, διαμορφώνουν και κινούν το Σύμπαν, κάτω τον έλεγχο του υπερκόσμιου θείου λόγου.

Κατά Ιωάννη α' 3. "πάντα δι' αυτού εγένετο και χωρίς αυτού εγένετο ουδέν εν ό γέγονεν".

Η θεία δημιουργία έδωσε αποκλειστική μορφή και δυνατότητα στην γή.

Ο νούς του ανθρώπου παραμένει τυφλός σε ότι έχει σχέση με την αὐλὸν κτίση. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ νοῦ ἔχουν ἐγκεφαλικὴ ἀνταπόκριση καὶ ἀντιλαμβάνεται μόνο τὰ υλικά στοιχεῖα. Οἱ ἀόρατες ἀγγελικὲς δυνάμεις διέπουν τὴν κτίση καὶ εἶναι ὑπεράνω τῶν νοητικῶν καὶ πνευματικῶν ἀνθρώπινων δυνατοτήτων. Ὁ ἄνθρωπος ἅμα ἐλεηθεῖ ἀπὸ τὸ θεῖον, ἰσως ἀντιληφθεῖ τις ἀόρατες πνευματικὲς δυνάμεις ποὺ διέπουν τὸ σύμπαν.

Ψαλμὸς ΡΙΗ' Δαβίδ "Ἐγὼ τὴ διατάξεις σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σα."

Ἡ γῆ ἓνα πεδῖον ὅπου ἀναμετρῶνται τὰ δαιμόνια με τὸν ἄνθρωπο. Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀδύναμος ἐν σχέσῃ μετὰ δαιμόνια ἔχει τὸν θεῖο Λόγο βοηθόν καὶ ὑπερασπιστή. Ἡ κτίση ὑποτάσσεται στὸν ἀνθρώπινο λόγο, ὅταν ὁ λόγος τοῦ ἀνθρώπου ἔχει καταξιώθει πνευματικὰ ἀπὸ τὸν Ἀναρχο θεῖο Λόγο. Πέραν ἀπὸ τῶν νοητικῶν καὶ φυσικῶν ορίων τοῦ Σύμπαντος κα- τοικεῖ ἡ ὑπερκόσμια Ἀκτιστος θεῖα Οὐσία.

6. ΓΑΜΟΣ

Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καταξιώνεται με τὸν θεσμό τῆς οἰκογένειας. Ὁ γάμος στηρίζει πνευματικὰ τὸν θεσμό τῆς οἰκογένειας. Ὁ θεῖος Λόγος θεμελίωσε τὴν πνευματικὴ ἐννοία τοῦ γάμου. Ὁ γάμος πνευματικὰ ἐνώνει τὰ σαρκικά-σώματα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκας εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἔχει ἀμφίδρομη ἐπίδραση στὴν πνευματικὴ ὑπόστασι καὶ στὸ σαρκικό-σῶμα τοῦ ἀνθρώπου. Ὄπου διὰ βίου, ὁ ΩΝ πνευματικὰ ἐνώνει μέσο τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, τὰ σαρκικά σώματα ἐν ἀρμονία μετὰ πνευματικὰ-σώματα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει ἀμαρτία.

Με τὴν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἀπὸ τὰ κείμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κεφ. β' 21 καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἐκτασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὕπνωσε, καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς, 22 καὶ ὠκοδόμησε ὁ θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα καὶ ἠναγκεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδὰμ. 23 καὶ εἶπεν Ἀδὰμ, τούτο νῦν ὀστούν ἐκ τῆς σαρκὸς μου, αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. 24 ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

Ὅμως αὐτὸ ἄλλαξε με τὴν πτῶση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ τοῦ ὀντολογικῆ τοῦ ὑπόστασι. Ὁ ἄνθρωπος ὡς πρόσωπο τελεῖ ὑπὸ δόκιμη καταξίωσι γιὰ μίαν ἀνωτερὴν πνευματικὴ ὀντολογικὴ ἐνταξί ἢ σε μίαν δεύτερην προσωπικὴ ὀριστικὴ πτῶσι, ὅπου ὁ δεύτερος θάνατος θὰ διασπάσει τὴν πνευματικὴ ἀπὸ τὴν ψυχικὴ ὑπόστασι. Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἔχει πνευματικὴ ἰσχὺ καὶ βιολογικὴ διάρκειαν, διότι διαλύετε μόνο με τὴν ἀποβίωσι τὸ ἐνὸς συζυγικοῦ μέλους. Ὁ ΩΝ συμπληρώνει τὴν ὀντολογικὴ ὑπόστασι τοῦ ἀνθρώπου, ὄχι ὡς πρὸς τὴν διαίωνισι τοῦ εἶδους, ἀλλὰ στὴν ἀθανασία τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐν Χριστῷ πρόσωπο στὸ σύνολο τῆς ὀντολογικῆς προσωπικῆς ὑπόστασις τοῦ.

Ο γάμος έχει ως προϋπόθεση την σαρκικό-πνευματική επικοινωνία και ως στήριγμα την οικονομικό-κοινωνική κατανόηση. Η αγάπη ζωογονεί και ενσάρκωνει τον έρωτα. Η αγάπη, η αφοσίωση και η ειλικρήνεια είναι τα κυρίαρχα στοιχεία ώστε να υπάρξει μία πνευματική επικοινωνία για ένα ευτυχισμένο γάμο. Ο έρωτας και το οικονομικό είναι το κυρίαρχο βιοτικό στοιχείο για τον θεσμό του γάμου.

Το μυστήριο του γάμου είναι θείος πνευματικός δεσμός και είναι υπεράνω της ανθρώπινης φύσης. Ο άνθρωπος δεν έχει εξουσία να επεμβαίνει στον πνευματικό δεσμό του γάμου. Το διαζύγιο έχει κοινωνική αξία και όχι πνευματική. Το νυμφευμένο ζεύγος με θρησκευτικό γάμο παραμένει πνευματικά ενωμένο διά βίου, (Α. Παύλος προς Ρωμαίους κεφ. ζ' @2-4).

Στό κατά Ματθαίον Ευαγγ. κεφ. ε' @ 31-33, "ερρέθη δε ός άν απολύση την γυναίκα αυτού, δότω αυτή αποστάσιον. Εγώ δε λέγω υμίν ότι ός αν απολύση την γυναίκα αυτού παρεκτός λόγου πορνείας ποιεί αυτήν μοιχάσθαι, και ός εάν απολελυμένην γαμήση, μοιχάται".

Γίνεται φανερό ότι ο γάμος είναι ένας δεσμός διά βίου ακατάλυτος γιατί έχει επέλθει η χάρις του Θεού. Ως εκ τούτου ο άνθρωπος δύναται να διακόψει τον σαρκικό δεσμό του γάμου λόγω πορνείας ή μοιχείας, αλλά τα εν ζωή διαζευγμένα μέλη δεν μπορούν να επανέλθουν σε δεύτερον γάμον κοινωνίαν διότι δέν είναι δυνατόν να καταλυθεί η θεία Χάρις του μυστηρίου του πρώτου γάμου που ένωσε τα πνευματικά-σώματα το ανδρόγυνο. Εάν το ένα διαζευγμένο μέλος περιέλθει σε δεύτερον γάμο, ενώ το έτερο μέλος είναι εν ζωή, διαπράττει κοινωνικά νόμιμον γάμον, άλλα για το θείον μοιχείαν.

Α. Παύλος προς Ρωμαίους κεφ.ζ' @2-4. "2. η γαρ υπανδρός γυνή τώ ζώντι ανδρί δέδεται νόμω, εάν δε αποθάνη ο ανήρ, κατήρηται από τού νόμου του ανδρός. 3. άρα ούν ζώντος του ανδρός μοιχαλís χρηματίσει εάν γένηται ανδρί ετέρω, εάν δε αποθάνη ο ανήρ, ελευθέρα εστίν από του νόμου, του μη είναι αυτήν μοιχαλίδα γενομένην ανδρί ετέρω".

Ο Α. Παύλος διευκρινίζει, ότι ο δεύτερος γάμος είναι πνευματικά παράνομος εάν έν ζωή είναι και τα δύο διαζευγμένα μέλη, διότι πνευματικά οι διαζευγμένοι διαπράττουν μοιχεία, με τον δευτερο γάμο. Ο δεύτερος γάμος είναι νόμιμος όταν το μέλος (άνδρας ή γυναίκα) είναι εν χηρεία.

Εις το κατά Ματθαίον Ευαγγ. ιθ' @ 6 " ο ούν ο θεός συνέζευξεν, άνθρωπος μή χωριζέτω".

Η Εκκλησία δεν είναι υπεράνω του θείου Νόμου καί εάν ακόμη, ευλογεί τόν δεύτερο γάμο των εν ζωή διαζευγμένων το κάνει αποκλειστικά για κοινωνικούς σκοπούς. Βέβαια η Εκκλησία δεν εξασφαλίζει πνευματικά τα τέκνα της, αλλά το κάνει για να αποφύγει χειρότερες κοινωνικές εντάσεις και να προστατεύσει κοινωνικά τα τέκνα της. Όμως οφείλει η Εκκλησία να ενημερώσει τα διαζευγμένα μέλη για την πνευματική εγκυρότητα του γάμου, εάν πραγματικά ενδιαφέρεται για την πνευματική τους σωτηρία.

Εις το κατά Ματθαίον Ευαγγ. κεφ. κβ' παραγ @ 25-32 αναφέρεται στό γάμο αλλά και μετά θάνατο κατάλυση των δεσμών του γάμου.

"ήσαν δε παρ' ημίν επτά αδελφοί και ο πρώτος γαμήσας ετελεύτησε, και μη έχων σπέρμα άφηκε την γυναίκα αυτού τω αδελφώ αυτού ομοίως

και ο δεύτερος και ο τρίτος, έως των επτά. ύστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. εν τη ούν αναστάσει τίνος τών επτά έσται η γυνή; πάντες γαρ έσχον αυτήν. αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν αυτοίς πλανάσθε μη ειδότες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του θεού. εν γαρ τη αναστάσει ούτε γαμούσιν, ούτε εκγαμίζονται, αλλά ως άγγελοι θεού εν ουρανών εισι".

Οι άνθρωποι που θα αναστηθούν μετά θάνατο θα έχουν Αγγελική υπόσταση, ως εκ τούτου το μυστήριο του γάμου είναι επίγειος δεσμός. Μετά θάνατο το πνευματικό-σώμα κάθε ανθρώπου είναι εξηρητημένο μόνο από τό σαρκικό-σώμα που το προσδιορίζει. Όλες οι πράξεις των ανθρώπων έχουν πνευματική ισχύ, γιατί γίνονται συνεργοί του θελήματος του θείου Λόγου ή των καταχθονίων. Το διαζύγιον είναι ανθρώπινος θεσμός που δίνει το δικαίωμα να διαλύθει ο σαρκικός δεσμός του γάμου, αλλά η πνευματική ισχύ του μυστηρίου παραμένει ακατάλυτη διά βίου.

7. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

Ο πολιτικός γάμος είναι μία νέα ειδωλολατρική τελετή όπου η πολιτική εξουσία επιδιώκει να της δώσει πνευματική αξία. Ουσιαστικά ο πολιτικός γάμος δεν έχει καμία πνευματική αξία, απλώς επισημοποιεί τον κοινωνικό-οικονομικό χαρακτήρα των δύο συζύγων. Ο Δήμαρχος δεν κάνει χρέη ιερέως αλλά απλά νομιμοποιεί με πολιτικό νόμο και δημοσίως την σαρκική σχέση του ζεύγους.

Ο θείος Λόγος μόνο έχει την εξουσία να ενώσει με τό μυστήριο του γάμου τα σαρκικά-σώματα του ανδρός και γυναικός, εν αρμονία με την πνευματική τους υπόσταση. Το μυστήριο του γάμου έχει πνευματική αξία και ο Δήμαρχος είναι ένα πολιτικό πρόσωπο που δέν έχει καμία πνευματική εξουσία να αντικαθιστά την Αγιο Πνευματική δύναμη του Ιερέως. Μόνο, ο Ιερέας έχει την πνευματική εξουσία μέσω του μυστηρίου του γάμου να επεμβαίνει στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου. Με τον πολιτικό γάμο η πολιτεία έμμεσα καταργεί την Ελληνό-Ορθόδοξη παράδοση και εισαγάγει ειδωλολατρικά στοιχεία στην Ελληνό-Χριστιανική κοινωνία.

8. ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ, Η ΝΕΑ ΑΟΡΑΤΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ.

Ο ΩΝ, ο θείος Λόγος είναι υπεράνω όλων των πνευματικών δυνάμεων και κάθε κοσμικής εξουσίας διότι αυτός θέτει τους νόμους της ζωής και έχει εξουσία επάνω σε κάθε πνεύμα και σάρκα. Αυτή η αλήθεια του Ευαγγελίου μεθοδευμένα διαστρεβλώθηκε και αλλοιώθηκε προς όφελος πολιτικών σκοπιμοτήτων. Με την ευλωτία των σοφιστών παρασύρουν σε πάθη

τον λαό για να τον αποκόψουν από τις πνευματικές αξίες και να του αφαιρέσουν τα ηθικά στοιχεία που τους είναι εμπόδια στην πολιτική τους. Η κοινωνική και πολιτική αποσύνθεση στις ημέρες μας οφείλεται στον συστηματικό και μεθοδευμένο εκσυγχρονισμό της θρησκευτικής συνείδησης.

Μία ομάδα του κλήρου, πολικών και λαού υποκινούν την οριστική πνευματική υποβάθμιση με στόχο την αποσύνθεση της Χριστιανικής συνείδησης του Ελληνικού Λαού. Η συγκεκριμένη πολιτική εφαρμόστηκε πρώτα από τους Ρωμαίους όταν έκτισαν το Κολοσσεούμ (Colosseum), ενώ σήμερα η τηλεόραση και το Διαδίκτυο (internet) εξυπηρετεί τους ίδιους σκοπούς.

Όταν η εξουσία δεν στηρίζεται σε Χριστιανικά Ορθόδοξα πνευματικά κυρίαρχα στοιχεία, η πολιτεία γίνεται ειδωλολατρική, ο λαός γίνεται υλιστής, ενώ οι ηγέτες του λαού ζητούν τις εφήμερες λύσεις για να βγούν από τα πολιτικά αδιέξοδα και την πλάνη ενώ η δικαιοσύνη χάνεται οριστικά μέσα στις φιλοδοξίες της εξουσίας. Η τεχνοκρατική επιστήμη παραβιάζει τους μηχανισμούς της φύσης (κλωνοποίηση, μεταλλαγμένα) με την ανοχή της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας σε μία αμοιβέα αλληλεγγύη υποστήριξης από την Εκκλησία ώστε να είναι εφικτή η εκμετάλλευση του λαού υπέρ των συμφερόντων της τεχνοκρατικής παγκοσμιοποίησης. Η εξουσία της παγκοσμιοποίησης στηρίζεται στην δύναμη της τεχνολογίας και της οικονομικής εξάρτησης για να αφαιρέσει από τους λαϊκούς θεσμούς την θρησκεία, την εθνική συνείδηση και να περιορίσει τα πολιτικά δικαιώματα και την δημοκρατική ελευθερία του λαού.

Η ιδεολογία της απολυταρχικής Βαβυλώνας είναι βασισμένη σε μία άπληστη οικονομική ολιγαρχική εξουσία, που καταπιέζει την ανθρώπινη διανόηση, την αληθινή θρησκεία, την πραγματική τέχνη εν ονόματι της οικονομικής δύναμης και υπερεξουσίας των ολίγων, εξαθλιώνοντας τους Λαούς. Η ιδεολογία της απολυταρχικής Βαβυλώνας μεθοδευμένα κατευθύνει τους Βουλευτές ώστε να υποδουλώσει τον Λαό. Η απολυταρχική Βαβυλώνα με πρόσκαιρο μεθοδευμένο ευδαιμονισμό καταλύει τις ηθικές και εθνικές αξίες, ώστε κάτω από την δύναμη των όπλων ελέγχει κάθε κρατική οικονομική δύναμη και κατά συνέπεια και την κυριαρχία κάθε Λαού, καταλύοντας το Έθνος.

Η εκλεγμένη εξουσία των συγκλητικών πατέρων είναι ένα ακόμα όργανο μίας ανυπόστατης "ανεξάρτητης αρχής". Αυτή η "ανεξάρτητη αρχή" εξυπηρετεί συμφέροντα αυτών που δημιουργούν το πνεύμα της ιδεολογίας της απολυταρχικής Βαβυλώνας. Η ανεξάρτητη αρχή της "νέας εποχής" αντλεί δικαιώματα, δικαιοσύνη και εξουσία από τις μεγάλες οικονομικές δυνάμεις και από τα οπλικά τους συστήματα. Το πνεύμα της Βαβυλώνας δεν καταλύθηκε αναβίωσε ως η "νέα εποχή" με κύριο χαρακτηριστικό να καταλύσει κάθε δημοκρατική ελευθερία μέσω μίας ανεξάρτητης αόρατης και απροσδιόριστης αρχής και εξουσίας κατευθυνόμενης από μία αόρατη υπερδύναμη που είναι υπέρνω κάθε εκλεγμένης εξουσίας. Το πνεύμα της

Βαβυλώνας καταβροχθίζει, και καταλύει τους λαούς μαζί με την θρησκεία τους και τους πνευματικούς αρχηγούς, την φιλοσοφία τους, τον πολιτισμό τους παραχαράσσει της ιστορίας τους και τους συγκλητικούς πατέρας τους κάτω από την δύναμη της ανεξάρτητης αοράτου παγκοσμιοποιημένης αρχής. Η πολιτική εξουσία για να δαμάσει κάθε υγεία αντίσταση σταδιακά εξαγοράζει συνειδήσεις με χρήμα, και παροχές ενώ με παραπληροφόρηση διαστρεβλώνει την αφαίρεση πνευματικών, πολιτειακών και εθνικών κυρίαρχων δικαιωμάτων. Οι αλλότριες σκοπιμότητες της Παγκοσμιοποίησης είναι φανερό ότι στοχεύουν μέσω της "ανεξάρτητης αρχής" να πλήξουν κυρίως την συνείδηση του Ελληνικού Λαού ώστε να αλώσουν και αυτήν την Υπερκόσμιαν Πνευματική Δύναμη που εκφράζει η Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη και ύστερα και αυτές τις πολιτισμικές και δημοκρατικές αξίες.

Η ανεξάρτητη ανυπόστατη αρχή ασκεί πολιτική υπερεξουσίας χωρίς ουσιαστικό πολιτικό υπόβαθρο αλλά μέσω της ιδεολογίας που ασκεί η παγκοποίηση δολίως υποβαθμίζει το ανθρώπινο δυναμικό καταλύοντας την θρησκευτική και Εθνική συνείδηση, ώστε ο λαός να είναι ανίκανος ν' αντιδράσει χωρίς οργάνωση και αρχηγούς. Η παγκοσμιοποίηση μιά νέου τύπου οικονομικό-πολιτική αυτοκρατορία που αυτοαποκαλείται "νέα τάξη πραγμάτων", θέλει να κυριαρχεί και να ελέγχει πλήρως όλους τους ανθρώπους επι της γής κάτω από μία ενιαία εξουσία και περιφερειακές εξουσίες ανεξάρτητης αρχής. Οι εκάστοτε ανεξάρτητες αρχές κάθε έθνους αφανώς θα διοικούν απομυζώντας τον εθνικό πλούτο υπέρ της παγκόσμιας δύναμης η οποία δεν θα είναι υπεύθυνη γιά την υποβάθμιση και την καταδυναστευση που θα επιβληθεί στους λαούς που καταδυναστεύει. Αυτές οι ανεξάρτητες αρχές ή Σατραπείες δεν θέλουν Πνευματικούς ή Συγκλητικούς Πατέρες που θα αφυπνίζουν τον λαό και να αντιτίθενται στα οικονομικό-στρατηγικά τους σχέδια.

Στήν τεχνοκρατούμενη "νέα εποχή" της νόησης αντιτίθενται μόνο τα Ορθόδοξα Χριστιανικά ηθικά ιδεώδη. Όλες οι άλλες θρησκείες και ετερόδοξα δόγματα εγκαταλείπουν τον άνθρωπο μετέωρο στήν κερδοσκοπική εκμετάλλευση των επιτηδείων. Ο άνθρωπος που ακολουθεί τυφλά την "νέα εποχή" έχει εν μέρη ακρωτηριαστεί πνευματικά, αποκομμένος από τον αληθινό θεό και ουσιαστικά δεν διαφέρει πνευματικά από τον πρό Χριστού πολιτισμένο άνθρωπο.

Η εναλλαγή του χρόνου κάνει απατηλή την δύναμη της ανθρώπινης εξουσίας, ενώ ταυτόχρονα περιθωριοποιούνται κάτω από τα όρια της ύλης η δύναμη της παγκόσμια κοσμικής εξουσίας. Η παγκοσμιοποίηση προσπαθεί να αποκόψει τον άνθρωπο από τον Αληθινό θεό, ώστε να γίνει αδέσποτος από κάθε θεία δύναμη και να υποβαθμιστεί σε αναλώσιμο υλικό της "νέας τάξης πραγμάτων".

Ο ΩΝ είναι η υπέρτατη, αιώνια, αληθινή και πραγματικά ισχυρή, αθάνατη και δίκαια εξουσία ο ΕΠΙΓΕΙΟΣ και ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΣ ΚΥΡΙΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΑΣ και ΘΕΟΣ του γένους των ανθρώπων.

9. ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ.

Η αλήθεια του Αναρχου Θείου Λόγου αλλοιώνεται από τον εγωισμό των πολιτικών και την δολοπλοκία των σοφιστών και τα πάθη του λαού ή του όχλου. Η κοινωνική πολιτική υποδομή είναι γεγονός ότι επηρεάζεται άμεσα από το θρησκευτικό συναίσθημα και την πνευματική ιδεολογία του λαού. Όταν ο άνθρωπος απορρίπτει το θείον και νοητικά μόνο προσπαθεί να βρεί την αλήθεια, η θρησκεία γίνεται ειδωλολατρική, η σκέψη περιορίζεται στην λογική, το πνεύμα ζητά λύσεις μέσω της φιλοσοφίας για να βγει από την άβυσσο της πλάνης και χάνεται οριστικά στο σκοτάδι της.

Η σημερινή πολιτική εξουσία στηρίζεται στην αρχή της "Ελεγχόμενης Κομματικής Δημοκρατίας", όπου καταπιέζει την ανθρώπινη διανόηση και κυρίως την θρησκευτική Εξουσία. Ακόμη και η επιστήμη επιστρατεύεται με την ανάπτυξη διάφορων θεωριών για να τεκμηριωθεί η δήθεν ανωτερότητα της πολιτικής εξουσίας έναντι των ηθικών θεσμών της Εκκλησίας. Η πολιτική εξουσία δεν θέλει την θρησκεία να της θέτει ηθικούς φραγμούς στους οικονομικό-πολιτικούς στόχους της.

Οι σημερινοί συγκλητικοί πατέρες εφάρμοσαν το σύστημα έτσι ώστε η θρησκεία είναι ένα ακόμα όργανο της πολιτειακής εξουσίας. Η ιδεολογία της Απολυταρχικής Βαβυλώνας υιοθετήθηκε από την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία όπου ο Καίσαρ λατρεύεται σαν θεός, ενώ στον 21ον αιώνα λατρεύεται σαν πλανητάρχης. Τα τελευταία χρόνια αναβίωσε η ιδεολογία της απολυταρχικής Βαβυλώνας μέσω των κομματικών μηχανισμών και πολιτικών οργανώσεων με στόχο τον πλήρη έλεγχο του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Η πολιτική των κρατών ελέγχεται από θεσμούς που οι ισχυροί επιβάλουν και δημιουργήσαν τις εκουγχρονισμένες σατραπίες. Οι εκουγχρονισμένες Σατραπείες ελέγχουν τον πλούτο και το θρησκευτικό-κοινωνικό επίπεδο του λαού ώστε να τον κυβερνούν χωρίς να δημιουργούνται αναστατώσεις ή ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Η "νέα εποχή" για να εξαλείψει την δύναμη των Ορθόδοξων Πνευματικών Πατέρων εισήγαγαν την αίρεση, του Οικουμενισμού και για να την στηρίξουν δημιούργησαν το συμβούλιο των Εκκλησιών με πνευματικό αρχηγό τον Καθολικό πάπα. Ο Καθολικισμός επειδή έχει διπλό χαρακτήρα όπου ο πνευματικός θεσμός είναι συνυφασμένος με την πολιτικό-οικονομική ισχύ τυγχάνει να εξυπηρετεί τα συμφέροντα της "νέας εποχής". Ο Καθολικισμός χρησιμοποιεί μία παλιά μέθοδο της Ουνίας με Οικουμενικό πρόγραμμα για να προσεγγίσει όλες τις μονοθειστικές θρησκείες κάτω από την παπική επιρροή. Ο Οικουμενισμός μία ακόμα έντεχνη απάτη για τους αφελείς ανυποψίαστους πολίτες. Ο Οικουμενισμός, πρεσβεύει ένα συνοθυλευμένο αδίστακτο θεό μ' αφηρημένη έννοια, ο οποίος αντιπροσωπεύει τις ανάγκες της συνείδησης της λαϊκής μάζας των Μουσουλμάνων ή των Βουδιστών ή Χριστιανών ασχέτως δόγματος. Η καλοστημένη συνοθυλευμένη μυθοπλασία μιάς θεότητας μ' ακαθόριστο θείο νόμο, ονομάστηκε "Οικουμενισμός", υιοθετώντας τον Ελληνό-Ορθόδοξο ορισμό της πανανθρώπινης πνευματικής αλήθειας.

Η αίρεση του Οικουμενισμού έχει ως κίνητρο την ενοποίηση όλων των μονοθειστικών θρησκειών (όπως Μουσουλμάνους, Χριστιανούς, Βουδιστές) ότι όλοι σ' ένα θεό πιστεύομαι. Βάση του Οικουμενισμού ο θεός είναι μία παγκοσμίως αποδεκτή θρησκεία ανεξαρτήτου θεολογίας ή αλήθειας, όπου το θείον είναι αόριστο πνεύμα που υποτάσσεται στην ανθρωπινή φαντασία.

Η παγκοσμιοποίηση με την αίρεση του Οικουμενισμού, κατέστησε τον άνθρωπο αποστάτη της θείας Βούλησης και τον καθιστά συνεργό μίας δαιμονικής πλάνης να προσκυνά μία αφηρημένη θεότητα ετερόδοξων και αλλόδοξων μονό-θειστικών θρησκευμάτων. Οι Δαίμονες έτοιμοι να καταβροχθίσουν αιωνίως στά σωθικά τους τον αφελή άνθρωπο της "νέας εποχής". Το πνευματικό καινό που δημιουργεί η "νέα εποχή" προσπαθεί να το καλύψει με την πλήρη εξάρτηση του ατόμου από την τεχνολογία.

Οι σύγχρονοι ισχυροί προσπαθούν να διαλύσουν την εθνική δημοκρατική υποδομή και δημιουργούν ένα "νέο πολυπολιτισμικό άνθρωπο" με ιδανικά και πιστεύω προσαρμοσμένα στις ανάγκες που θα θεσμοθετήσει μία νέα παγκόσμια κυβέρνηση που θα ελέγχει τις εκσυγχρονισμένες Σατραπείες.

Οι κομματικοί μηχανισμοί και η εκάστοτε κυβέρνηση της "νέας εποχής" δημιουργούν εμφύλιον κοινωνικό-οικονομικό πόλεμο διαιρώντας το λαό σε ευνοούμενο και καταπιεζόμενο.

10. ΕΘΝΟΚΡΑΤΙΑ.

Η σημερινή Ελληνική Δημοκρατία κάτω από την εξουσία ξένων συμφερόντων διαιρεί τον λαό σε προνομιούχους και καταπιεζόμενους. Ο εκάστοτε Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει υποβαθμιστεί ώστε να έχει μόνο το δικαίωμα να παραιτηθεί. Οι βουλευτές πρέπει να είναι ανεξάρτητοι από πιέσεις κομματικών συμφερόντων ή άλλων εξωγενών παραγόντων. Οι βουλευτές μίας Ελεύθερης Δημοκρατίας έχουν χρέος να δουλεύουν μόνο για το συμφέρον του ΕΘΝΟΥΣ και ΛΑΟΥ.

Η Δημοκρατία σ' ένα Έθνος έχει την έννοια, ότι η εκλεγμένη εξουσία αντιπροσωπεύει το σύνολο του Λαού και όχι το κόμμα.

Η Βουλή, υπό το βλέμμα ενός ανεπηρέαστου παρατηρητή, είναι ένας Δημοκρατικός Κομματικός Οργανισμός συμφερόντων, όπου μία μερίδα της εξουσίας συμβατικά συμμετέχει για το ίδιο συμφέρον. Η Βουλή πρέπει να εκσυγχρονιστεί ώστε οι βουλευτές να μην φαίνονται να είναι οι υπάλληλοι του Πρωθυπουργού, αλλά ανεξάρτητοι εθνικά σκεπτόμενοι εκλεκτοί αντιπρόσωποι του Λαού. Ο Λαός δεν πρέπει να ψηφίζει κόμμα αλλά αξιόλογους αντιπροσώπους για να αντιμετωπίσουν τα κρίσιμα εθνικά θέματα. Οι Βουλευτές πρέπει να είναι ανεξάρτητοι από τα κόμματα και τους κομματικούς μηχανισμούς. Οι Βουλευτές που απλώς μοιρολατρικά ακολουθούν την γραμμή του κόμματος δέν αντιπροσωπεύουν τον Λαό και κάλλιστα κατά την γνώμη ενός κοινού νού, μπορούν να αντικατασταθούν

από ένα οποιοδήποτε πολίτη ή και μαθητή όπως τελευταίως κάνουν. Οι Βουλευτές θα πρέπει να ψηφίζουν κατά βούληση χωρίς να επηρεάζεται η εκάστοτε κυβέρνηση που είναι στην εξουσία. Η κυβέρνηση εκτελεί την επιλογή της πλειοψηφίας των βουλευτών και κατ' επέκταση του Λαού.

Γιά να διαφυλαχθεί το συμφέρον του Ελληνικού λαού, ο Πρωθυπουργός, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο Αρχιεπίσκοπος θα ήταν δημοκρατικό να έχουν την ίδιαν εξουσία και να συγκυβερνούν, με στόχο να εξασφαλισθεί το πνευματικό, το εθνικό και βιοποριστικό συμφέρον του Λαού. Έτσι συλλογικά η εξουσία θα μπορεί να αντιμετωπίσει την άλωση της εθνικής λαϊκής υπόστασης από την παγκοσμιοποίηση.

Ο Λαός είναι ο νούς και το σώμα του **Εθνους**, το **Πολίτευμα** και η **Πολιτεία** είναι το **Πνεύμα** του **Εθνους** και η **Εκκλησία** είναι η **Ψυχή** του **Εθνους**. Πάνω στόν Λαό όλα οικοδομούνται, και γιά το καλό του Λαού όλα υφίστανται. Εάν μία από τις υποστάσεις του Λαού νοσήσει όλο το Έθνος υποφέρει.

Η Δημοκρατία είναι το καλλίτερο πολίτευμα που μπορεί να θεσπίσει το ανθρώπινο πνεύμα. Το Δημοκρατικό πολίτευμα φέρνει σε βιώσιμη αρμονία το Νου και την Ψυχή του Λαού.

Το Έθνος θεσμοθετεί την οντολογική ταυτότητα ύπαρξης του Ελληνικού Λαού, όπου η Πολιτεία και η Εκκλησία είναι αλληλοεξαρτώμενες εξουσίες και η μία δεν αντικαθιστά ή ενσωματώνεται στην άλλη.

Η αυταρχική εξουσία του Κουμμουνισμού απέτυχε να αποδείξει, ότι "η θρησκεία είναι το όπιο του λαού". Στην "νέα εποχή" το όπιο έγινε η θρησκεία του λαού, έτσι ελέγχουν ευκολότερα τον λαό.

Η Πολιτεία και η Εκκλησία είναι αντίρροπες δυνάμεις που ισορροπούν γιά να κατευθύνουν το Λαό προς την κοσμική ευημερία και την ψυχικήν σωτηρία αντιστοίχως. Η Πολιτεία θεσπίζει τους νόμους και η Εκκλησία τις Ηθικές Αρχές. Η Πολιτεία με την πρόθεση του "εύ ζήν" πολλές φορές επιδιώκει να επιβληθεί στην Εκκλησία και να την υποσκελίσει με νομοσχέδια και φιλοσοφικά ερείσματα ότι είναι αναχρονιστική. Όταν η πολιτεία θεσπίζει νόμους που αντιτίθενται στίς βασικές ηθικές αρχές, νόμους, προφητείες και κυρίως στά ιερά κείμενα της Καινής Διαθήκης δημιουργεί Δογματική Αίρεση αλλά και Εθνική Διάσπαση. Η εθνική υπόσταση Εκκλησίας-Κράτους διασπάται μεθοδευμένα με την υποβάθμιση της Εκκλησίας από πνευματικό σωτήριο θεσμό σε "κοινωνικό λειτουργό".

Η Εκκλησία της Ελλάδος, πρέπει να έχει δυνατότητα να εκφράζεται στην Βουλή των Ελλήνων γιά τα Πνευματικής φύσεως θέματα που αφορούν τό λαόν, ώστε η εκάστοτε Κυβέρνηση να μπορεί να νομοθέτη ανάλογα με το πνευματικό συμφέρον του λαού. Η Εκκλησία δεσμεύεται εντέχνως νομικά καί δεν μπορεί δημοκρατικά να διαπραγματευτεί στην Βουλή θέματα που την αφορούν, με το ισχύον καθεστώς, αφού τελεί υπό δουλείαν του Υπουργείου Παιδείας.

Ένας εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Ελλάδος, θα πρέπει να αντιπροσωπεύει την επίσημη θρησκεία του Κράτους στην Βουλή. Έτσι ώστε η Εκκλησία άμεσα να μπορεί να αναφέρεται στα Πνευματικά και Ανθρωπιστικά συμφέροντα ή προγράμματα που αφορούν τον Ελληνικό λαό.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΟΤΑΝ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΗΘΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΒΙΟΑΡΜΟΝΙΑ ΝΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΗΣ.

11. ΣΧΕΣΗ ΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ο άνθρωπος γεννήθηκε ελεύθερος για να είναι υπεύθυνος και υπόλογος για τις επιλογές του και τις πράξεις του. Η ελευθερία στο άνθρωπο είναι έμφυτη στην πνευματική υπόσταση του και δεν υφίσταται μία εφευρεθείσα ηθική ή πολιτική αξία, ως η "ελευθερία του ατόμου". Ο Αναρχός ΩΝ έδωσε την ελευθερία στον άνθρωπο, γι αυτό η ελευθερία είναι ένα πνευματικό δικαίωμα. Η ελευθερία είναι η πνευματική φλόγα με την οποία ο Αναρχος ΩΝ δοκιμάζει τον άνθρωπο. Ο ΩΝ έδωσε στον άνθρωπο τα στοιχεία της πίστης, της αγάπης και της ελευθερίας για να αποκτήσει την αθανασία και την αιωνιότητα. Ομως η ελευθερία του ατόμου περιορίζεται από τις δυνάμεις που εξασκούν εξουσία ή έχουν ανώτερη κοινωνική ισχύ. Στα υποβαθμισμένα πολιτειακά συστήματα η ελευθερία είναι δικαίωμα των οικονομικά ισχυρών. Το πολίτευμα πρέπει να διοικεί χωρίς έμμεσα να υποδουλώνει, και η δικαιοσύνη να μην χρησιμοποιεί ως μέσο εξάσκησης εξουσίας. Η πολιτεία όταν εξουσιάζει ανεξέλεκτα μεροληπτεί εις βάρος του Έθνους και του πολίτη. Το πολίτευμα πρέπει να υπηρετεί τον πολίτη και όχι ο πολίτης το πολίτευμα. Η πολιτεία στηρίζεται στην κοινή αποδοχή της συνείδησης του Λαού και στους εκλεγμένους βουλευτές να ασκούν δίκαιη εξουσία σεβόμενοι τα ατομικά και πνευματικά δικαιώματα των πολιτών που εξουσιάζουν. Η πολιτεία υπηρετεί τον πολίτη ώστε να υπάρχει ελευθερία, αγάπη, δικαιοσύνη και ειρήνη μεταξύ των πολιτών της. Η πολιτεία ασκεί εξουσία με μεθόδους ώστε να ελέγχει την ελευθερία του πολίτη μέσω της έμμεσης ή άμεσης οικονομικής καταπίεσης και του καταναλωτικού εξαναγκασμού. Η Μοναρχία, ο Καπιταλισμός και ο Σοσιαλισμός δείχνουν τον τρόπο που το σύστημα επεμβαίνει άμεσα στα βασικά δικαιώματα του πολίτη όπως η θρησκεία, η ελευθερία, η δικαιοσύνη. Όταν η πολιτεία επεμβαίνει στα ηθικά δικαιώματα του πολίτη εξασκεί βίαιο προσηλυτισμό στον Λαό.

12. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

"Οι ισχυροί διοικούν τα επί της γής, οι Ιερείς τα εν Ουρανοίς" αναφέρει ο άγιος Χρυσόστομος. Ο Άναρχος ΩΝ και Λόγος του Θεού κατέστησε τους Ιερείς ανώτερους και των Αγγέλων.

Κατά Ματθαίον Κεφ ις' @ 18-20 "κ' αγώ δε σοι λέγω ότι σύ ει Πέτρος, και επί ταύτη τη πέτρα οικοδομήσω μου την εκκλησίαν, και πύλαι άδου ου κατισχύουσιν αυτής. και δώσω σοι τας κλείς της βασιλείας των ουρανών, και ό εάν , δήσης επί της γής, έσται δεδεμένον εν τοις ουρανοίς, και ό εάν λύσης επί της γής, έσται λελημένον εν τοις ουρανοίς."

Την εξουσίαν του δέσμειν και λύειν αμαρτίες, δεν την έδωσε εις τα Αγγελικά τάγματα, αλλά εις τους Ιερείς, όπως δηλώνει ο άγιος Χρυσόστομος. Μόνο, οι Ιερείς μπορούν να τελούν τα φρικτά Μυστήρια, "οι Άγγελοι επιθυμούσι παρακύψαι" μόνον. Όταν οι Ιερείς τελειουργούν τα φρικτά επουράνια Μυστήρια ενώνουν τα επίγεια με τα επουράνια, αι μυριάδες των Αγγέλων και των Αρχαγγέλων παρίστανται μετά φόβου και τρόμου και παρακολουθούν μετά σεβασμού τα τελούμενα.

Δια τούτο ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός έλεγεν: "Έγώ, όταν συναντήσω έναν Ιερέα και έναν βασιλέα, πρώτα θα φιλήσω το χέρι του Ιερέα και έπειτα του βασιλέα. Όταν συναντήσω ένα Ιερέα και ένα Άγγελο, πρώτα θα φιλήσω το χέρι του Ιερέα και έπειτα του Αγγέλου".

Η Εκκλησία δεν έχει εκτελεστική εξουσία, γιατί τα Πνευματικά την διαχωρίζουν από τα Λαϊκά. Ο Θεσμός της Εκκλησίας έχει ανθρωποσωτήριο νόημα και σημασία. Το κράτος έχει την ευθύνη μόνο για την ευημερία και την σωματική ακεραιότητα των πολιτών της.

Κατά Ματθαίον κεφ. κβ' @21-22 "απόδοτε, ούν τα Καίσαρος Καίσαρι και τά του Θεού τω ΘΕΩ."

Ο ΩΝ θέσπισε τις ηθικές αξίες, ως ο Επουράνιος Βασιλεύς των ανθρώπων "ως εν ουρανοίς και επί της γής", και μαρτυρία περί αυτού του στοιχείου έχουμε στο κατά:

Ματθαίον Ευαγγ. κεφ.δ' @8-11 "Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις όρος υψηλόν λίαν, και δείκνυσιν αυτό πάσας τας βασιλείας του κόσμου και την δόξαν αυτών και λέγει αυτό ταύτα πάσα σοι δώσω, εάν πεσών προσκυνήσης μοι. τότε λέγει αυτό ο Ιησούς, ύπαγε οπίσω μου σατανά γέγραπται γαρ, Κύριον τον Θεόν σου προσκυνήσεις και αυτό μόνω λατρεύσεις. Τότε αφήσιν αυτόν ο διάβολος, και ιδού άγγελοι προσήλθον και διηκόνουν αυτό".

Ο κλήρος ως θεματοφύλακας των θείων πνευματικών αξιών υπηρετεί την επίγεια Βασιλεία του Θεού Λόγου και έχει χρέος, να βοηθήσει τους ανθρώπους να εφαρμόσουν αυτές τις θείες πνευματικές αξίες στην καθημερινή τους ζωή.

Η πολιτεία μπορεί να υποκύψει σε πιέσεις και τον έλεγχο ξένων πολιτικών σκοπιμοτήτων που έχουν δόλια συμφέροντα ενάντια του θρησκευτικού Ορθόδοξου Θεσμού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία ως η επίσημη θρησκεία του Ελληνικού κράτους θα πρέπει να μπορεί να επεμβαίνει δραστικά στην

νομοθεσία όταν θίγονται τα πνευματικά δικαιώματα των πιστών που είναι κάτω υπό την προστασία της. Η προστασία των θείων πνευματικών αξιών από την πολιτεία είναι κυρίαρχο στοιχείο που εξασφαλίζει την διαφύλαξη δυνατότητας της πνευματικής σωτηρίας των πολιτών.

Το κράτος επεμβαίνει σ' Εκκλησιαστικά θέματα, ενώ αποτελείται από λαικούς ανθρώπους που δεν έχουν καμία πνευματική εξουσία σε πνευματικά θέματα. Όταν το κράτος επεμβαίνει στα της Εκκλησίας, τότε εκ του πονηρού πραξικοπηματεί, σε πνευματικά θέματα._

Το κράτος καταπιέζει την Εκκλησία να ενδώσει σε πολιτικές σκοπιμότητες_ώστε να καθουχάζει τις πνευματικές ανησυχίες και αντιδράσεις του λαού. Η ηλεκτρονική αναγνώριση στοιχείων ταυτότητας υπό την μορφή του Ε.Κ.Α.Μ. είναι μία επέμβαση του κράτους στα πνευματικά θέματα των πολιτών. Η ταυτότητα του Ε.Κ.Α.Μ. άμεσα επεμβαίνει στην πνευματική υπόσταση των πολιτών, έως εκ τούτου παύει να είναι μόνο ένα κρατικό έγγραφο, αφού απευθύνεται σε θρησκευόμενους Χριστιανούς Ορθόδοξους πολίτες και όχι μόνο σ' άθεους πολίτες, (Το θρήσκευμα αφαιρέθηκε από την ταυτότητα).

Ο ηλεκτρονικός τρόπος αναγνώρισης στοιχείων ταυτότητας υπό την μορφή του Ε.Κ.Α.Μ. έχει ταυτοχρόνως και πνευματική ιδιότητα, όπως έχει το Άγιον Βάπτισμα. Το συγκεκριμένο Νούμερο "666" που φέρει η ταυτότητα μέσο του Ε.Κ.Α.Μ_κατά τις γραφάς είναι το μοναδικό στοιχείο αλληλένδετο με το Άγιον Βάπτισμα. Με το Ε.Κ.Α.Μ. ή "666" ο άνθρωπος χάνει οριστικά και ανεπανόρθωτα το χρίσμα του Αγίου Βαπτίσματος και την θείαν Χάριν και αποκόπτεται οριστικά από το Θεόν. Το κράτος μέσο του συμβολισμού "666" σφραγίζει τον πολίτη με τα καταχθόνια και διασπά την πνευματική του υπόσταση. Στην προκειμένη περίπτωση το κράτος επεμβαίνει στην ελευθερία και την πνευματική υπόσταση των πολιτών, αφού τους αφαιρεί το δικαίωμα να ενωθούν με το Θεό. Όταν ο άνθρωπος σφραγισθεί με το ΕΚΑΜ τα θεία Μυστήρια δεν έχουν καμία ευεργετική αξία για τον συγκεκριμένο άνθρωπο, αφού ο σφραγισμένος πολίτης έχει αποκοπεί οριστικά και αμετακλήτως από τον θείον Λόγο. Οι άνθρωποι έχουν ίσα δικαιώματα αλλά διαφορετική πνευματική αντίληψη, και αυτό είναι που τους διαφοροποιεί. Το κράτος μεθοδεύει τον διαχωρισμό των πολιτών σ' αυτούς που δεν διαπραγματεύονται την πνευματική τους υπόσταση και δέν σφραγίζονται με τό Ε.Κ.Α.Μ. (666) και σ' αυτούς που θα δεχθούν το Ε.Κ.Α.Μ..

Ουσιαστικά το "χξς" ενώνει τους Χριστιανούς, Μουσουλμάνους, Βουδιστές και όποιον άλλον σφραγισθεί στην νέα Εωσφορική αίρεση του Οικουμενιστικού δόγματος.

Ο θείος Λόγος έδωσε εξουσία στις καταχθόνιες δυνάμεις της αβύσσου να χαράξουν με το καθορισμένο σύμβολο "666" τους ανθρώπους που θα τους ακολουθήσουν και θα ενταχθούν κάτω από την εξουσία τους.

Στην Αποκάλυψη του Ευαγγελ. Ιωάννη κεφ. ΙΓ' @8 μαρτυρεί ο Αναρχος Λόγος του Θεού τα μέλλοντα._κεφ. ΙΓ' 8. "Και προσκυνήσουσιν αυτόν οι κάτοικοι επί της γής, ών ου γέγραπται το όνομα εν τω βιβλίω της ζωής του αρνίου του εσφαγμένου από καταβολής κόσμου."

Ο Αναρχος Θεός σφραγίζει τους πιστούς του μέσο των μυστηρίων του Αγ. Βαπτίσματος και της θείας Μετάληψης εις αιώνιον κοινωνίαν με τον Θεό. Αντιστοίχως τα καταχθόνια χαράσσουν τους υπηκόους του με το χάραγμα όπου Ελληνιστή αναγράφεται "χξς" και με Αραβικούς αριθμούς "666" ενώ ηλεκτρονικά τυπώνεται γραμμικά \\\\\\\\\\\ που είναι το γνωστό Ε.Κ.Α.Μ. ή το "bar code system", όπου ο αναγραφόμενος τρόπος του συμβολισμού του χαράγματος δεν αλλάζει την πνευματική του ιδιότητα.

Το κατά Λουκάν Ευαγγ. κεφ. ιβ' @ 4-6 "Λέγω δε υμίν τοις φίλοις μου μη φοβήτε από των αποκτεννόντων το σώμα και μετά ταύτα μη εχόντων περισσότερον τι ποιήσαι. υποδείξω δε υμίν τίνα φοβήθητε, φοβήθητε τον μετά το αποκτείνει έχοντα εξουσίαν εμβαλίνει εις την γέενναν, ναί, λέγω υμίν, τούτον φοβήθητε".

Η ευαγγελική περικοπή μαρτυρεί, περί της πνευματικής και σαρκικής φθοράς που προξενεί η εξουσία καταπιέζοντας τα πνευματικά δικαιώματα των πολιτών για την επίτευξη σκοπιμοτήτων. Οι αρχηγοί κρατών που θα υποχρεώσουν τους πολίτες τους να χαραχθούν με το Ε.Κ.Α.Μ., έχουν έμμεσα την εξουσία να ρίξουν αυτούς στην γέενναν (την κόλαση). Υποταγή στο Ε.Κ.Α.Μ. είναι άμεση υποταγή στα καταχθόνια. Τα ενεργά των καταχθόνιων διασπούν την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση σ' ένα δεύτερο θάνατο στα τάρταρα, ενώ ο βιολογικός θάνατος ανεπανόρθωτα καταστρέφει στο μνήμα το ανθρώπινο σαρκικό-σώμα. Το πνευματικό-σώμα χαραγμένο με το "χξς" θα φιλακισθεί στις αβύσσους των καταχθονίων, αφού αυτό έχει επιλέξει.

13. Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ.

Το Βυζάντινο κράτος είχε κρατική δομή και πνευματική δομή και συμβολίζει το διαχρονικό κοσμικό εν Χριστό πνευματικό κράτος. Το Βυζαντινό κράτος έχει Βασιλέα τον Αναρχο Θείο Λόγο και νομική δικαιοσύνη στηριζόμενη στις διδαχές του Ευαγγελίου. Η πνευματική δομή του Βυζαντινού κράτους είχε και έχει ιεραποστολική Χριστιανική και πολιτισμική αποστολή αγάπης μέσο της Εκκλησίας για την καλλίτερη διαβίωση των πολιτών αλλά κυρίως την σωτηρίαν της πνευματικής τους υπόστασης. Οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί αποτελούν την κρατική δομή του Βυζαντινού κράτους. Όσο υπάρχουν Ορθόδοξοι Χριστιανοί το Βυζάντιο υφίσταται με Βασιλέα τον Ιησού Χριστό. Το Βυζάντιο ιδρύθηκε από τον Ιησού Χριστό μέσο του Αγίου Κωνσταντίνου και συμβολίζει την Νέα Ιερουσαλήμ της Χριστιανοσύνης με έδρα την Κωνσταντινούπολη.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ο επίγειος ηγέτης κάθε Ορθόδοξου Χριστιανού είναι ο θεματοφύλακας του Θείου Λόγου, όταν είναι άξιος. Δυστυχώς, όμως ο θεσμός του Πατριάρχη ιστορικά δεν ήταν αμερόληπτος απέναντι στα καθήκοντα του προς τον Θείο Λόγο ή τον Λαό

αφού υπήρξαν λατηνόφρονες πατριάρχες που υπέκυψαν σε πιέσεις ξένων συμφερόντων, δόθηκε υπέρ του κοσμικού συμφέροντος του λαού. Όμως αυτό το ιστορικό γεγονός δεν καταργεί τον Πατριαρχικό Θεσμό, αφού ο ΩΝ είναι Αυτός που ουσιαστικά ενώνει τους Ορθοδόξους Χριστιανούς μέσω του Οικουμενικού Πατριαρχικού Θεσμού σε Μία εν Χριστώ Εκκλησία.

Ο ΩΝ ενώνει πνευματικά τους Ορθοδόξους μεταλλάσσοντας τους σε εν Χριστώ αδελφούς με τό πνευματικό ποτήριο της "Θείας Κοινωνίας". Οι ομόδοξοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί ανεξάρτητος εθνικότητας και φυλής πρέπει να ενωθούν με μία Συμμαχία Αλληλεγγύης Ορθοδόξων Κρατών. Οι διαμάχες μεταξύ των Ορθοδόξων αθετούν τις έννοιες του Ευαγγελίου και οι Χριστιανοί αλληλοεξοντώνοντε γενόμενοι αδελφοκτόνοι. Οι εκκλησίες των Ορθοδόξων διαιρέθηκαν σε εθνικά Πατριαρχεία κάτω από πολιτικές και εθνικές σκοπιμότητες. Αυτές οι πνευματικές διαφορές ευνόησαν την διάσπαση του ενιαίου εν Χριστώ Κράτους σε εθνικά ανεξάρτητες εκκλησίες και το σώμα του εν Χριστό κράτος του Βυζαντίου διαιρέθηκε. Το Βυζάντιο δεν κατέρρευσε με την πτώση των τοίχων της Κωνσταντινούπολης αλλά από την υστεροβουλία των εν Χριστώ αδελφών σε αδελφοκτόνους και από τα αντιμαχόμενα ομόδοξα και ετερόδοξα στρατόπεδα. Το Βυζάντιο εξακολουθεί να υφίσταται επειδή έχει πνευματική δομή και διατηρεί τον Θεσμό του Οικουμενικού Πατριαρχείου των Ορθοδόξων Χριστιανικών Εκκλησιών.

Το Βυζάντιο ένωσε την φιλοσοφική Αρχαία Ελληνική σκέψη με την πνευματική δύναμη του Χριστιανισμού και δημιούργησε τον ιδανικό ΕΛΛΗΝΟ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ. Το Βυζάντιο μέχρι σήμερα επιβιώνει στις καρδιές των Ελλήνων και σε όλους τους Ορθοδόξους Χριστιανικούς ναούς και στο νού όλων των Ορθοδόξων λαών ως πνευματική έννοια.

Η ουτοπία του άθεου Κουμμουνισμού δεν κατάφερε να καταλύσει την Ορθόδοξο Χριστιανική πίστη από τις καρδιές των Ρώσων. Η Ελλάδα ανά τους αιώνες και μέσω του Βυζαντίου ήταν και είναι η πνευματική πηγή της Ορθόδοξης Δογματικής Αλήθειας και η Ρωσία είναι η κοσμική δύναμη της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Η Ελλάδα και η Ρωσία από κοινού με τα άλλα Ορθόδοξα κράτη έχουν χρέος προς την ανθρωπότητα να υπερασπισθούν την Ιεραποστολή της Ορθοδοξίας, διότι είναι η μόνη πνευματική δύναμη που προάγει τόν άνθρωπο προς τον αληθινό Θεό.

Η παγκοσμιοποιημένη Αμερική και Ενωμένη Ευρώπη μάχονται αδυσώπητα να καταλύσουν ότι έχει σχέση με τόν μοναδικό τους πνευματικό τους αντίπαλο την δύναμη της πραγματικής Αλήθειας της Αγίας και Αποστολικής Χριστιανικής Εκκλησίας της Ορθοδοξίας, γιατί το ψεύδος έχει ως μόνον αντίπαλον την αλήθεια. Η παγκοσμιοποίηση θα έχει εξίσου ολέθρια αποτυχία όπως είχε και τό άθεον Κουμμουνιστικό καθεστώς.

Η "Σκέπη της Παναγίας" πάνω στα οχυρά των επάλξεων της Κωνσταντινούπολης μαρτυρεί την πνευματική σημασία του Βυζαντίου και της εν Χριστώ Βασιλεύουσας. Τα 1000 χρόνια του Βυζαντίου πιθανόν να είναι εκείνα που λέει η Αποκάλυψις: Δένεται ο Σατανάς για 1000 χρόνια.

Την Κωνσταντινούπολη ο θεός Λόγος με το "Εν τούτῳ νίκη" έδωσε στους Ορθόδοξούς Έλληνες Χριστιανούς.

Προφητείες που έχουν σχέση με την Κωνσταντινούπολη:

α. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ ΤΟΥ Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Τ π τ τ ι δ τ η β σ λ τ Ι μ λ ο κ λ μ ν μ α μ θ
Τη πρώτη της Ινδίκτου η Βασιλεία του Ισμαήλ ο καλούμενος Μωάμεθ,
μ λ δ ν τ ρ π σ γ ν τ π λ ο λ γ τ επτ λ φ κ ρ τ σ
μέλλει διά να τροπώση γένος των Παλαιολόγων, την Επτάλοφον κρατήσει,
εσ θ β λ σ ε θ ν π π λ κ τ ξ κ τ ν σ ε ρ μ ο
έσωθεν βασιλεύσει, έθνη πάμπολλα κατάρξει, και τας νήσους ερημώσει
μ χ ρ τ ε ξ ν π τ
μέχρι του Ευξείνου Πόντου.
ιστρ γ τ ν π θ σ τ ο γ δ τ ι ν δ κ τ π λ π ν σ κ τ ξ
Ιστρογείτονας πορθήσει τη ογδόη της Ινδίκτου, Πελοπόννησον κατάρξει,
τ εν τ τ ι δ κ τ ε τ β ρ τ μ π μ λ δ ν στ ρ τ σ
τη ενάτη της Ινδίκτου, εις τα βόρεια τα μέρη μέλλει διά να στρατεύση,
τ δ κ τ τ ι δ κ τ τ δ μ τ τ ρ π σ π λ επ στ ψ ε τ
τη δεκάτη της Ινδίκτου τους Δαλμάτας τροπώσει, πάλιν επιστρέψει έτι
χ ν τ δ μ τ π λ μ ε γ ρ μ γ μ ρ κ τ σ τ ρ β ν
χρόνον, τοις Δαλμάταις πόλεμον εγείρει μέγαν μερικόν τε συντριβήναι.
κ τ π λ θ κ τ φ λ σ ν δ τ επ ρ δ θ λ σ κ ξ ρ
και τα πλήθη και τα φύλα συνοδή των Εσπερίων διά θαλάσσης και ξηράς
τ π λ μ σ ν ψ κ τ Ι σ μ λ τ ρ π σ τ απ γ ν α τ
τον πόλεμον συνάψουν, και τον Ισμαήλ τροπώσουν. το απόγονον αυτού
β σ λ σ ε λ τ μ κ ρ ο λ γ τ δ ξ θ γ ν α μ μ τ τ
βασιλεύσει έλαττον μικρόν ολίγον. το δε Ξανθόν γένος άμα μετά των
π κ τ ρ ο λ ι μ λ τ π σ τ επτ λ φ επ ρ ο μ τ τ
πρακτόρων όλον Ισμαήλ τροπώσουν, την Επτάλοφον επάρουν μετά των
π ρ μ τ τ π λ μ ε γ ρ ε φ λ η γ ρ ω ν μ χ τ
προνομίων. τότε πόλεμον εγείρουν έμφυλον ηγριωμένον, μέχρι της
π τ ω ρ κ φ ν β σ τ τ στ στ μ τ φ β
πεμπταίας ώρας. και φωνή βοήσει τρίτον, στήτε στήτε μετά φόβου
σ π σ τ π λ σ δ ω ε τ δ ξ τ μ ρ α δ ε ρ τ γ ν
σπεύσατε πολλά σπουδαίως εις τα δεξιά τα μέρη άνδρα εύρητε γενναίον
θ μ σ τ κ ρ μ λ ο τ τ εξ τ δ σ π τ φ λ γ ε μ υπ χ
θαυμαστόν και ρωμαλέον τούτον έξετε Δεσπότην, φίλος γάρ εμού υπάρχει,
κ α τ π ρ λ β τ θ λ μ ε μ π λ ρ τ
και αυτόν παραλαβόντες, θέλημα εμόν πληρούτε,

β. Του Αγίου Μεθοδίου Πατέρων (Λυκίας) τόν Θ' αιώνα.
Κείμενον Προφητείας.

"Και κρατήσει επί την Επτάλοφον το Ξανθόν γένος εξ ή πέντε και φυτευ-
θήσονται εν αυτή λάχανα, και φάγονται εξ αυτών πολλοί εις εκδίκησιν
των Αγίων, κρατήσoθαι δε επί την Ανατολήν προνοηταί τρεις ... και

μετέ τούτου εγερθήσεται αυτόνομος και μετά τούτον έτερος λύκος αγριώδης... και παραχθήσονται και τα καθήμενα έθνη, άτινα εισιν επί τα βόρεια μέρη, κινήσουσι μετά μεγάλης βίας και δριμύτητος θυμού, και χωρισθήσονται εις τέσσαρας αρχάς, και η μεν πρώτη χειμάσει εις Εφεσον, η δε δευτέρα εις Μελαγία, η τρίτη εν Ακροκάμπω ήγουν εις την Πέργαμον και η τετάρτη εις Βιθυνίαν... τότε ταραχθήσονται τα έθνη καθήμενα επι νότου γωνίας, και εγερθήσεται ο Μέγας Φίλιππος μετα γλωσών δεκα οκτώ και συναχθήσονται εν τη Επιταλόφω και συγκροτήσουσι πόλεμον, οίος ου γεγονε πωποτε, και δρομουν εις τα εμβολάς και τας ρύμιας της Επιταλόφου και ο φόνος των ανθρωπών ως ποταμός κινήσει, και θαλωθήσεται η θάλασσα εκ του αίματος έως τα βάθη της Αβύσσου.

Τότε βούς βοήσει και ξηρόλοφος θρηνήσει και τότε σταθώσιν ποιήτοι και φωνη εξ ουρανού κράξει, στώμεν, στώμεν, ειρήνη υμίν, αρκεί η εκδίκηση επι τους απαθείς και ανηκόους, και απέλθετε επί τα δεξιά τα μέρη της Επιταλόφου και εκεί ευρήσετε άνθρωπον επί δύο κίονας ιστάμενον (έσται λαμπρός το είδος, δίκαιος, ελεήμων, φορών πενιχρά, τη όψει αυστηρός και τη γνώμη πραύς) έχοντα επί τον δεξιόν αυτού πόδα καλάμου ήλον και φωνή υπό αγγέλου κηρυχθήσεται, στήσατε αυτόν βασιλέα, και δώσουσιν αυτώ εις την δεξιάν χείρα ρομφαίαν λέγοντες αυτώ, ανδρίζου και ίσχυε και νικά τους εχθρούς σου, επάρας την ρομφαίαν παρά του αγγέλου πατάξει τους Ισμαηλίτας, Αιθίοπας και πάσαν γενεάν άπιστον.

Τους δε Ισμαηλίτας μερίσει εις τρία μέρη, και την μεν πρώτην εν ρομφαία, την δε δευτέραν βαπτίσει, την τρίτην καταδουλώσεται εν αναστολή, και εν τω υποστρέφειν αυτόν, ανοιχθήσονται οι θησαυροί της γής, και πάντες πλουτήσουσι και ουδείς εξ αυτών πένης, και η γή αποδώσει τον καρπόν αυτής εκατονταπλασίονα, τα δε όπλα τα πολεμικά γενήσονται εις άροτρα και δρέπανα, και βασιλεύσει έτη τριάκοντα πέντε και μετά την τελευταίην αυτού έτη δώδεκα, και ουτος προείπε τον θάνατον αυτού και ουτος πορεύσεται εις Ιεροσόλυμα και παραδώσει την βασιλείαν αυτού τω θεώ.

Η επανάσταση της 25ης Μαρτίου του 1821 δεν ολοκληρώθηκε και η σημαία της επανάστασης δεν υποστάλει από τον Ελληνικό Λόγ αλλά από τους ξενοκίνητους κυβερνήτες, το Βυζάντιο συνεχίζει να επιβιώνει στις καρδιές των ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ εις τους αιώνας.

Ο λαϊκός προφήτης και ο αληθινός εθνάρχης ο Κολοκοτρώνης είπε: "η Παναγία έβαλε την υπογραφή Της και πίσω δεν την παίρνει". Η Κωνσταντινούπολις είναι θέλημα Θεού, να επιστραφεί στους Πνευματικούς Έλληνες και η Αγία Σοφία πάλι να δώσει δόξα πάλι στον Παντοκράτορα Κύριο Ιησού Χριστό. Ο ΩΝ θα ευλογήσει τούς Ορθοδόξους Χριστιανούς και τους Έλληνες να επανέλθουν στην Κωνσταντινούπολη, όταν Εκείνος κρίνει ότι είμαστε πνευματικά άξιοι να ανακτήσουμε την Κωνσταντινούπολη.

14. ΕΛΛΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ.

Το γένος των Ελλήνων από την εμφάνιση του μεταλαμπαδεύει ηθικά και πολιτισμικά στοιχεία, στους συνανθρώπους του. Η σοφία του Ελληνικού πνεύματος θεμελίωσε και καλλιέργησε τρεις επιστήμες. Από το υγιές Ελληνικό πνεύμα θεσμοθετήθηκε η ειρήνη και η αδελφοσύνη μεταξύ των ανθρώπων κάτω από την δύναμη της Δημοκρατίας και το φώς των Ολυμπιακών αγώνων. Η πολιτεία που ελέγχει, το αίσθημα της ελευθερίας του ατόμου μέσω της Δημοκρατικής συνείδησης και θέτει τα θεμέλια για να στηριχθεί η δομή της Χριστιανικής Εκκλησίας. Το ύψιστο και ανεπανάληπτο θαύμα του Ελληνικού πνεύματος ολοκληρώθηκε με την θυσία των Αγίων Μαρτύρων που στήριξαν τον Χριστιανισμό και το αίμα τους εδημιούργησε το Ορθόδοξο Χριστιανικό Βυζάντιο που ενσυνέχεια εδραίωσε την Χριστιανική πίστη.

Εμπράκτως, ο Έλληνας υπερασπίσθηκε τα φώτα του πολιτισμού του ανά τους αιώνες ενάντια των Βάρβαρων πολιτισμών. Οι Θερμοπύλες, ο Μαραθώνας, η Σαλαμίνα άνοιξαν τον δρόμο ώστε ο μέγας Αλέξανδρος να δώσει τα φώτα του Ελληνισμού πολιτισμού στον τότε γνωστό κόσμο. Το Βυζαντινό κράτος είναι η συνέχεια της ιδεολογίας του μέγα Αλεξάνδρου, ώστε να εκπολιτισθεί η ανθρωπότητα πλέον με την λυτρωτική Υπερκόσμια Πνευματική Αλήθεια των Ορθόδοξων Χριστιανικών ηθικών αξιών. Αυτή την Υπερκόσμια Πνευματική Αλήθεια του Ελληνό-Χριστιανισμού πολιτισμού δυστυχώς θέλουν να οβήσουν οι σημερινοί παντοδύναμοι οικονομικοί ηγέτες, ώστε ανενόχλητοι να υποδουλώσουν την ανθρώπινη φύση για να την κάνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης και ευδαιμονισμού. Το Ελληνικό πνεύμα έχει την δυνατότητα να καθοδηγεί από τα νοήματα της Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστης και να αντλεί λογική και νοημοσύνη που τρέφουν την πνευματική του υπόσταση.

Η πνευματική δυνατότητα των λαών της Ευρώπης και της Β. Αμερικής στηρίζεται στην αδιαπραγμάτευτη υπακοή στον ανώτατο άρχοντα και στο σύστημα της εξουσίας για την εξασφάλιση της οικονομικής ευμάρειας, ενώ η πνευματική ζωή είναι κάτω από τον έλεγχο της κρατικής εξουσίας. Οι Άραβες αν και έχουν πνευματικές ανησυχίες, όμως ο αναλφαβητισμός και η οικονομική ανέχεια στήριξε την πλάνη του Μωάμεθ που τύφλωσε την πνευματική υπόσταση των Αράβων. Η πνευματική δυνατότητα των Ιουδαίων εξαντλείται στην αφοσίωση στο Μωσαϊκό νόμο και σε κάποιες προφητείες που ευνοούν το Εβραϊκό κράτος αποκλειστικά. Ο υπερπληθυσμός της κίτρινης φυλής έγινε αιτία να εξαθλιωθεί η ανθρώπινη πνευματική υπόσταση κάτω από την ανάγκη του όχλου για να επιβιώσει και δημιουργήσει θρησκευές βασισμένες στις εκάστοτε ανθρώπινες ανάγκες.

Το μόνο πνευματικό οχυρό που ακόμη αντιστέκεται στην επιδρομή των αλλοφρόνων εκμεταλλευτών της ανθρώπινης προσωπικής πνευματικής υπόστασης, είναι το Ελληνό-Χριστιανικό πνεύμα.

Αυτό το Ελληνό-Χριστιανικό πνεύμα ευλόγησε ο ΩΝ, όταν οι Ελληνες των επισκεύτηκαν, και είπε την γνωστή φράση "ελήλυθεν η ώρα ίνα δοξασθή ο υιός του ανθρώπου".

Κατά Ιωάννη κεφ. ΙΒ' @20-23_" Ησαν δε τινες Έλληνες εκ των αναβαινόντων ίνα προσκυνήσωσιν εν τη εορτή, 21 ούτοι ούν προσήλθον Φίλιππω τω από Βηθσαιδά της Γαλιλαίας, και πρώτων αυτόν λέγοντες, κύριε , θέλομεν τον Ιησούν ιδείν. 22 έρχεται Φίλιππος και λέγει τω Ανδρέα, και πάλιν Ανδρέας και Φίλιππος λέγουσι τω Ιησού, 23 ο δε Ιησούς απεκρίνατο αυτοίς λέγων ελήλυθεν ή ώρα ίνα δοξασθή ο υιός του ανθρώπου".

Ψαλμός ΛΒ' 32 @12_"μακάριον το έθνος ού εστί Κύριος ο θεός αυτού λαός, όν εξελέξατο εις κληρονομίαν εαυτώ".

Ο ΩΝ, στό πνεύμα των εν Χριστώ Ορθοδόξων Ελλήνων εμπιστεύθηκε τις Γραφές της Καινής Διαθήκης, και την διατήρηση της ακεραιότητας της Χριστιανικής Αλήθειας, ώστε να μην υποστεί αιρετικές αλλοιώσεις. Οι Έλληνες έχουν χρέος πρός το θείο Λόγο μέχρι εσχάτων να αγωνισθούν ώστε να διατηρηθεί αμόλυντος η Αποστολικότητα της ΑΓΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ.

(Εκτεταμένη αναφορά επί τού ανωτέρου θέματος στό κεφάλαιο: Κεφ.4.)
ΕΚΑΣΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΛΕΙΩΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑΝΟΕΙ Η' ΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΦΥΣΗ ΤΕΛΟΥΜΕΝΑ ΒΛΕΠΕΙ.

Ο Κλήρος έναντι του λαού έχει ιεραποστολικό χρέος και κυρίως πρός το Ορθόδοξο ποίμνιο του. Ο ιερέας πρέπει να αφυπνίζει την συνείδηση του λαού να βοηθάει την νοητική ικανότητα του πιστού να βγει από την πλάνη, την αμφιβολία, τον εγωισμό, τις αιρέσεις, την ματαιοδοξία, τά σαρκικά πάθη.

Εις τους αιώνας μέχρι σήμερα το Ελληνό-Χριστιανικό πνεύμα αντιτάχθηκε στίς εκάστοτε αιρέσεις, στίς αθειστικές φιλοσοφικές τάσεις, στίς δήθεν τεκμηριωμένες μηδενιστικές τεχνό-επιστημονικές θεωρίες, τον βίαιο προσηλυτισμό και σήμερα στην επέμβαση του κρατικού μηχανισμού ενάντια στίς πνευματικές αξίες. Ο Λαός γίνεται όχλος όταν η θρησκεία μετατρέπεται σε ουτοπία. Εκεί που επικρατεί η παραπληροφόρηση και οι μηχανισμοί συμφερόντων δημιουργείτε μία νοητική άβυσσος αμφιβολίας, όπου χάνονται οι λαοί, που μάταια ψάχνουν να βρουν την θείαν Αλήθεια, μέσα από την νόηση και την τεχνολογία.

Το χρέος του εν Χριστώ Έλληνα έναντι του θεού, είναι να μεταλαμπαδεύσει στην ανθρωπότητα τις αναλλοίωτες αλήθειες της Ορθοδόξου Χριστιανικής πίστης. Η διατήρηση αυτών των θείων Ελληνό-Χριστιανικών αξιών γιά να μην καταλυθούν στό επίγειο χωνευτήρι, είναι χρέος ιδικά του Έλληνα αλλά και κάθε Ορθοδόξου Χριστιανού. Η αλαζονεία της εθνικής υπερηφάνειας και η πολιτιστική κληρονομιά φανατίζει τους ετερόδοξους και αλλόδοξους λαούς ώστε να απορρίψουν εσκεμμένα την θείαν προέλευση της Ορθοδόξου Χριστιανικής πίστεως.

Η Ορθόδοξη πίστη είναι το ύψιστο δώρο του θεού πρός το Γένος των Ανθρώπων και θα είναι ολέθριο λάθος των Ελλήνων γιά οποιοδήποτε άλλο υλικό αγαθό, να πέσουν σε πλάνη όπως οι Σιωνιστές Ιουδαίοι που ξεπούλησα και πρόδωσαν τόν Μεσσία Ιησού Χριστό και την ανθρωπό-σωτήρια αλήθεια ΤΟΥ.

Πρός Ρωμαίους κεφ. η' @35 "τίς ημάς χωρίσει από τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμός ἢ λιμός ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; 36 καθὼς γέγραπται ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ελογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. 37 ἀλλ' ἐν τούτοις πάσιν υπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ημάς. 38 πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα 39 οὔτε υψώμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ημάς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ημών."

Ἡ Χριστιανικὴ Ὁρθόδοξη πίστις οδηγεῖ τὴν νόηση στὴν κάθαρση ἀπὸ τὴν ἐπιρροή των καταχθονίων δυνάμεων καὶ λυτρώνει τὸ πνεύματικο-σῶμα ὥστε νὰ ἐπιζήσει στὴν ἐνωση με τὴν Ἀναρχὴ Οὐσίᾳ τοῦ Θεοῦ.

Ὅσο βαστάει ἀκόμα ἡ θερμοκρασία τῆς Γῆς καὶ δὲν ἀλλοιώνεται ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ἀλόγιστη ἐπέμβαση αὐτοκαταστροφῆς, ὅσο δὲν ἐρχονται σεισμοί, κατακλυσμοί, πάγοι, κομήτες νὰ συνετίσουν τὸ ἀνθρώπινο γένος ἢ νὰ το τιμωρήσουν ἢ καὶ ἀκόμη νὰ προφητεύσουν τὴν φοβερὴ Δεύτερη Ἐλευση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὅσο ἀκόμη ὑπάρχει χρόνος ἀς ἐνωθούμε στὴν μίαν Ἀληθινὴ Χριστιανικὴ Ὁρθόδοξη πίστις που οδηγεῖ τὴν προσωπικὴ πνευματικὴ υπόστασιν τοῦ κάθε ἀνθρώπου στὴν λύτρωση.

Τὸ πρῶτο καὶ κύριο χρέος εἶναι ἡ προσωπικὴ Ὁρθόδοξη σχέση με τὸ Θεόν που γίνεται βίωμα με τὴν ἀδιαπραγμάτευτὴ τήρηση τῆς ομολογιακῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως ἐνόντια στίς ἐκάστοτε συντονισμένες ἀνθρωπώ-δαιμονικῆς ἐπιθέσεις καὶ κατὰ δεύτερον ἡ Χριστιανικὴ ἀλληλέγγυα σχέση ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπο, που ἰσοδυναμεῖ με τὴν σχέση με τὸν Θεό.

ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ Ἡ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΑΝΑΒΛΥΣΗ ΤΟ ΑΓΙΟ ΦΩΣ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΣΤΗΝ ΛΑΜΠΑΔΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ, ΚΑΘΕ ΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΕΙΝΑΙ Ἡ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ ΘΕΙΑ ΥΠΕΡΚΟΣΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ.

Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΙΡΗΚΗ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΥΘΟΣ
ΩΣΤΕ ΑΝΕΝΟΧΛΗΤΟΣ ΝΑ ΥΠΕΡΙΣΧΥΕΙ, ΕΦΟΣΟΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΝ
ΤΟΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙΣ.

15. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ και ΝΕΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ Ε.Κ.Α.Μ...

Δυστυχώς στις ημέρες μας, η πολιτεία δημιουργεί Εκκλησιαστική και Πολιτειακή Αίρεση, διότι απαιτεί από τον Ελληνικό Λαό να είναι τυπικά Χριστιανός. Η πολιτεία επιβάλλει αντιχριστιανικές νομοθεσίες με το επίμαχο Ε.Κ.Α.Μ. τον πολιτικό γάμο και την καύση των νεκρών. Το Ε.Κ.Α.Μ. επικυρώνει την αντιχριστιανική υπερίσχυση μίας δαιμονικής νοητικής δύναμης επάνω στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου.

Η δαιμονική επιρροή μέσω του Ε.Κ.Α.Μ. διαλύει ανέγκλητα το ιερό μυστήριο του βαπτίσματος, με αποτέλεσμα τό σαρκικό-σώμα και η ανθρωπίνη πνευματική υπόσταση να αποκοπεί από την ψυχική υπόσταση.

Ο Αρχων των καταχθονίων ανά τους αιώνες μάχεται τον Χριστιανισμό και επιδιώκει να αποβάλει ότι θείο από την ανθρωπίνη πνευματική υπόσταση. Ορισμένοι ιερείς αναφερόμενοι στο επίμαχο θέμα των ηλεκτρονικών ταυτοτήτων, εκφράζουν την γνώμη ότι "άφου είμαστε βαπτισμένοι και μεταλαμβάνομεν το άχραντο Σώμα και Αίμα του Ιησού Χριστού δέν υπάρχει κίνδυνος να μας επηρεάσει τό ηλεκτρονικό Ε.Κ.Α.Μ.. Εάν προσαυθήσουμε να δώσουμε λύση στο θέμα χρησιμοποιώντας ανθρωπίνη λογική τότε βεβαίως έχουμε εξαιρέσει την Θείαν Βούληση. Η προφητεία του Ευαγγελιστή Ιωάννη ειδικά στο συγκεκριμένο σημείο περί σφραγίσματος είναι ευνόητη, "και ό έχων νούν ψηφισάτο" αναφέρεται μάλλον στον έχοντα πίστην κυρίως και ενημέρωση κατά δεύτερον επί του θέματος.

Εξετάζοντας την Θείαν Βούληση σ' ένα παραπλήσιον θέμα, είναι το θαύμα των κολλύβων του Αγίου Θεοδώρου.

Όταν εβαιοίλευσεν ο Ιουλιανός ο Παραβάτης οποίος ήθελε να τιμώνται τα είδωλα, ο δε Θεός να υβρίζεται. Συνέλαβε το τέχνασμα πνευματικά να μολύνει τούς Χριστιανούς. Οι Χριστιανοί κατά την πρώτη εβδομάδα της αγίας Τεσσαρακοστής εξαγνίζοντα με νηστεία και εκτενούς προσευχής. Ο Ιουλιανός εκείνη την περίοδο την πρώτη εβδομάδα πριν την Μ. Τεσσαρακοστή προσκαλεί τον έπαρχο της πόλεως, ο οποίος ήτο ομόφρων και όμοιος μ' αυτόν, ως πρὸς την οπισθίαν, και λέγειν πρὸς αυτόν:

"Επειδή, ω έπαρχε, αφού μετεχειρίσθαι πολλά και ποικίλα και μηχανήματα, δεν κατόρθωσα να σβήσω την πίστη των Χριστιανών και ένεκεν τούτου ευρίσκομαι εις μεγάλην φροντίδα, μου ήλθεν από τους Θεούς μας γνώμη καλή και αναντίρρητος, ότι οι Χριστιανοί την εβδομάδα ταύτην την πρώτην φυλάττουσι μετά πολλής επιμέλειας διά νηστείας. Διατάσσω λοιπόν να αποσυρθούν από την αγοράν όλα τα τρόφιμα και τίποτε να μην υπάρχει εις αυτήν εκτός εκείνων, τα οποία εγώ θα χορηγήσω, τρόφιμα δηλαδή και ποτά ραντισμένα με το αίμα των θυσιών ημών. Κατ' αυτόν τον τρόπον αναγκαστικώς θα αγοράσουν όλοι και θα φάγωσι και θα υπακούσωσιν εις ημάς, διότι θα γευθώσιν από την θυσίαν των Θεών. Εάν δεν υπα

κούσωσιν θά αποθάνουσιν από την πείναν". Αυτά όταν ήκουσεν ο έπαρχος από το αντίθεον στόμα του βασιλέως, λέγεται ότι είπε " Τώρα γνωρίζω, ότι η καρδιά του βασιλέως είναι εις τας χείρας των θεών". Μετά τον λόγον του μιарού βασιλέως ηκολούθησεν η πράξις, και όσα μεν τρόφιμα υπήρχον εις την αγοράν απεσύρθησαν, εξετέθησαν δε πρός πώλησιν τα μεμιασμένα τρόφιμα και ποτά του βασιλέως.

Ευθύς όμως επεμελήθη ο Πανάγαθος Θεός γιά την σωτηρίαν του Χριστεπώνυμου λαού του, αποστείλας τον Μεγαλομάρτυρα αυτού θεόδωρον, τον αληθέστατα δώρον θεού, πρός σωτηρίαν των Χριστιανών. Μέσο της θείας Βουλής παρουσιάσθηκε ο Άγιος θεόδωρος ολόσωμος και όχι εν οράματι πρός τον Πατριάρχη των Χριστιανών, φανερώνων εις αυτόν τοαντίθεόν δόλον του Παραβάτου Ιουλιανού και είπε πρός αυτόν: "Πατριάρχα, σήκω γρήγορα και συνάθροισε το ποίμνιον του Χριστού και διαφύλαξε αυτό με τά μεγάλης προσοχής, παραγγέλλων να μη αγοράση ουδείς τίποτε από τα τρόφιμα, τα οποία υπάρχουν εις τηνν αγοράν, διότι ο δυσσεβέστατος Ιουαλιανός κατεμόλυνεν άπαντα διά του μιάρου αίματος της θυσίας αυτού". Ο δε Αρχιερεύς θαυμάσας είπε πρός τον Άγιον " Και πώς λοιπόν, ώ κέριέ μου, είναι δυνατόν νά γίνη τούτο; Εις μέν τούς πλουσίους ίσως αυτό να είναι δυνατόν καθ' όσον έχουσι παρακαταθήκην τροφίμων, εις δε τούς πένητας, οι οποίοι δέν έχουσιν ουδέ μιάς ημέρας τροφήν, τί πράγμα πρέπει νά δοθεί πρός παρηγορίαν της ανάγκης αυτών"; Ο δέ Μάρτυς είπε: "Κόλυβα να προσφέρης εις αυτούς, κόλλυβα διά να ανακουφίσης ανάγκην αυτών". Λέγει ο Πατριάρχης: "Και τι είναι αυτά τα κόλλυβα; Δέν γνωρίζω". Ο δε Μάρτυς απεκρίθη: "Σιτάρι ,νά τό βράσης και νά τό μοιράσης εις τούς Χριστιανούς". Διά να δείξει δε ο Άγιος πόθεν ήλθε λέγειν πρός τον Πατριάρχη". Διότι τούτο το βρασμένο σιτάρι εις την χώραν των Ευχαιτων συνηθιζομεν να το λέγωμεν κόλλυβα. Ούτω λοιπόν ποιήσων και διατήρησων το ποίμνιον του Χριστού αβλαβές και αμίαντον". Λέγει ο Πατριάρχης : "και ποίος είσαι, κύριε, ο οποίος φροντίζεις τόσον φιλανθρώπως και ευσπλάγγνως διά την σωτηρίαν ημών"; Ο δε Άγιος απεκρίθει : " Εγώ είμαι ο Μάρτυς του Χριστού θεόδωρος, ο οποίος απεστάλην παρ' αυτού εις σωτηρίαν και βοήθειαν ιδικήν σας".

Οι Χριστιανοί θ' έτρωγαν από τα ειδωλόθηρα και θα μολύνοντο πνευματικά ασχέτως εάν αυτό ήταν παρά την θέληση των ή και ακόμη εν αγνοία των. Αλλά βεβαίως η επέμβαση της θείας Βούλησης απότρεψε τούς Χριστιανούς από να μετέχουν στά ειδωλόθηρα, και όχι βέβαια επειδή δέν ήταν βαπτισμένοι ή δεν μετείχαν στην θείαν Κοινωνίαν. Είναι πλάνη αυτών που ισχυρόζονται ότι το σφράγισμα δεν θα τούς επηρεάσει, επειδή είναι βαπτισμένοι ή επειδή κοινωνούν των Αχράντων Μυστηρίων.

Δυστυχώς με τις παραχωρήσεις που γίνονται από την κρατική εξουσία εν αγνοία του Ελληνικού λαού είναι προδοτικός θεομύς ότι είμαστε πρώτα Ευρωπαίοι και μετά Έλληνες. Με αυτήν την θεωρία καταλύεται το Ελληνικό Κράτος ως κυρίαρχο ΕΘΝΟΣ. Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η μόνη αρμόδια πνευματική εξουσία σε ότι αφορά τα πνευματικά θέματα του ανθρώπου με την πολιτεία. Όταν ο αρχηγός της πολιτείας σφετερίζεται την

εξουσία Αρχηγού της Εκκλησίας και αντιπροσώπου του ΘΕΟΥ, για όποιον λόγον και εάν είναι αυτός, δημιουργεί θρησκευτική και Πολιτειακή αίρεση διότι θέτει εαυτόν υπεράνω της Ιεροσύνης περιφρονώντας τον ΘΕΟ και τον Λαό. Η εξουσία του Αρχιεπισκόπου πρέπει να είναι υπεράνω αυτής του πρωθυπουργού, διότι ο Αρχιεπίσκοπος εκπροσωπεί την ψυχική άκτυστον θεία υπόσταση, και την άυλον πνευματική υπόσταση του Λαού, ενώ η πολιτεία εκπροσωπεί την σαρκική φύση του πολίτη. Επειδή η πολιτεία έχει την φυσική εξουσία δεν την καθιστά αυτεπαγγέλτως και υπεράνω του θείου Νόμου.

Οι Σιωνιστές Εβραίοι και οι Ρωμαίοι εσταύρωσαν την ανθρώπινη φύση του Θεού Ιησού Χριστού, τώρα προγραμματίζουν την πνευματική θανάτωση των Χριστιανών με το Ε.Κ.Α.Μ. Τώρα το Έθνος των Ελλήνων καλείτε να διαλέξει μεταξύ του Ιησού ή του Ε.Κ.Α.Μ. εν γνώση ή εν αγνοία του. Η ηγεσία υποτίθεται ότι προστατεύει τό συμφέρον του Λαού και τιμωρεί ανάλογα αυτούς που είναι επιζήμιοι. Όταν η ηγεσία γίνεται επιζήμια ποιοί είναι οι θεματοφύλακες και οι ασφαλιστικές δικλίδες του Έθνους;

Τα ισχυρά αντιχριστιανικά κέντρα που εδρεύουν στις ΗΠΑ και Ε.Ε. αντιγράφουν το σχέδιο Βαλαάμ, που αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη, για να επιβάλλουν το χάραγμα Ε.Κ.Α.Μ. (bar code) στους πολίτες τους.

Όταν οι Ισραηλίτες με την επέμβαση του Θεού μέσω του Μωυσή επέτυχαν να κάνουν την έξοδο από την Αίγυπτο και βάδιζαν για την γη της Επαγγελίας, έφθασαν στη χώρα Μαδιάμ. Ο Βαλάκ τότε, ο βασιλεύς της Μαδιάμ εξήτησε την βοήθεια του μάντη Βαλαάμ, για να του πη με ποίον τρόπο θα μπορούσε να σταματήσει την προέλαση των Ιουδαίων και να τους αναχαιτίσει.

Με θεική χάρη ο Βαλαάμ ενημερώνεται να μην επέμβει με τα σατανικά του έργα. -"Μή του λέγει, κάμψι τίποτε. Διότι ο Ισραήλ είναι ιδικός Μου. Είναι ευλογημένος".(αναφέρει η Π. Διαθήκη)

Ο Βαλάκ εξαγόρασε τόν φόβο του Βαλαάμ και ο Βαλαάμ επορεύθει. "Και ωργίσθη, θυμώ ο Θεός ότι επορεύθη αυτός".(αναφ. Π. Διαθήκη)
Ο Βαλαάμ υπέδειξε στον Βαλάκ τι να κάνει για να εξοντώσει το στρατό του Ισραήλ. Είπε στον Βαλάκ, επίσης, ότι ο λαός του Ισραήλ είναι υπό την προστασία του Θεού, όπως του εδόθηκε η εντολή, αλλά παράλληλα του υπέδειξε και τον τρόπο πώς θα διέφθειρε πνευματικά τον Ισραηλίτικο λαό ώστε να τόν αποκόψει από την επαφή με τον Θεό και την προστασία Του από τα δεινά. Με την συμβουλή του μάγου του Βαλαάμ, ο βασιλέας Βαλάκ διωργάνωσε εορτές εις τον Θεόν Βεελφεγώρ και εκάλεσε και τους Ισραηλίτας.

-Ετελέσθη Ισραήλ τω Βεελφεγώρ και ωργίσθη θυμώ Κύριος τω Ισραήλ."

-"Και εβεβήλωθη ο λαός εκπορνεύσαι εις τας θυγατέρας Μωάβ".

(αναφέρει η Π. Διαθήκη)

Κι ύστερα απ' αυτό απεμακρύνθησαν από την ευλογία και την κοινωνίαν υπ' τον Θεό και τιμωρήθησαν οκλήτριά. Κατ' εντολήν του Θεού συνέλαβε, ο Μωυσής, και τιμώρησε αυστηρά τους ενόχους αρχηγούς του λαού. Όλοι οι αμαρτήσαντες "Ετήλθον εν ονόματι ραμφαίας", η δε καταστροφή έμεινε στην ιστορία με το ρητό "Έγινε γής Μαδιάμ".

Αυτή την φορά ο Άρχων των καταχθονίων δεν διώκει τους Χριστιανούς με βασανιστήρια διότι απέτυχε ο βίαιος τρόπος να διαλύσει την Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό τον λόγο δολοφονεί τους Χριστιανούς με το σχέδιο του μάντη Βαλαάμ με πλούτοι, τεχνολογικά επιτεύγματα, απελευθέρωση των ηθών διαστρεβλώνοντας τις ηθικές αξίες και τα πιστεύω του. Δυστυχώς, το γένος των ανθρώπων είναι επιρρεπές στις ηθο- νες του βίου.

Η Ελλάδα με την συνθήκη του Σέγκεν, στο άμεσο μέλλον θά αποτελεί μία πλήρως εξαρτημένη χώρα, έρμαιο των αποφάσεων των ισχυρών της Ενω- μένης Ευρώπης. Οι υπερεξουσίες των ισχυρών κρατών της Ευρώπης μέσω των οικονομικών και ενίοτε αντεθνικών πιέσεων σταδιακά θα συνθλίβουν κάθε εθνική υπόσταση της Ελλάδος. Η Ενωμένη Ευρώπη εισαγάγει μαζί με τὰ αγαθὰ της προηγμένης τεχνολογίας και την πνευματική υποβάθμιση σε θρησκευτικό κυρίως επίπεδο. Για να αντιμετωπιστούν δέ οι αντιδράσεις του Ελληνικού λαού, τό Κοινοβούλιο επιβάλλει ως αναγκαίο καλό την έκ- δοση της "νέας ταυτότητας". Η "νέα ταυτότητα" εισαγάγει μεθόδους απολυταρχικούς και καθεστώτα ειδωλολατρικά Ρωμαϊκών χρόνων, όπου ο πολίτης εκ νέου θα είναι δούλος της κοσμικής υπερεξουσίας.

Η "νέα ταυτότητα" χρησιμοποιεί στοιχεία από τόν προφητικό λόγο της Καινής Διαθήκης που προφητεύει τον συγκεκριμένο τρόπο, με τον οποίον οι άνθρωποι αυτοβούλως, ελεύθερα και αμετάκλητα θα αποκόπτουν την Πνευματική εξάρτηση που έχουν, από το Θεόν της μίας αγίας και ομοουσίου και ομοιούτου Αγίας Τριάδος. Τόν Ελληνικό Λαό, βέβαια δέν τόν αφορά η πρόθεση ή σύμπτωση, αλλά το γεγονός, ότι τὰ στοιχεία που χρησιμοποιεί η "νέα ταυτότητα" επιβεβαιώνουν συγκεκριμένα χωρία της Αποκάλυψης του Ευαγγελιστή Ιωάννη, και τὰ οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Η υποχρεωτική έκδοση της "νέας ταυτό- τητας" εκ τών πραγμάτων καθιστούν τον Ορθόδοξο Χριστιανό, αντιρρησία Συνείδησης.

Τό Ελληνικό κράτος με την κύρωση της συνθήκης του Σέγκεν, εντέ- χνως κατάργησε θεμελιώδη άρθρα του Συντάγματος της Ελλάδος του 1975\1986, όπως:

α) Άρθρο 2 παράγραφο 1. Ο σεβασμός και ή προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας.

Η συνθήκη Σέγκεν επεμβαίνει στις πνευματικές αξίες του ανθρώ- που, μέσο του επάρατου αριθμού ΧΕΣ, που αναμφιβόλως καταλύει την πνευματική ζωή του ανθρώπου, βάση τών κειμένων της Επικρατούσας θρη- σκείας της Ορθοδόξου Εκκλησίας του Χριστού.

β) ΤΜΗΜΑ Β'

Σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας

Άρθρο 3 παράγραφος 1. Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας του Χριστού.

Η συνθήκη Σέγκεν καθιστά ανενεργό τήν Ανατολική Ορθόδοξο Εκκλησία του Χριστού, διότι εισαγάγει τό στοιχείο ΧΕΣ. Τό ΧΕΣ αναφέρεται στά προφητικά κείμενα της Ορθοδόξου Εκκλησίας ως τό μοναδικό στοιχείο με

τόν οποίο επιτυγχάνεται η οριστική και αμετάκλητη αποκοπή κάθε βαπτισμένου Χριστιανού από τό Σώμα της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας.

Ως εκ τούτου η Ορθόδοξο Εκκλησία δέν υφίσταται πλέον ως ο σωτήριος πνευματικός θεσμός.

παράγραφος 3. Το κείμενο της ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ τηρείται αναλλοίωτο.

γ) Άρθρο 13 παράγραφος 1. Η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης είναι απαραβίαστη. Η απόλαυση τών ατομικών καί πολιτικών δικαιωμάτων δέν εξαρτάται από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις καθενός.

Με την συνθήκη του Σέγκεν η Βουλή φέρνει σε ανοικτή ρήξη Κράτος καί Εκκλησία και επεμβαίνει στά θρησκευτικά δικαιώματα των πολιτών. Τό δίλημμα του Ιούδα είναι επίκαιρο, πίστη στό Μεσσία ή στην Ενωμένη Ευρώπη (του Σέγκεν).

Επικαλούμενος τά άρθρα 2,3,13 καί 120 του Συντάγματος της Ελλάδος 1975\1986, ο Ορθόδοξος Ελληνικός Λαός δέν αναγνωρίζει καμία αρχή ή εξουσία η οποία θα προσπαθεί να τού επιβάλει μιά οποιαδήποτε "νέα ταυτότητα" πού θα περιέχει το ΕΚΑΜ δηλαδή τον αριθμό ΧΕΣ ή κοινώς τόν αριθμό "666". Εάν η πολιτεία με αντισυνταγματικό τρόπο επιβάλει στόν Ελληνικό Λαό τήν "νέα ταυτότητα" με τό ΕΚΑΜ, τότε ο Ελληνικός Λαός μπορεί να παραιτηθεί από τά Ευρωπαϊκά πολιτικά δικαιώματα του Σέγκεν καί να παραμείνει Ελλην πολίτης.

Οι νέες ηλεκτρονικές ταυτότητες είναι ουσιαστικά ένα πληρέστατο μητρώο, όπου στην ειδική μαγνητική ταινία που θα φέρουν, θα καταγράφονται κάθε είδους στοιχεία του ατόμου, που αφορούν όλες τις καθημερινές δραστηριότητες όπως αγορές, μετακινήσεις, τραπεζικές συναλλαγές ιατρικά θέματα, οικογενειακή κατάσταση, φορολογική κατάσταση και κυρίως αξιόποινες πράξεις. Η μαγνητική ταινία θα μπορεί να συμπεριλαμβάνει τουλάχιστον 100.000 λέξεις για κάθε άτομο χωριστά, του οποίου η προσωπική ζωή θα καταγράφεται επιμελώς.

Ο κεντρικός υπολογιστής των Βρυξελλών, μπορεί να καταγράψει 4 εκατομμύρια ανθρώπους σε μισή ώρα και με ικανότητα να καταχωρήσει 7 δισεκατομμύρια ανθρώπους.

Εμείς οι Ορθόδοξοι Έλληνες έχουμε χρέος να συμμετέχουμε ενεργά, στόν αγώνα της Εκκλησίας της Ελλάδος υπέρ της διατήρησης της πνευματικής σωτηρίας και ελευθερίας μας.

16. ΧΑΛΕΠΟΣ Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΑΙΩΝΑΣ.

Η προσωπικότητα-κλειδί για την σχεδιασμένη Νέα παγκόσμια τάξη και την παγκόσμια θρησκεία, είναι ο Αντίχριστος. Ο Αντίχριστός δεν θα έλθει για να κρίνει αλλά να βοηθήσει και να εμπνεύσει ως παγκόσμιος δάσκαλος και ευεργέτης. Ο Αντίχριστος θα γίνει αποδεκτός από το Παγκόσμιο Συμβούλιο των Εκκλησιών αφού:

α) οι Εβραίοι περιμένουν τον Μεσσία (ένα άνδρα πολιτικά παντοδύναμο, πολεμοχαρή, ικανό να κατακτήσει και να υποτάξει όλα τα έθνη κά-τω από την επιρροή των εβραιομασόνων, ο οποίος θα προέρχεται από την φυλή του Δάν),

β) οι Βουδιστές περιμένουν τον 5ο Βούδα,

γ) οι Μουσουλμάνοι τον Imam Mandi, και

δ) οι Ινδουιστές τον Κρίσνα.

Οι μαρτυρίες βάση των προφητειών που έχουμε δείχνουν ότι η έλευση του Αντίχριστου δεν θα είναι στο απώτερο μέλλον. Βάση του ημερολογίου της Ορθοδόξου Χριστιανικής Εκκλησίας είμαστε στο έτος από πνευματικής σημασίας κτίσεως κόσμου 5508πΧ+2009μΧ=7517, (κάθε χίλια 1000 έτη υπολογίζονται εκκλησιαστικά ως ένας αιώνας και όχι κάθε εκατό 100 που υπολογίζονται κοσμικά).

Ο Οσιος Νείλος, ο οποίος ήσκησεν εις το Άγιον Όρος πρό 350 ετών, προφητεύει, περί της ελεύσεως του αντίχριστου, και περί των ανθρώπων των τελευταίων χρόνων. Η προφητεία είναι αντίγραφον από το βιβλίον "Ευαγγελικός Κήπος" της Ιεράς Μονής Σταυροβουνίου Κύπρου.

"Κατά το έτος 1900 βαδίζοντες προς τον μεσασμόν του θου αιώνος άρχεται ο κόσμος του καιρού εκείνου, να γίνεται αγνώριστος. Όταν πλησιάζη ο καιρός της ελεύσεως του αντίχριστου θα σκοτισθή η διάνοια των ανθρώπων από τα πάθη τα της σαρκός και θα πληθυνθή σφόδρα η ασέβεια και η ανομία, τότε άρχεται ο κόσμος να γίνεται αγνώριστος, αι μορφαι των ανθρώπων θα μετασχηματίζονται και δεν θα γνωρίζονται οι άνδρες από τας γυναίκας διά της αναισχύντου ενδυμασίας και των τριχών της κεφαλής, οι τότε άνθρωποι θα αγριέψουν και θα γίνουν ωσάν θηρία από την πλάνην του αντιχρίστου. Δεν θα υπάρχη σεβασμός εις τους γεροντότερους η αγάπη θα εκλείψη, οι δε ποιμένες των χριστιανών Αρχιερείς και ιερείς εκτός μερικών θα είναι κενόδοξοι, τότε θα αλλάξουν τα ήθη και οι παραδόσεις των χριστιανών και της Εκκλησίας."

ΑΛΛΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΑΝΑΦΕΡΕΙ:

"Αι Εκκλησίαι δε του θεού θα στερηθούν ευλαβών και ευσεβών ποιμένων και αλλοίμονον τότε εις τους εν τω κόσμω ευρισκομένους χριστιανούς, οι οποίοι θα στερηθούν τελείως την πίστην, διότι δεν θα βλέπουν από κανέναν φώς επιγνώσεως, τότε θα αναχωρούν από τον κόσμο εις τα Ιερά Καταφύγια διά να εύρουν ψυχικήν ανακούφισιν των θλίψεων των και παντού θα ευρίσκουν εμπόδια και στενοχωρίας. Και πάντα ταύτα γεννήσονται διά το ότι ο αντίχριστος θέλει κυριεύσει τα πάντα, και γενήσετε εξουσιαστής πάσης της Οικουμένης και θα ποιή τέρατα και σημεία κατά φαντασίαν, θέλει δε δώση πονηράν σοφίαν εις τον ταλαίπωρον άνθρωπον, να εφεύρη, να ομιλή ο εις προς τον άλλον, από την μίαν άκρην της γής έως την άλλην, τότε θα πέτανται στον αέρα ως πτηνά και διασχίζοντες τον βυθόν της θαλάσσης ως ιχθύες."

Οι Ζηλωταί Αγιορείται πατέρες, Ιερομόναχοι και Μοναχοί ,
διαμαρτύρονται γιά τις αποφάσεις των Κυβερνόντων.

Η κρατική εξουσία, στίς ημέρες μας, μεθουδεύει την αλλοίωση της
πνευματικότητας των πολιτών και την υποβάθμιση των ηθικών αξιών, μέ-
σο των μέσω μαζικής ενημέρωσης και της πολιτικής ανοχής στήν διαφθο-
ρά των χριστιανικών και πολιτιστικών αξιών.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ. (Άγιον Όρος 1986)

"Οι Ζηλωταί Αγιορείται πατέρες, Ιερομόναχοι και Μοναχοί, λαβόντες
γνώσιν των διατάξεων του Νόμου 1599\1986, Δημοσιευθέντος εις το
Πρώτον Τεύχος, της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημο-
κρατίας, υπ' αυξ. αριθ. 75, και δή του άρθρου 2-παραγρ.-1, δι ου
ορίζεται ότι καθιερούται Ενιαίος Κωδικός Αριθμός Μητρώου (Ε.Κ.Α.Μ.
που είναι ο αριθμός χξς) διά κάθε Ελληναν Πολίτην, έχοντα πνοήν ζωής,
ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας, ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ στεντορεία τη φωνή, ότι
ο εκ ΜΟΝΤΡΕΑΛ, ΚΑΝΑΔΑ έλκων την καταγωγήν νόμος (όρα εφ. Θεσσαλονίκη
9-4-86) και καθιερώνων το Γραμμικόν Σύστημα -BAR CODE- των 13 ψηφίων
και συμβόλων, είναι απαράδεκτος δι' ημάς και διά κάθε Ορθόδοξον Χρι-
στιανόν, καθ' όσον το όλον περιεχόμενον του, κατα Πατερικήν ρήσιν,
επιστάντος του καιρού, αυθεντικώς ερμηνεύει το ΙΓ' Κεφάλαιον της
Ιεράς Αποκαλύψεως και δή τας Παραγράφους 16,17, και 18.Αποκ. ΙΓ' 15
"Και εδόθη αὐτῷ πνεῦμα δοῦναι τή εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα και λαλήσῃ τῇ
εἰκόνι τοῦ θηρίου και ποιήσῃ, όσοι έαν μη προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ
θηρίου, ἵνα αποκτανθῶσι. 16.Και ποιεί πάντας τοὺς μικροὺς και τοὺς
μεγάλους, και τοὺς πλουσίους και τοὺς πτωχοὺς, και τοὺς ελευθέρους
καί τοὺς δοῦλους, ἵνα δώσωσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν,
τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν, 17 και ἵνα μη τις δυναται αγορά-
σαι ἢ πωλήσαι, ἢ μη έχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀρι-
θμόν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. 18 Ὡςδε ἡ σοφία ἐστίν, ὁ έχων νοῦν ψηφισάτω
τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ και ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ
χξς". (Η πλαστικοποίηση του χρήματος με σκοπό την δημιουργία συναλα-
γῆς μόνο μέσω Καρτῶν Τραπεζῆς, γιά να έχουν την δυνατότητα να περνούν
απαράτηρητο τον αριθμό Ε.Κ.Α.Μ. σ' αυτές.)

Εμεῖς ὡς Ορθόδοξοι Χριστιανοί, Δεν συμπλέκωμεν τα ονοματά μας με
του Αντίχριστου το σύμπλεγμα. Το τοιούτον (Ε.Κ.Α.Μ.) άρνησιν του Χρι-
στοῦ αποτελεῖ και αθέτησιν του Θείου και Ιεροῦ Βαπτίσματος. Τούς υπο-
κύψαντας θεωρούμεν αλλοτρίους της Χριστιανικῆς κλήσεως και προσκυνή-
τας του θηρίου της Ιεράς Αποκαλύψεως, ήγουν του Αντιχρίστου. Επὶ τῇ
ευκαιρίᾳ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΜΕΝ και όλους τους Νόμους τους κατά καιρούς εκδο-
θέντας, κατά παράβασιν αἰωνίων Θεσμών, ηθῶν και εθίμων,.... καταδικα-
ζομεν ὡσαύτως,....,αλλαγὴν του Πατροπαράδοτου Ιουλιανού ημερολογίου
και παραδοχὴν Παπικοῦ τοιούτου, κατεγνωσμένου τρίς υπό Πανορθοδόξων
Συνόδων τῷ 1583, 1587 και 1593. Άρσιν αναθέματων 1965.

...και ΜΕΝΟΜΕΝ στερεοί και ακλόνητοι εις την Ορθόδοξον Πίστην.

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 1986

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
Της 9ης Μαρτίου 1993

Θέμα: "Οι νέες Ταυτότητες"

ε) Μετά από εμβριθή μελέτη η Ιερά Σύνοδος αποφαινεται ότι η ύπαρξις ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΛΩΡΙΔΟΣ στήν νέα ταυτότητα δημιουργεί την δυνατότητα μίας ΕΦΙΑΛΤΙΚΗΣ ΑΠΕΙΛΗΣ κατά των ατομικών ελευθεριών του πολίτου.

Αποκ. ΙΓ'. 11 "Καί είδον άλλον θηρίον αναβαίνον εκ της γής, και είχε κέρατα δύο όμοια αρνίω και ελάλει ως δράκων.12 και την εξουσίαν του πρώτου θηρίου πάσαν ποιεί ενώπιον αυτού. Καί ποιεί την γήν και τούς εν αυτή κατοικούντας, ίνα προσκηνήσωσι το θηρίον το πρώτο, ου εθεραπεύθη η πληγή του θανάτου αυτού. 13 και ποιεί σημεία μεγάλα, και πύρ ίνα εκ του ουρανού καταβαίνη εις την γήν ενώπιων των ανθρώπων."

Η πολιτική εξουσία της Ε.Ε., με δόλιο τρόπο, με τεχνάσματα και κρατικούς εκβιασμούς επιβάλλει τον απόλυτο έλεγχο των πολιτών μέσω του Ε.Κ.Α.Μ. και με την μέθοδο παρακολούθησης πολιτών. Το Ε.Κ.Α.Μ. μπορεί να είναι η μαγνητική λωρίδα ή βιοτσίπ, που φέρει με μυστικό ηλεκτρονικό τρόπο τόν αριθμό της Αποκάλυψης, "χξς", κεφ.ΙΓ' @18 ". Η πολιτική εξουσία της Ε.Ε. επηρεάζεται άμεσα από αντιχριστιανικές τάσεις αφού είναι ο εμπνευστής και εφαρμοστής του Ε.Κ.Α.Μ., πού παραπλανεί τους Χριστιανούς μ' έμμεσο τρόπο να προσκυνήσουν τον Άρχοντα των κα-ταχθονίων. Βεβαία, είναι σχεδόν αδύνατον να ζήσει κάποιος στίς πόλεις χωρίς την ηλεκτρονική ταυτότητα γιατί δεν θα μπορεί να αγοράζει ή να πουλάει ή να εργάζεται χωρίς αυτήν.

Ο σκοπός είναι η διεθνοποίηση του νομίματος, και ο σκοπός τους η διεθνοποίηση του νομίματος και με απώτερο στόχο την κατάργηση του χρήματος. Η συναλλαγή καθώς και η μεταφορά των χρημάτων και εμβασμάτων θα ενεργείται μέσω ενός παγκόσμιου ηλεκτρονικού συστήματος που στήν αρχή θα στηρίζεται στήν πιστωτική κάρτα με βάση τον διεθνή κωδικό **BAR-CODE 666**. Οι πολίτες θα έχουν καταρχάς την νέα ταυτότητα με την μαγνητική λωρίδα και το βιοτσίπ στο δεξί χέρι ή το μέτωπο με τον προσωπικό δεκατριψήφιο αριθμό bar-code.

Το Παγκόσμιο Σύστημα Οικονομικού Ελέγχου θα ελέγχει τους πολίτες κάθε χώρας μέσω των δορυφόρων. Μέσω μίας έξυπνης φοροταυτότητας με τεχνική νοσημοσύνη θα έχει ειδικούς αισθητήρες και ένα Κωδικό αριθμό, με βιομετρικό έλεγχο γιά την καταγραφήν των Ανθρώπινων Χαρακτηριστικών του Προσώπου με Ψηφιακήν φωτογράφιση λέιζερ αμφάς, προφίλ δίνοντας ένα Ατομικό αριθμό Γραμμογράφησης bar-code 666 στο Μέτωπο και με την ψηφιακή δακτυλοσκόπηση Παλαμοσκόπηση πού κατά την διαδικασία εκτυπώνουν και στο δεξί χέρι το Γραμμικό σύστημα-αριθμών με στοιχεία Ε.Κ.Α.Μ. ή bar-code ή 666. Το σύστημα "LUCID" μέσω της Βιομετρικής Φορο-ταυτότητας ελέγχει αμφίδρομα το παγκόσμιο δίκτυο **ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΦΟΡΟ-ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ**.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1999, σελ. 5.

Τη θέσπιση της κάρτας φορολογουμένου (smart Card) με την οποία οι πολίτες θα έχουν τη δυνατότητα να κάνουν συναλλαγές με το Δημόσιο χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να προσέλθουν στίς Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες.

Αποκ. Ιωαννού κεφ. ΙΖ' @7. Και είπε μοι ο άγγελος Διατί εθαύμασας; εγώ ερώ σοι το μυστήριον της γυναίκός και του θηρίου του βαστάζοντος αυτήν, του έχοντος τας επτάς κεφαλάς και τα δέκα κέρατα. @8 Το θηρίον ό είδες, ήν και ούκ έστι, και μέλλει αναβαίνειν εκ της αβύσσου και εις απώλειαν υπάγειν και θαυμάσονται οι κατοικούντες επί της γής, ών ου γέγραπται το όνομα επί το βιβλίον της ζωής από καταβολής κόσμου, βλέπόντων το θηρίον ότι ήν, και ούκ έστι και παρέσται. .. @12 Και τα δέκα κέρατα ά είδες δέκα βασιλείς εισίν, οίτινες βασιλείαν ούπω έλαβον, αλλ' εξουσίαν ως βασιλείς μίαν ώραν λαμβάνουσι μετά του θηρίου. @13 ούτοι μίαν γνώμην έχουσι, και την δύναμιν και την εξουσίαν αυτών, τω θηρίω διδόσιν. @14 ούτοι μετα του αρνίου πολεμήσουσι, και το αρνίον νικήσει αυτούς, ότι Κύριος κυρίων εστί και βασιλεύς βασιλέων, και οι μετ'αυτού κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί."

Οι κυβερνήτες τών κρατών της Ε.Ε. εκ περιτροπής λαμβάνουν την εξουσίαν και για μικρό χρονικό διάστημα (έξι μηνών), όπως λεπτομερώς αναφέρει η Αποκάλυψη στις παραγράφους 12-13 του κεφ. ΙΖ'.

Ο Αρχων των καταχθονίων και οι συνεργάτες Αυτού, δεν θα καταφέρουν να υπερισχύσουν επί των εκλεκτών Χριστιανών όπως αναφέρει η Αποκάλυψη στό Κεφ. ΙΖ' @14 για αυτούς που θα παραμείνουν πιστοί και θα ακολουθούν Ορθοδόξως τον Ιησού Χριστό.

17. "χξς" = Η "Νέα Εποχή" = "Ε.Κ.Α.Μ." .

Εχουμε χρέος και θείον καθήκον να κατανοήσουμε την Αποκάλυψη του Αγ. Ιωάννου και να κάνουμε πράξη τον θείον Λόγο, αλλιώς δεν θα μπορέσουμε να αποκρούσουμε τις ανθρωποκτόνες δελεαστικές προτάσεις του καταχθόνιου Αρχοντα, που απροκάλυπτα και επιθετικά άρχισε ν' εξασκεί επί του σύγχρονου ανθρώπου, επιβεβαιώνοντας την προφητείαν του Αγίου Ιωάννου.

Ο καταχθόνιος Αρχων θα έχει ανθρωπό-δαιμονική υπόσταση, που θα εκφράζει την φυσική υπόσταση του άρχοντος Αντίχριστου. Ο καταχθόνιος Αρχοντας θα σφραγίσει τούς οπαδούς του με το χάραγμα που είναι το "χξς". Το "χξς" υποδουλώνει τον άνθρωπο αιωνίως στίς καταχθόνιες δυνάμεις καταλύοντας την πνευματική του υπόσταση, υποβαθμίζοντας την σε ανθρωποειδή πνευματική ουσία.

Δυστυχώς, τα τεχνολογικά επιτεύγματα δεν χρησιμοποιούνται πάντα για φιλανθρωπική χρήση αλλά και για να υποβαθμίσουν την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου. Η ανθρώπινη νόηση κάτω από δαιμονική επιρροή μέσω της τεχνολογίας δημιούργησε ένα ηλεκτρονικό κλειδί στό λογισμικό των υπολογιστών να περιέχει τον αριθμό "χξς" = "Ε.Κ.Α.Μ", και μέ τεχνολογικά επιτεύγματα επεμβαίνουν στην ανθρώπινη πνευματική υπόσταση μέσω του σαρκικού-σώματος για να ελέγχουν την νόηση.

Η Ε.Ε. και οι ΗΠΑ πρωτοστατούν στους τεχνολογικούς τομείς για την υλοποίηση του μικρο-βιοταίπ που εμφυτεύονται στο χέρι του ανθρώπου με το Ε.Κ.Α.Μ.. Η Ε.Ε. μέσω της "αόρατης αρχής" των Βρυξελλών μετατράπεται σε μία σύγχρονη Βαβέλ εθνών, χωρίς κανένα αληθινό πνευματικό υπόβαθρο, ενώ οι πολίτες της τελούν υπό την επιρροή της, κάτω από την πίεση μίας άλλης αφανούς ισχυρότερης πλανητικής εξουσίας. Η "νέα εποχή" είναι η ολέθρια εποχή, όπου οι πολίτες που θα ζουν στην Ε.Ε. και της ΗΠΑ θα έχουν πλήθος παραπληροφόρησης, που θα είναι έτοιμα διαστρεβλωμένα ώστε ο άνθρωπος να μην έχει κρίση κατά της εξουσίας που τον ελέγχει. Η "νέα εποχή" αφαιρεί την πνευματική ελευθερία από τον πολίτη, και ελέγχει την ελεύθερη σκέψη του και τον καταδυναστεύει πλήρως με την βοήθεια των ηλεκτρονικών μέσων ώστε να μην μπορέσει να επαναστατήσει. Ο πολίτης θα έχει πλήθος από υλικά αγαθά και τεχνολογικά μέσα που θα αποσπούν την νόηση του ώστε να μην έχει επίγνωση να αντιληφθεί την σταδιακή ψυχοφθόρα υποβάθμιση που τον απομακρύνει από τον Θεό. Η "νέα εποχή" της ολιγαρχίας των μυημένων στην εξουσία της παγκοσμιοποίησης θα καταργήσει πλήρως ότι απέμεινε από την Δημοκρατία. Η "νέα εποχή", είναι ολέθρια εποχή, διότι μόνο οι σφραγισμένοι πολίτες με το "χξς" θα μπορούν να επιβιώσουν στην Ε.Ε. και της ΗΠΑ.

Το ρευστό χρήμα θα καταργηθεί. Οι επεκτατικές διαστάσεις που έχουν λάβει οι πολυποίκιλες πλαστικές κάρτες πολλών ιδιοτήτων, πιστωτικού χαρακτήρα, κοινωνικών υπηρεσιών για κάθε σκοπό αγοράς αγαθών και παροχής υπηρεσιών. Θα δημιουργηθεί ένα παγκόσμιο σύστημα πιστωτικής κάρτας.

Μία παγκόσμια αρχή τροφίμων, η οποία θα ελέγχει όλα τα εφόδια και τα τρόφιμα.

Ένα παγκόσμιο Ιατρικό Κέντρο ελέγχει την αναγνώριση του βιολογικού ελέγχου, της παγκόσμιας βάσης του πληθυσμού και των ασθενειών και ταυτόχρονα των γεννήσεων μέσω των εκτρώσεων και της τεχνητής γονιμοποίησης.

Το θείον θα επέμβει για να συνετίσει τον άνθρωπο:

Αποκ. ΙΔ' 9. "Και άλλος άγγελος τρίτος ηκολούθησεν αυτοίς λέγων εν φωνή μεγάλη, ει τις προσκυνεί το θηρίον και την εικόνα αυτού και λαμβάνει το χάραγμα επί του μετώπου αυτού ή επί την χείρα αυτού, 10 και αυτός πίεται εκ του οίνου του θυμού του Θεού του κεκερασμένου ακράτου εν τω ποτηρίω, της οργής αυτού, και βασανισθήσεται εν πυρί και θείω ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου. 11 Και ο καπνός του βασανισμού αυτών εις αιώνας αιώνων αναβαίνει, και ουκ έχουσιν ανάπαισιν ημέρας και νυκτός οι προσκυνούντες το θηρίον και την εικόνα αυτού, καί ει τις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού."

Βάση των σημείων από την Αποκάλυψη η εικόνα και το σύμβολο του καταχθόνιου Άρχοντα το θηρίο είναι ενσωματωμένα στο χάραγμα Ε.Κ.Α.Μ., όπως προφητεύει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στην Αποκάλυψη. Το χάραγμα Ε.Κ.Α.Μ. σφραγίζει το σαρκικό-σώμα και το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου. Το ΑΝΑΘΕΜΑ του Ε.Κ.Α.Μ. εκφράζει την καταχθόνια επιρροή που αποκόπτει αυτοβούλως και ανεπανόρθωτα τον άνθρωπο από τον Θεόν.

Το σύμβολο του Ε.Κ.Α.Μ. είναι το πολιτικό σύμβολο του αντιχριστού και έχει δαιμονική έννοια και κατά δεύτερον λόγον έχει πολιτική, εμπορική χρήση ή άλλη χρήση. Τα ισχυρά Αντίχριστα κέντρα εξουσίας αρχικά εισήγαγαν το συγκεκριμένο νούμερο "χξς" κάτω από άκρα μυστικότητα και αφού το εφάρμοσαν το έκαναν αναγκαίο και επαλήθευσαν την προφητεία της Αποκάλυψης. Αφού, λοιπόν ήλθε η ώρα να εφαρμοστεί το ανάθεμα, εμείς οι Χριστιανοί δεν θα αφεθούμε μοιρολατρικά στην εφαρμογή του Ε.Κ.Α.Μ. Δεν θα ΥΠΟΔΟΥΛΩΘΟΥΜΕ ΣΕ ΔΑΙΜΟΝΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΜΕ ΣΦΡΑΓΙΔΑ του "χξς", "666" , "Ε.Κ.Α.Μ ή bar-code". Σταδιακά η εφαρμογή του bar-code γίνεται όλο και πιο αναγκαστική και σε λίγο καιρό δεν θα μπορούμε να κάνουμε καμία συναλλαγή με το Δημόσιο ή αγορά, αφού το εμπόριο και η πολιτική εξουσία ελέγχονται από τα κέντρα που επιβάλουν το "bar-code ή 666".

Το LUCID, το παγκόσμιο δίκτυο παρακολούθησης έχει ειδική υπηρεσία παρακολούθησης, κατασκοπίας, επιτήρησης και καταδίωξης. Από τό LUCID εκδίδονται για όλους τους πολίτες ο Ενιαίος Κωδικός Αριθμός Μητρώου (Ε.Κ.Α.Μ.- 666) που τοποθετούνται με μαγνητική λωρίδα στις Παγκόσμιες Βιομετρικές Ηλεκτρονικές Κάρτο-Ταυτότητες. Η ηλεκτρονική κάρτο-ταυτότητα μπορεί να αποθηκεύει πάνω από "γίγαμπάιτ" (5 gígabit = 5δισ σύμβολα) και διαβάζεται από ένα πολύγλωσσο μεταγραφικό και μεταφραστικό ηλεκτρονικού κρυπτογράφου που ενεργοποιείται από ένα αναγνώστη σκάνερ που μπορεί να είναι σε φορητές ή και σταθερές μονάδες οθόνης.

Το υποδερμικά εμφυτευμένα μικροτσιπ ταυτότητας, όσο ένας κόκκος ρυζιού. Το μικροτσιπ-μικροπομπός και η μαγνητική λωρίδα των δελτίων Βιομετρικής **Φορο-ταυτότητας** (το σύστημα "LUCID") θα είναι ο φύλακας δαίμονας του κάθε κατόχου δελτίου που θα τον εκθέτει κάθε δευτερόλεπτο στις Λείζερ στόν κομπιούτερ "LUCID".

Εμείς, οι συνειδητοί Ορθόδοξοι Χριστιανοί έχουμε θείον χρέος να αντισταθούμε κατά του σφραγίσματος για να μην εξαγορασθούμε από την καταχθόνια εξουσία, και έχουμε καθήκον να αρνηθούμε την Ηλεκτρονική Ταυτότητα και εάν ακόμη την επιβάλουν διά της βίας.

Μόνο, ο Ων έχει την πλήρη εξουσία στην διαχρονική θεία ανθρωπινή υπόσταση. Οι Χριστιανοί που θα κατορθώσουν να επιβιώσουν χωρίς να εξαγορασθούν από την καταχθόνια εξουσία, θα διατηρήσουν την χάρη του Αγίου Πνεύματος στο πνευματικό-σώμα τους, που έλαβαν από τα θεία Μυστήρια, ενώ μετά θάνατο, θα αξιολογηθούν ανάλογα από τον θείο Λόγο.

Αποκ. κεφ.Β' @17."Τω νικώντι δώσω αυτώ του μάνα του κεκριμμένου, και δώσω αυτώ ψήφον λευκήν και επί την ψήφον όνομα καινόν γεγραμένον, ό ουδείς είδεν, ει μη ό λαμβάνων".

Αποκ. κεφ. Γ' @5. "Και ου μή εξαλείψω το όνομα αυτού εκ της βίβλου της ζωής".

Ενώ, οι εσφραγισμένοι με το "χξς" οι υπόδουλοι άνθρωποι του καταχθόνιου Αρχонта θα υποστούν και τόν Πνευματικό **"ΔΕΥΤΕΡΟ ΘΑΝΑΤΟ"**, διότι τα καταχθόνια διασπούν την ψυχική ουσία του ανθρώπου, από την πνευματική του υπόσταση.

ΚΕΦ. Ζ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΟΝ, ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟ.

1. ΕΚΑΣΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΞΙΩΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑΝΟΕΙ Η' ΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΦΥΣΗ ΤΕΛΟΥΜΕΝΑ ΒΛΕΠΕΙ.

Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να πιστεύει κατά βούληση αυτό που νομίζει ότι είναι αληθινό ή αυτό που πράγματι είναι η αλήθεια. Η ψυχική δύναμη της θείας Ουσίας δεν επεμβαίνει στις ανθρώπινες επιλογές. Ο άνθρωπος είναι νοητικά τυφλός απέναντι στην πνευματική του υπόσταση αλλά και στην θεία ψυχική ουσία του. Εάν ο Θεός έκανε δυναμικά την παρουσία Του σε κάθε άνθρωπο, και ο άνθρωπος μπορούσε να δει τον Θεό, ώστε να τον πιστεύσει τότε δεν θα έχει καμία αξία η πνευματική ελευθερία του ανθρώπου. Την προαίρεση του ανθρώπινου πνεύματος δοκιμάζει ο ΩΝ. Ο Θεός, έδωσε απόλυτη ελευθερία στον άνθρωπο ώστε ο ίδιος να πιστεύσει και με την προσωπική του επιλογή και τις πράξεις του, να ακολουθήσει την διδαχή Του. Ο Αναρχος ΩΝ και θείος Λόγος δίνει την ευκαιρία και κίνητρα στον άνθρωπο μέσω των θείων σημείων και θαυμάτων ελεύθερα να επιλέξει την πνευματική δύναμη που θα ταυτισθεί.

Τό σημαντικότερο ΘΕΙΟ ΣΗΜΕΙΟ και θαύμα που έγινε από κτίσεως κόσμου είναι η εκ νεκρών Ανάστασης του Ανθρώπινου Σαρκικού-Σώματος του Ιησού Χριστού. Το θείο Σημείο της αναστάσεως παραμένει ανεξίτηλο ανά τους αιώνες με το αναβλύζον Άγιο Φως από τόν Πανάγιο Τάφο της Αναστάσεως του Ιησού Χριστού. Κάθε χρόνο τό Μ. Σάββατο, ο ΩΝ επιβεβαιώνει το γεγονός της Αναστάσεως και δίνει θαυματουργικά στις λαμπάδες του Ορθόδοξου Ελλήνα Πατριάρχη Αναστάσιμο Άγιο Φως από τόν Πανάγιο Τάφο. Το Άγιον Φως είναι θείον Σημείο εξ ουρανού με την Χάριν του Αγίου Πνεύματος. Ο λαξευμένος βράχος του Παναγίου Τάφου της Ανάστασης, θα συνεχίζει να αναβλύζει το Άγιο Φως και θα δίνει την μαρτυρία της δυνατοτητας της ανθρώπινης αθανασίας μέσω της Ορθοδοξίας. Στόν Πανάγιο Τάφο που ο Ουρανός και η Γή ενώθηκαν ώστε η κτίσις πρὸς στιγμή να γίνει άκτιστος εκεί που ο θάνατος τεθανάτωται και ο θνητός μέσω του θείου Λόγου θα γίνει αθάνατος. Σ' αυτόν τον άγιο τόπο ο Αναρχος Λόγος του Θεού ευλογεί την Αληθινή Δοξασία της Ορθοδοξίας. Η Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη δίνει την πνευματική δύναμη στόν άνθρωπο να ενώσει την πνευματική του υπόσταση, με τον Αναρχο Ιησού Χριστό με τρόπον που Εκείνος θέλει και δίδαξε. Ο ΩΝ, δείχνει αναλλοίωτη την μαρτυρία ΤΟΥ, ανά τους αιώνες στό Ναό της Αναστάσεως. Ο ΩΝ πυροδοτεί την λαμπάδα του εκάστοτε Ορθόδοξου Ελλήνα Πατριάρχη Ιεροσολύμων, με το αναστάσιμο Φως ΤΟΥ, γιά να δηξει ότι το ανθρώπινο γένος έχει ελπίδα ακόμη να σωθεί.

Ο ΩΝ, με το Άγιο Φως επιβραβεύει την αληθινή Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη και λατρεία πρὸς τόν Θεόν, και δείχνει τον δρόμο σωτηρίας στούς αιρετικούς Χριστιανούς. Δυστυχώς όμως, οι αιρετικοί Καθολικοί, Προτεστάντες και άλλες Χριστιανικές αιρέσεις, αντί να παραδειγματιστούν και να μετανοήσουν καταδιώκουν με μανία να σβήσουν αυτήν την ουράνια ΘΕΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ της αληθινής δοξασίας των ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Στό κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον κεφ.ις' @18-19 "και πύλαι άδου ου κατισχύουσιν αυτής."

Μετά την ταφή του Χριστού εις το μνημείον, οι Ιουδαίοι αρχιερείς και Οι Πρεσβύτεροι του λαού των Εβραίων έθεσαν φρουρούς να φυλάττουν τον τάφον.

Κατά Ματθαίον κζ', @64. "Μήποτε ελθόντες οι μαθηταί αυτού νυκτός κλέψουσιν αυτόν και είπωσι τω λαώ ηγέρθη από των νεκρών, και έσται η εσχάτη πλάνη χείρων της πρώτης".

Μετά την ανάσταση του Ιησου Χριστού στους αιώνες που πέρασαν οι Ορθόδοξοι Έλληνες Χριστιανοί ήταν και είναι οι Φρουροί του Παναγίου Τάφου.

Ένας Φρουρός του Παναγίου Τάφου αποκαλύπτει στοιχεία με τα δικαιώματα των Ορθοδόξων Χριστιανών, των αιρετικών Χριστιανών και τόν καθιερωμένο τρόπο λειτουργίας της Αγιοταφικής κοινωνίας στον Πανάγιον Τάφον.

Με τον λίθον τον οποίον εσφράγισαν τον τάφο όταν ενταφίασαν τον Ιησού Χριστό μόνο ένα μικρό μέρος σώζεται και χρησιμοποιείται σήμερον ως Αγία Τράπεζα διά την Θείαν Λειτουργίαν.

Το υψηλόν αυτό καθήκον είναι καθαρώς Προνόμιον μόνο των Ορθοδόξων Χριστιανών. Ουδείς εκ των Αιρετικών και Ετεροδόξων δύναται να φρουρεί ή να έχει το δικαίωμα να επεμβαίνει εις την διακονίαν του Παναγίου Τάφου του Ιησού Χριστού.

Ο εκάστοτε Ορθόδοξος κληρικός που είναι Φρουρός του Παναγίου Τάφου, είναι υπεύθυνος διά την όλην τελετήν του Αγίου Φωτός. Την ευλογίαν του Αγίου Φωτός την απολαμβάνουν και οι ετερόδοξοι, οι οποίοι απεσκήρτησαν από την Ορθόδοξον πίστην και διεμοίρασαν την Εκκλησίαν του Χριστού εις μυριάς αιρέσεις.

Μία παντοτινή Θεική παρουσία αγιάζει το μίasma τού Γολγοθά και στο σημείον όπου εστηρίξαν τον Τίμιον Σταυρό αναβλύζει πάντοτε μία υπερκόσμια ευωδία.

Κάθε Μέγα Σάββατον στον Πανάγιο Τάφο ο Θεός σφραγίζει την υπόσχεση Του της αναστάσεως των ανθρώπων εκ νεκρών.

Οι Φρουροί του Παναγίου Τάφου σφραγίζουν τον Πανάγιον Τάφο την 11.00' πρωινήν ώραν. Η μεγαλοπρεπής κάθοδος του Πατριάρχου παρουσιάζει και την επίγεια λαμπρότητα της Ορθοδόξου πίστεως. Συνοδεύεται από τα προπορευόμενα Πατριαρχικά λάβαρα της Ορθοδοξίας μας, που είναι της πρώτης Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, χρυσοί σταυροί, ολόχρυσα Έξαπτέρυγα και υφ' ολοκλήρου του ιερού κλήρου του Πατριαρχείου.

Ο Πατριάρχης θα καθίσει στον Ιερόν Πατριαρχικόν Θρόνον του Ιερού Ναού της ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ. Τότε οι αιρετικοί Λατίνοι, Αρμένιοι, Αθησσινοί, Κόπτε, Σύριοι, όλοι κατά σειράν ένας κατόπιν του άλλου, οι λεγόμενοι αρχηγοί των αιρετικών Δογμάτων, θα προσκυνήσουν το χέρι του Πατριάρχου, για να έχουν το δικαίωμα να λάβουν το Άγιον Φώς από το χέρι του Ορθόδοξου Πατριάρχη.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΤΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ .

Ένα από τα βασικά Ιστορικά γεγονότα είναι αυτό που εορμάδεξε τον Ιερόν Ναόν της Αναστάσεως ως επουράνιον σημείον ως μαρτυρία για τις επόμενες γενεές.

Το 1517 μ.Χ. οι Άραβες είχαν κατακτήσει τα Ιεροσόλυμα. Οι Αρμένιοι, επήγαν εις τόν Αγαρήνον Διοικητήν των Ιεροσολύμων και προσέφεροντας άφθονον χρυσόν, του εξήτουν, να απογορεύσει την είσοδον του Ορθόδοξου Πατριάρχη εις τον Ιερόν Ναόν της Αναστάσεως και του μετά αυτού Ορθόδοξου κλήρου και λαού, το Μέγα Σάββατον. Ωστε να πάρουν οι Αρμένιοι το προνόμιον του Αγίου Φωτός από τους Ορθόδοξους Χριστιανούς. Ο Αγαρήνός Εμίρης εδέχθει να τούς εκληπρώση την επιθυμίαν, ένεκεν του χρυσού που έλαβε για αντάλλαγμα. Το Μέγαν Σάββατο το πρόσταγμα του Διοικητού ήταν ανυπακούστον και τετελεσμένον. Ο Ιερός Ναός της Αναστάσεως εκλείσθει για τους Ορθόδοξους Χριστιανούς. Ο Ορθόδοξος Πατριάρχης μετά του κλήρου και του λαού του παρέμειναν εκτός του Ιερού Ναού. Ο Αγαρήνός Εμίρης, παρακολουθούσε την τελετή από περίοπτον θέσιν σ'ένα μινারে που βρίσκεται πλησίον του Ιερού Ναου της Αναστάσεως.

Ο Ορθόδοξος Πατριάρχης γονυκλινής ευρίσκετο έμπροσθεν της εισόδου του Ιερού Ναού της Αναστάσεως κρατώντας τρεις δεσμίδας των (33) τριάκοντα τριών κεριών και προσήχετο εις τόν Θεόν, την Ομοούσιαν και Αχώριστην Αγία Τριάδα, λέγοντας:

"Κύριε, Σύ που βλέπεις την αδικίαν άκουσε τας προσευχάς των παιδίων Σου. Δώσε να φανεί η Δόξα Σου. Κάνε το θαύμα Σου και μην αποστερήσης από τον πιστόν Σου λαόν το Άγιον Φώς."

Ο Ορθόδοξος αυτός Πατριάρχης σάν Δεύτερος Προφήτης Ηλίας εδεήθηκε για την θαυματουργική επέμβαση του Θεού, ώστε να δείξει την Αληθινή Πίστη στους αιρετικούς, και να τους σώσει από την πλάνη, και το θαύμα έγινε.

Την καθορισμένη εκείνη ακριβώς ώρα όπου κάθε χρόνο δίδεται το Άγιον Φώς, ένας υπόκωφος κρότος με μία δυνατή πνοή ανέμου ακούστηκε και εσχίσθει μία από τις Κολώνες της εισόδου του Ιερού Ναού της Αναστάσεως, και ένα ολόλευκον χειροπιαστό και συγχρόνως απεριόριστον, αύλον, υπερκόσμιον σύννεφον φάνηκε από όπου εξήλθε το ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ. Ο Πατριάρχης σήκωσε με ευλάβεια και πίστη τις τρεις δέσμες των κεριών που κρατούσε στα χέρια του που άναψαν από αυτό το υπερκόσμιον ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ.

Ο ουρανός και η γή ενώθηκαν για να σφραγίσουν το Αληθές και το θεάρεστον Δόγμα της Ορθοδόξου Χριστιανικής Πίστεως προς τον Άναρχο Θεόν. Μία αναμφίβολη θεία ευχαριστία και δοξολογία προς τον Αληθινό ΘΕΟΝ επιλήρωσε τις ψυχές του Ορθοδόξου κλήρου και λαού. Αυτό το γεγονός μέχρι σήμερα είναι μία επουράνια σφραγίδα προς πάσα αιρετική εκκλησία, γιατί ο Θεός κατήσχυεν τους εχθρούς της αμωμήτου Ορθοδόξου Χριστιανικής πίστεως.

Αυτή η σφραγίδα δεν είναι μόνο το καταστραμμένο μάρμαρο της ανοιγμένης Κολώνας από όπου βγήκε το Άγιον Φως, αλλά η ίδια υπερκόσμια ευωδία που αναβλύζει από τον Γολγοθά, αναβλύζει και από το σημείο της διανοιγμένης Κολώνας.

Ο Αγαρηνός Εμίρης, που εκάθητο στο Μιναρέ και παρακολουθεί το γενόμενον, εφώναξε δυνατά:

"Μεγάλη η πίστης των Χριστιανών. Πιστεύω εις τον Αναστάντα εκ νεκρών Χριστόν. Τον προσκυνώ ως Θεόν Αληθινόν".

Ομολογώντας πίστη εις τον Ιησού Χριστό επήδησεν από του υψηλού Μιναρέ, αλλ' ώ του θαύματος, ουδέν απολύτως κακόν έπαθεν. Οι Αγαρηνοί, μόλις άκουσαν την ομολογία και παρόλο που είχαν την ίδια εμπειρία με τον Εμίρη, όρμησαν εναντίον του και τον αποκεφάλισαν επί τόπου. Οι Χριστιανοί συνέλεξαν το νεκρό σώμα, το ενταφίασαν ως πιστόν τέκνον της Ορθοδόξου Χριστιανικής Εκκλησίας και ως μάρτυρα του Ιησού Χριστού. Τα Άγια λείψανα του φυλάσσονται έως σήμερον εις την Ιεράν Μονήν της Μεγάλης Παναγίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΟΥ ΦΡΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ.

Την 11.00 πρωινή ώρα του Μεγ. Σαββάτου σφραγίζεται ο Τάφος. Δύο τεράστιες ολόλευκες κορδέλες εις σχήμα Χιαστόν θα κλείσουν την θύραν της εισόδου. Η Διαδικασία αυτή γίνεται εις ανάμνησιν των αρχόντων του Εβραϊκού λαού και των Φαρισαίων να ασφαλίσουν τον τάφο.

Κατά Ματθαίον 27, 63-66.

"Κύριε, είπαν εις τον Πιλάτον οι Φαρισαίοι, εμνήσθημεν ότι εκείνος ο πλάνος είπεν έτι ζών, μετά τρεις ημέρας εγείρομαι..."

Ο Πόντιος Πιλάτος απήντησε "...έχετε κουστωδία, υπάγετε ασφαλίσατε ως οίδατε, οι δε πορευθέντες ησφάλισαν τον τάφον σφραγίσαντες τον λίθον μετά της κουστωδίας".

Την 12.00' μεσηβρινήν ώραν του Μεγ. Σαββάτου, εισέρχεται ο Ορθόδοξος Πατριάρχης στον Πανάγιον Τάφον το ιερώτερον Μνημείον της Ορθοδόξου Πίστεως. Ακολουθεί κατά πόδα μόνον ο Αρμένιος Πατριάρχης, χωρίς να εισέλθει εις τον Πανάγιον Τάφον, αλλά παρακολουθεί επισταμένως κάθε κίνηση του Ορθόδοξου Πατριάρχου, από μία απόσταση μόλις δύο βήματα.

Ένας αφοσιωμένος φρουρός του Παναγίου Τάφου που ευρίσκετο πλησίον του Ορθ. Πατριάρχη, καθ' υπέρβασιν, εξομολογείται την εμπειρία του.

Άκουσα ένα ελαφρύ συριγμόν, σάν αύραν ανέμου, και αμέσως εμφανίστηκε ένα γαλάζιο ΦΩΣ και γέμισε ολόκληρον τον Ιερόν Χώρον του Ζωοδόχου Τάφου. Το γαλάζιο ΦΩΣ άρχισε να στροβιλίζει με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Μέσα σε εκείνο το επουράνιον Φώς φαινόταν ο γονυκλινής Ορθόδοξος Πατριάρχης καθαρά, και από το πρόσωπο του έρεαν θρόμβοι ιδρώτος. Τοποθετώντας επί του Ζωοδόχου Τάφου τέσσαρας δεσμίδας των τριαντατριών λευκών κεριών, ήρχισε να προσεύχεται. Μόλις ο Πατριάρχης άρχισε να αναγιγνώσκει τās ευχάς της Ακολουθίας του Αγίου Φωτός, η κίνηση του Γαλάζιου αυτού ΦΩΤΟΣ επιβραδύνθηκε αρχικά και εν συνεχεία εστροβύλιζε γύρο από τον Ορθ. Πατριάρχη γρηγορότερα, και άρχισε να μεταβάλλεται σε ολόλευκον ΦΩΣ. Εν συνεχεία αυτό το ολόλευκον ΦΩΣ μεταμορφώθει ως έναν ολοφώτεινον εκθαμβωτικόν ήλιον σε σχήμα δίσκου και ενετοπίσθει ακίνητον άνωθεν της κεφαλής του Ορθόδοξου Πατριάρχου. Ο Ορθ. Πατριάρχης κρατούσε στά χέρια του τās δεσμίδας των τριάκοντα τριών λευκών κεριών, και άρχισε να τις ανυψώνει αργά που έδειχνε την εικόνα της αναμονής. Ανέμενεν την αόρατον εκ Θεού έλευσιν, του ΑΓΙΟΥ ΦΩΤΟΣ.

Και πρίν φτάσουν οι δεσμίδες των κερίων στο ύψος της κεφαλής του Ορθ. Πατριάρχου, εν ριπή οφθαλμού άναψαν αυτομάτως οι τέσσερεις δεσμίδες τών κερίων και η Αγία Κανδήλα που βρίσκεται επί του Ζωοδόχου Τάφου, αιφνιδίως δε, εξηφανίσθη ο ολοφάνεινος εκτυφλωτικός εκείνος δίσκος πάνω από την κεφαλή του Ορθ. Πατριάρχη.

Ο Άγιος Πατριάρχης είχε στά χέρια του το ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ της ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ. Αίφνης μεταδόθηκε αστραπιαίως το ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ και εις όλα τα Κανδήλια του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως.

Ο Ορθ. Αρχιερεύς λαμβάνει το ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ από τον Ορθ. Πατριάρχη που βρίσκεται εντός του Ιερού Κουβουκλίου, και το μεταφέρει εντός του Ιερού Ναού της Αναστάσεως.

Από το χέρι του Ορθ. Πατριάρχη λαμβάνουν το ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ πρώτος ο Αρμένιος και μετά ο Λατίνος, που εισέρχεται εντός του Αγίου Κουβουκλίου μετά την μετάδοση του Αγίου Φωτός εις πιστούς του ΑΓΙΟΥ ΦΩΤΟΣ.

Κάθε Μεγ. Σάββατο μ' αυτή την θείαν επουράνια επέμβαση ο ΘΕΟΣ, ευλογεί την Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη ότι είναι η μόνη ορθή και αμώμητος πίστη και η μόνη αληθινή πνευματική δύναμη πρὸς την σωτηρία του ανθρώπου. Για να πλησιάσης το Θείο πρέπει πρώτα να καθαρίσης την καρδιά σου από την αμφιβολία που δημιουργούν τα ενεργά των καταχθονίων, όπως ο εγωισμός. Ο Παναγαθός Θεός με τήν θεία Πρόνοια του Αγίου Φωτός δείχνει την αλήθεια στους αιρετικούς χριστιανούς, όσοι δεν θα πιστέψουν ομοιάζουν με τον Ραμφή Γ' που δεν επίστεψε στά προειδοποιητικά θαύματα του Μωυσή.

ΕΚΑΣΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΔΥΝΑΜΗΣ Η' ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΑΞΙΩΝΕΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΕΙ Η' ΝΑ ΒΛΕΠΕΙ ΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΦΥΣΗ ΤΕΛΟΥΜΕΝΑ.

2. ΤΟ ΣΑΒΑΝΟ

Το ιερό σάβανο που φυλάσσεται σήμερα στην Καθεδρική Καθολική εκκλησία του Τορίνο είναι μία μαρτυρία του Σταυρικού Θανάτου και της Ανάστασης του Ιησού Χριστού.

Κατά Λουκάν κγ' "50 και ιδού ανήρ Ιωσήφ..."52 ούτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ᾤτησάτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐντύλιξε σινδόνι καὶ ἐθήκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ."

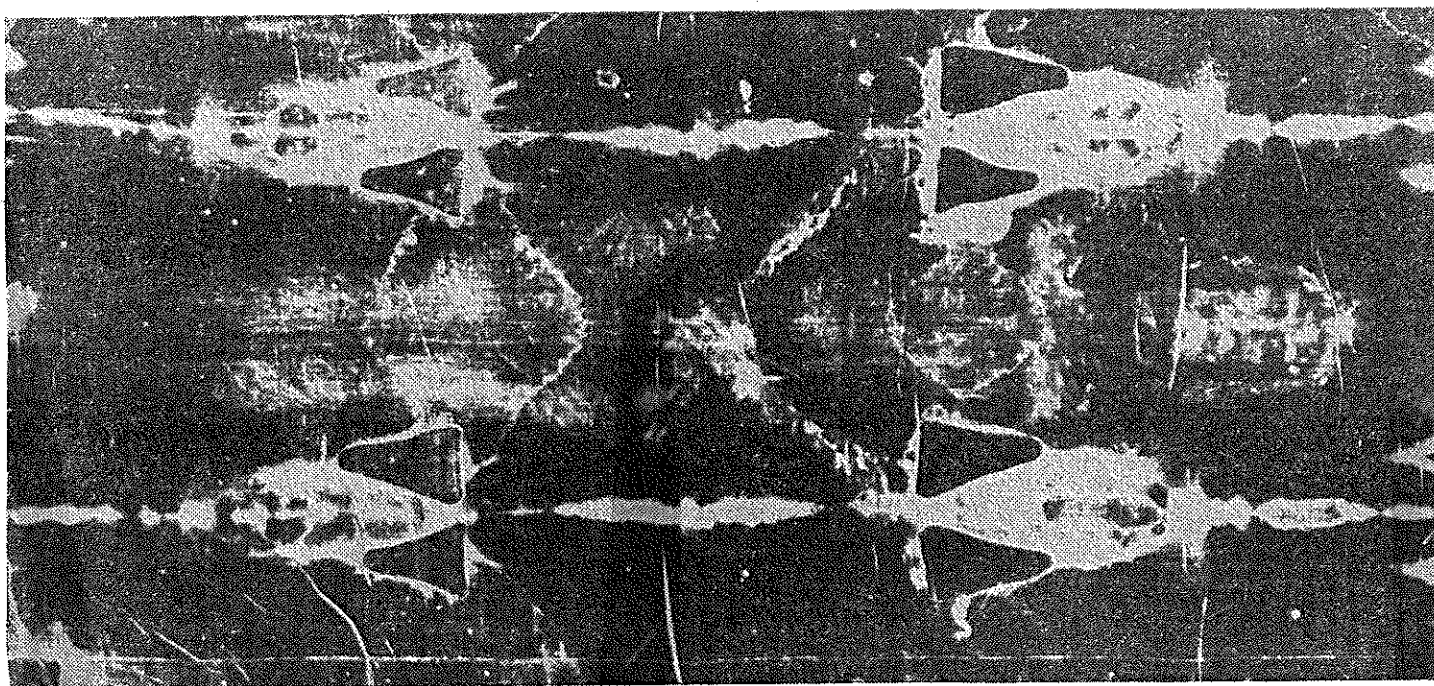
Το ιερό Σάβανο ένα Χριστιανικό Λάβαρο που ο Ιησού Χριστός το άφησε ως μία ακόμη ένδοξη μαρτυρία της Ανάστασης ΤΟΥ. Το ιερό Σάβανο βέβαια δεν είναι δυνατόν να δόση απαντήσεις σε όλους τούς προβληματισμούς του καχύποπτου επιστημονικού ανθρώπινου νού. Μεταξύ των πνευματικών θεσμών της Ανάστασης του Κυρίου και της επιστημονικής τεχνολογικής τεκμηρίωσης υπάρχει το ασυμβίβαστο χάος της φυσικής ουσίας της ύλης και της άυλης ουσίας του πνεύματος.

Στο ύφασμα του ιερού Σαβάνου πνευματικά σφραγίσθηκε η μετουσίωση της Ανάστασης, όπου αυτό το Ανθρώπινο Σαρκικό-Σώματος του Θεού Ιησού Χριστού μετουσιώθηκε σ' ένα Θεικό-Πνευματικό-Ανθρώπινο-Σώμα συντρέχον αλληλένδετο και αδιαίρετο με την Αναρχη θεία Φύση Του.

Στο ιερό Σάβανο αποτυπώθηκε μέρος της θείας πνευματικής δύναμης την στιγμή που έγινε η ανάσταση του ανθρώπινου Σώματος του Ιησού Χριστού. Με την ανάσταση το Σαρκικό-Σώμα του Ιησού Χριστού έγινε ενιαίο συν-τρέχον και σδιαίρετο με την Αναρχη θεική Ουσία Του. Ο Ων, με την ανά-σταση Του ένωσε το ανθρώπινο σαρκικό-σώμα Του στην Αναρχη-θεική φύση Του, ώστε εν Χριστώ να αναστήσει και τόν άνθρωπο μετουσιωμένο σ' αγγελική μορφή, στην Βασιλεία Του.

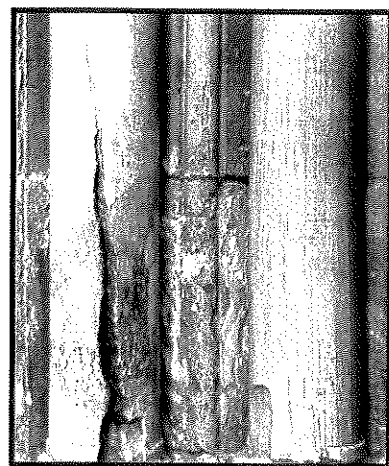
Όσοι άνθρωποι, υποστούν τον Δεύτερο θάνατο, θα μεταμορφωθούν σε ανθρωποειδή όντα με πνευματική υπόσταση μόνο, εις τόν Αδν.

ΤΟ ΙΕΡΟ ΣΑΒΑΝΟ ΕΙΝΑΙ Η ΥΛΙΚΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΗΣ ΜΕΤΟΥΣΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΑΡΚΑΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΕ ΣΥΝΤΡΕΧΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΝ ΘΕΙΚΟ-ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ-ΣΩΜΑ, ΟΠΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΘΕΙΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ, Ο ΑΝΑΣΤΑΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΤΗΝ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΑΡΚΑΣ ΤΟΥ.

Άριστερά, τό "Άγιο Φῶς στόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Χριστοῦ μας, βγαίνει κάθε χρόνο τήν Ἀνάσταση μέ τό ΠΑΛΑΙΟ (ΠΑΤΡΙΟ) ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ.

Δεξιά, ἡ κεντρική κολώνα στήν εἰσοδο τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐπί τουρκοκρατίας, ὅταν ἐμποδίστηκε ὁ Ὁρθόδοξος Πατριάρχης νά εἰσέλθῃ στόν Πανάγιο Τάφο γιά τήν τελετή τοῦ Ἁγίου Φωτός, αὐτός γονάτισε στή βάση τῆς κολώνας. Προσευχήθηκε, καί ἀπό ἐκεῖ ξεπήδησε τό "Άγιο Φῶς, ἀνοίγοντας μία μεγάλη σχισμή.

3. ΑΒΥΣΣΟΣ

Αφήνω τον εαυτό μου ελεύθερο να τον κυριεύσει ο νούς, να γευθεί το αίσθημα της ηδονής και αισθησιακής χαράς, και ξαφνικά κάτι μου λείπει ένα καινού δημιουργείται μέσα μου, ναί, σαν αυτό της αβύσσου. Αισθάνομαι άδειος, και η απελπισία με κυριεύει, χάνομαι ο νούς δεν με κρατάει, άλλες δυνάμεις συγκρούονται και η χαρά και η ηδονή χάνεται σαν εφήμερο χαμόγελο, όχι αυτό δεν είναι το νόημα της ζωής. Και πλανάμαι και ψάχνω στά βάθη της καρδιάς και του νού μου να βρώ την λύση. Το πνεύμα μου χάνεται στους λαβύρινθους της αμφιβολίας και το ανικανοποίητο με κυριεύει. Και αρχίζω και φτιάχνω και δημιουργώ ώσπου η τέχνη ξεπερνά τα όρια της φαντασίας, και ο χρόνος περνά. Και ξαφνικά οι καιροί και οι αιώνες περνούν, τρώνε την πέτρα, το αστάλι και το δημιούργημα μου χάνεται εξαφανίζεται στο χάος της αβύσσου. Και απογοητευμένος βλέπω την παροδικότητα του δημιουργήματός μου. Και τότε ο νούς ακούραστος, άγρυπνος επικρατεί πάλι και λέει ζήσε την ζωή, ζήσ γιά την ζωή. Και τότε η ψυχή μου επαναστατεί και διαφοροποιεί την Ανθρώπινη Ζωή απο αυτή του ζώου, μόνο τα ζώα ζούν γιά την ζωή. Και ψάχνω να βρώ ομοιότητες μεταξύ των ανθρώπων και των ζώων γιά να δικαιώσω το νού και να ταπεινώσω την ψυχή μου. Το μόνο που βρίσκω κοινό μεταξύ τους είναι, ότι έχουμε κοινό Δημιουργό και η ζωή μου είναι συνυφασμένη μ' αυτήν των ζώων. Τα ζώα και τα φυτά υπάρχουν γιά να επιβιώνει ο άνθρωπος στον πλανήτη γή. Και τότε ψάχνω πιο βαθιά μέσα στο νού μου προσπαθώντας να αιχμαλωτίσω αυτή την θεία ουσία που μυστικά δημιουργεί την ψυχή μου, και να βγάλω το πνεύμα μου από την άβυσσο. Και πάλι μία δύναμη ανεξιχνίαστη μ' εμποδίζει να βρώ την ψυχή μου. Αυτή η πλάνη της αβύσσου, φέρνει ιδέες στον νού μου, πάλι: "Αν υπάρχει θεός, είναι υπεύθυνος γιά τα πιστεύω και τις πράξεις μου. Αν δεν υπάρχει θεός, τότε κάνω ότι θέλω χωρίς τον φόβο του θεού." Εάν ο άνθρωπος δεν είναι δημιούργημα του θεού φτιαγμένος κατ' εικόνα και ομοίωση Του, τότε ο άνθρωπος είναι ένα ακόμη ζώο. Ενά ζώο χωρίς κανένα ιδιαίτερο πνευματικό νόημα, ζεί επειδή υπάρχει, χωρίς να έχει κανένα σύνδεσμο με την αθανασία, χωρίς να έχει συνείδηση των πράξεων του και των ηθικών αρχών του, αλλά μόνο ένστικτο επιβίωσης.

Με κίνητρο, το σαρκικό-σώμα να απολαύσει τίς ηδονές της ζωής και το πνεύμα μου, να παραμείνει ανενόχλητο από τον έλεγχο της ψυχικής συνείδησης μου, ο νούς μου καταφεύγει σε συλλογισμούς:

"Αν υπάρχει θεός, είναι υπεύθυνος γιά τα πιστεύω και τις πράξεις μου. Εάν δεν υπάρχει θεός, δεν υπάρχει θείος Νόμος. Εάν δεν υπάρχει θείος Νόμος η αμαρτία είναι αναπόφευκτη και ως εκ τούτου νόμιμη". Και τότε ο νούς μου αποκομμένος απο την ψυχική υπόσταση χάνεται στο χάος της αβύσσου έχοντας το πάθος γιά οδηγό. Τα ενεργά των καταχθονίων απελευθερώνουν τον νού στις πρόσκαιρες γήινες απολαύσεις γιά να αιχμαλωτίσουν το πνευματικό-σώμα μου στα τάρταρα της αβύσσου.

Στόν υπερκόσμιο αγώνα του πνευματικού-σώματος κατά των καταχθονίων ενεργών, είναι ο ΩΝ, ο μόνος σύμμαχος της ανθρώπινης πνευματικής

υπόστασης. Οι αιώνιες αντίθετες και ασυμβίβαστες κατ' ουσία πνευματικές δυνάμεις της αβύσσου και του Αναρχου Θεού αμίγουν μέσα στην σάρκα του ανθρώπου και εμπλέκονται σ' ένα αδιάκοπο υπερκόσμιο αγώνα με τρόποιο το ανθρώπινο πνευματικό-σώμα.

Τό πνεύμα μου και το σαρκικό-σώμα μου χτίζουν το πνευματικό-σώμα μου που διαμορφώνουν τον ναό όπου η Αναρχη Ουσία του Θεού ενώνεται και επικοινωνεί με την ανθρώπινη νοητική φύση μου. Με το άυλον πύρ της αμαρτίας οι καταχθόνιοι εχθροί μου, επιδιώκουν να γκρεμίσουν αυτό τον ναό του πνευματικού-σώματος μου, όπου κατοικεί η ψυχική θεία ουσία μου και προσπαθούν να αποκόψουν το πνεύμα μου από τον Θεό. Οι εχθροί της πνευματικής μου υπόστασης είναι πονηροί, χαλεποί, δόλιοι, άπνιοι, αόρατοι και άυλον πύρ της αμαρτίας κατέχουν και καλούν τον νού μου να επαναστατήσει κατά της συνειδήσεως ώστε, να καταστρέψουν την υποδομή του πνευματικού-σώματος να συνδεέται με το θείον της ψυχής μου.

Αιχμαλωτίζουν το πνεύμα μου και αποκόπτουν την ψυχή μου από το πνευματικό-σώμα μου και γίνονται δέσμιος των θέληττων των καταχθονίων προσφωρών της φιλαργυρίας, πορνείας, φθόνου, υπερηφάνειας, αλαζονείας, γαστριμαγίας, αδικίας, οργής. Η φθορά του θανάτου, μου ξυπνάει την συνείδηση, αλλά ο νούς μου αμόνεται και μου δίνει πρόχειρες λύσεις και ψευδαισθήσεις με τα επιτεύγματα της επιστήμης. Με το πνεύμα μου απελευθερωμένο, βλέπω ότι, η επιστήμη είναι μία ακόμη πλάνη προς τον θάνατο, γι' αυτούς που την πιστεύουν και στηρίζουν όλες τις ελπίδες τους μόνο σ' αυτήν. Ο άνθρωπος αρχίζει να στηρίζεται στις δυνάμεις του αποκομένος από την θεικήν ευλογία και έτσι γεννιέται η έννοια της μοίρας. Η μοίρα, γίνεται πνευματισμός και σταδιακά κυριαρχεί στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου, και τον κατευθύνει. Το Μοντέιο τών Δελφών αλλάζει πρόσωπο, τα ενεργά της αβύσσου εγκαταλείπουν το προσωπείο του Θεού Απόλλωνα και μεταφιέζοντε πάλι, ώστε να προσαρμοστούν στην εκάστοτε ανθρώπινη ιδεολογία.

Και ξαφνικά κάτι νέο που προσφέρει η κοινωνία, η "νέα τάξη πραγμάτων" καθιστά τον νού μου κυρίαρχο βασιλέα της πνευματικής μου υπόστασης και βιαίως επιδιώκει να απορρίψει την ψυχή μου μέσα από τά έγκατα του σαρκικού-σώματος μου.

Η "νέα τάξη πραγμάτων" σταδιακά θα ναρκώνει τον λαό με ψυχοφθόρες παροχές ώστε ο λαός να μην έχει πνευματική δύναμη να ενεργοποιήσει στοιχεία ενάντια στην δουλεία της "νέας τάξης πραγμάτων". Όταν, η "νέα τάξη πραγμάτων" κυριαρχήσει, τότε ο λαός θα καταδυναστευθεί, θα εξαθλιωθεί και θα υποδουλωθεί.

ΟΤΑΝ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΑΥΡΩΝΕΙ ΜΕ ΟΠΟΙΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΗΙΝΟ ΝΟΕΡΟ ΓΟΛΓΟΘΑ, ΑΥΤΟΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΧΕΙ ΦΤΙΑΞΕΙ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟ ΣΤΗΝ ΑΒΥΣΣΟ. ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩ-ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΠΕΛΙΟ ΜΑΧΗΣ ΠΟΥ Ο ΙΔΙΟΣ ΕΧΕΙ ΔΙΑΛΕΞΕ. ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΧΑΡΑΣΣΟΥΝ ΤΟ ΕΠΙΤΥΓΒΙΟ ΤΟΥ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ.

4. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΕΙΡΟ.

Στο άπειρο εναλλάσσεται η σύμπτυξη του μέλλοντος στο παρελθόν καθώς και η σύμπτυξη της μέγιστης ενέργειας ή ύλης μέσα στο ελάχιστο και αντιστρόφως. Αυτή η αμφίδρομη εναλλαγή του χρόνου με την ενέργεια και την ύλη δίνει τα χαρακτηριστικά του άπειρου που διέπονται από το πνεύμα που τα καθορίζει και τα προσδιορίζει. Μέσα στην σάρκα του ανθρώπου κρύβεται το άπειρο δυναμικό της ψυχής και του πνεύματος. Ο αόρατος δεσμός του πνεύματος σμίγει το μέγιστο της ψυχής μέσα μέσα στο ελάχιστο της ανθρώπινης σάρκας.

Το πνεύμα του κάθε ενσυνείδητου Χριστιανού είναι ένας αγγελικός αγωνιστής. Αγγελικός γιατί ο αγώνας είναι ιερός όπου το ανθρώπινο πνεύμα μέσα στο χωνευτήρι της γήινης αρένας προσπαθεί να ταυτισθεί με τον Αναρχο Λόγο του Θεού. Το ανθρώπινο πνεύμα αγρύπνως ακροβατεί με ταξύ του ουράνιου παραδείσου και της αχανής αβύσσου. Η ανθρώπινη σάρκα που περιβάλλει το πνεύμα προσδιορίζει το πεδίο της μάχης. Μία μάχη σε κοινό αλάνι όπου πρόσκαιρα συναντάται μέσα στον άνθρωπο τα θεία με τα καταχθόνια. Το ανθρώπινο πνεύμα υποτάσσεται ή μάχεται εναντί των καταχθόνιων ενεργών που πρόσκαιρα έχουν κυριεύσει τον νού.

Το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου θα είναι αναπαυμένο στον Παράδεισο σε μία αιώνια πνευματική-ζωή ή θα τιμωρείται αιωνίως στην Κόλαση της αβύσσου.

Ο κάθε άνθρωπος σταυρώνει ή σταυρώνεται, όπου ο σταυρός του κάθε ανθρώπου τον οδηγούν προς την αιωνιότητα ή προς την παραδοτικότητα. Κάποιος επιλέγει να σηκώσει τον σταυρό και άλλος να κρατήσει το μαστίγιο. Άλλος πατάει επί πτωμάτων γιό να φθάσει στον θρόνο της εξουσίας. Άλλος θέλει να εξουσιάζει τούς πάντες και να στέλνει τους ενοχλητικούς που αντιτάσσονται στην φιλοσοφία της εξουσίας του, στον Γολγοθά. Άλλος κοιτάζει ειρωνικά και χλευάζει τους πάντες και τα πάντα γιατί το μηδέν πληρεί το πνεύμα του. Άλλος αδιαφορεί και γυρίζει το κεφάλι λέγοντας, "τίποτα δεν υπάρχει, όλα είναι μία παραίσθηση, μόνο εγώ υπάρχω" και χάνεται στο χάος των ηδονών του νού του. Άλλος θέλει να σηκώσει τον σταυρό αλλά δειλιάζει να ακολουθήσει το πρόσταγμα της ψυχής του, ο νους αντιτίκεται τον γεμίζει με αμφιβολία και κλονισμένους από φόβο, συμβιβάζεται με τις καταχθόνιες ενέργειες καταστρέφοντας το πνευματικό-σώμα του. Άλλος βασίζεται στην ψευδαίσθηση της πρόσκαιρης επίγεια ευμάρεια, που δέσμιο τον κρατεί στην καταχθόνια φθορά της.

Ο ΑΓΙΑΣΜΕΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ δεν είναι τιμωρία ή μωρία, αλλά ο τρόπος που το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου θα μπορέσει να αντλήσει δύναμη από τον θείο Λόγο γιό να υπερισχύσει επί της νοητικής δύναμης της σάρκας.

Η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου αποτελείται από το πνεύμα και το πνευματικό-σώμα και είναι το κυρίαρχο ανθρώπινο στοιχείο που καθιστούν τον κάθε άνθρωπο μοναδικό και ανεπανάληπτο, διότι το θείο της ψυχής είναι το ίδιο γιό όλους τους ανθρώπους. Οι πράξεις του ανθρώπου που είναι το αποτέλεσμα των επιλογών που έχει κάνει το

πνεύμα του, που διαμορφώνει και ζωοποιεί το σαρκικό-σώμα του, ενώ το πνευματικό-σώμα διαμορφώνει την προσωπικότητα του κάθε τον ανθρώπου και τον καθιστά πρόσωπο ενώπιον του Θεού.

Μακάριοι όσοι δεν τραυματίζονται από τα πεπυρωμένα βέλη των δαιμόνων, μακάριοι όσοι δεν λυγούν γιατί θέλουν να λυτρωθούν, σμίγουν μαζί σου, ΧΡΙΣΤΕ, και ελπίζουν στο Έλεος ΣΟΥ.

ΤΟ ΘΕΙΟ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ, ΑΘΕΑΤΟ ΑΝΑΜΕΙΓΝΥΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ, ΚΑΘΟΔΗΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΝΑ ΕΝΩΘΕΙ ΜΕ ΤΗ ΑΝΑΡΧΗ ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΟΥΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΟΣΤΕΙ ΤΗΝ ΦΘΟΡΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΛΙΣΤΕΙ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ.

5. ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Ο άνθρωπος κατ' ουσίαν είναι πνευματικά μετέωρος μεταξύ του Ουρανού και του Άδου. Η γή άμεσα είναι πνευματικά συνδεδεμένη με τον Ουράνιο παράδεισο και την άβυσσο, όπου Άγγελοι και δαίμονες πολεμούν για την κάθε μία ανθρώπινη πνευματική υπόσταση. Οι άγγελοι και οι δαίμονες έχουν εξουσία να επηρεάζουν την βιοτική και την πνευματική υπόσταση των ανθρώπων.

Οι αθειστικές θεωρίες, θέλουν τον άνθρωπο πεταγμένο τυχαία σ' αυτόν τον πλανήτη ή μιά φυσική βιολογική εξέλιξη, χωρίς πνευματική υπόσταση.

Η αμαρτία είναι η αιτία αποβολής της ανθρώπινης πνευματικής υπόστασης από την άυλον κατοικίαν τόν Ουράνιο Παράδεισο και το σαρκικό-σώμα να υποστεί τον σαρκικόν θάνατο. Ενεκεν της θείας Οικονομίας ο άνθρωπος παραμένει δόκιμον διαχρονικόν όν. Ο σαρκικός πρώτος θάνατος, οριοθετεί την δυνατότητα της πνευματικής υποστάσεως να επέμβει αρνητικά ή θετικά στην σχέση του με την ουσία της ψυχικής. Ο φυσικός θάνατος αλλοιώνει μόνο το σαρκικό-σώμα και αποδεσμεύει το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου, ενώ η πνευματική υπόσταση περιμένει την κρίση της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού .

Ο άνθρωπος γεννιέται σε μία ισορροπία μεταξύ πνεύματος και σάρκος που την διαμορφώνει το πνευματικό-σώμα. Αυτή η ισορροπία διαταράσσεται από την προσωπική βούληση και την επιλογή του ανθρώπου να εκτιμίοη τον σκοπό της ζωής του ή να προτίμηση το κάλεσμα της ψυχής προς το νόημα της ζωής του και την αθανασία. Σκοπός ζωής γίνεται κάθε εγωιστική φιλοδοξία που αντιμάχεται το νόημα της ζωής.

Το θείο δημιούργησε ένα πνευματικό παιδί δοκιμασίας τον πλανήτη Γή, όπου θα δοκιμασθεί η κάθε μία ανθρώπινη πνευματική υπόσταση. Οι πράξεις του ανθρώπου τον εντάσσουν με τις δυνάμεις της Αναρχής Ουσίας του Θεού ή με τα ενεργά των καταχθονίων. Ο άνθρωπος είναι υπεύθυνος να καθορίσει την πορεία του πνευματικού-σώματος του προς την αιωνιότητα ή την οριστική πτώση στην άβυσσο με ανθρωποειδή δαιμονική μορφή.

Ο άνθρωπος από θνητός για να γίνει αθάνατος δεν χρειάζεται μόνο την λογική του, αλλά κυρίως τὰ στοιχεία που του δίνει ο ΩΝ. Σ' αυτό το γήινο πνευματικό παιδείο επιλογών και βιωμάτων ο άνθρωπος θα αγωγίζεται μεταξύ της ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ και της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ.

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΡΟΠΟΥ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, που καθορίζεται από το σύνολο των βιωμάτων και των αμετάκλητων επιλογών ζωής καθορίζουν την πνευματική του υπόσταση, που ταυτιζόμενη υποτάσσεται αιώνια στην ΘΕΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ή στην καταχθόνια άβυσσο. Εάν ο άνθρωπος διαλέξει να ενωθεί με την Θεία Ουσία, τότε υποτάσσει το πνευματικό-σώμα του στο δυναμικό του Θείου Νόμου, και η ανθρώπινη πνευματική υπόσταση προσκολλάται στην ΘΕΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ. Δυστυχώς, όμως ο άνθρωπος παρασύρεται από το πλήθος των πειρασμών και πονηρών νοητικών αισθήσεων, ενώ το πνεύμα του ανθρώπου τυφλωμένο από την διαστρεβλωμένη καθημερινότητα επιτυχαίνει μόνο υλιστικά επιτεύγματα με αποτέλεσμα το πνευματικό-σώμα να ακρωτηριάζεται από την ψυχική ουσία. Μόνο με την Πνευματική Αλήθεια που δίνει ο ΩΝ, ο άνθρωπος θα βρεί νόημα στην ζωή του. Όταν ο άνθρωπος βρεί αυτήν την Πνευματική Αλήθεια, τότε ο ΩΝ γίνεται το νόημα της ζωής του ανθρώπου και το πνευματικό-σώμα του ταυτίζεται με τους αγγέλους του Θεού.

Ψαλμός Κθ' 29, @4. "Κύριε, ανήγαγες εξ άδου την ψυχή μου,"

Ο ΩΝ, βοηθάει και καθοδηγεί τον θνητό να υπερβεί την αμαρτία. Οι πράξεις μας δείχνουν την ομολογία και την ιδεολογία μας. Η παράβαση του Θείου Νόμου είναι άρνηση ταύτισης της ανθρώπινης πνευματικής υπόστασης προς το θέλημα του Θεού, και αυτό είναι η αμαρτία.

Η αμαρτία διασπά την ανθρώπινη υπόσταση, όπου η ψυχή αποκόπτεται από το πνευματικό-σώμα και έρχεται σε αντιπαράθεση με το πνεύμα και τον νού του ανθρώπου. Εάν ο άνθρωπος αποκοπεί από την Θεία Ουσία της ψυχής του τότε ο άνθρωπος γίνεται μόνο κτίση. Όταν το πνευματικό-σώμα ταυτίζεται με τα δαιμόνια ο άνθρωπος χάνει την Θεία επιρροή που εδρεύει στην ψυχική του υπόσταση και το σαρκικό-σώμα γίνεται η πρώτη φυλακή του ανθρώπινου πνεύματος. Η πνευματική υπόσταση όμως προσπαθεί να ελευθερωθεί όταν η σαρκική φυλακή γίνει αφόρητη από την αρνητική επιρροή των καταχθονίων και κάποιες φορές τον οδηγεί στην αυτοκαταστροφή και την αυτοκτονία ή ευθανασία. Η ψυχή ως Θεία Ουσία δεν φθείρεται ή καταστρέφεται ή καταδυναστεύεται μέσα στο πνευματικό-σώμα ή τον Άδη. Εν αντιθέση η άυλος κτιστή πνευματική-υπόσταση του ανθρώπου που είναι η κτιστή φύση και φέρει τα αγγελικά ή δαιμονικά χαρακτηριστικά στο πνευματικό-σώμα, και θα το καταδυναστεύει στά Τάρταρα του Άδη ή θα μετασθεί στά Επουράνια. Το νόημα της ζωής εστιάζεται στην σχέση του Θεού με τον Άνθρωπο. Εάν ο άνθρωπος δεχθεί ως νόημα της ζωής του αποκλειστικά ως μία επίγεια ζωή τότε η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου πρώτα φυλακίζεται μέσα στο σαρκικό-σώμα και μετά απ' ένα Δεύτερο Πνευματικό Θάνατο θα αιχμαλωτισθεί στον Άδη, ενώ το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου παίρνει δαιμονική μορφή των καταχθονίων. Εν αντιθέση, ο Αναρχος Ων, διαμορφώνει το ανθρώπινο πνευματικό-σώμα ο' ένα αιώνιο αγγελικό-πνευματικό-σώμα λυτρωμένο από το χωνευτήριο της άβυσσου, και ο θνητός αθάνατος γίνεται.

Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, κεφ. κβ @ 30 - 32 "Εν γάρ τη αναστάσει ούτε γαμούσιν ούτε εκκαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσὶ."

Ο ΩΝ (ο Ιησούς Χριστός), εἶναι ἡ ζωοποιός πνευματικὴ δύναμη που θα αναστήσῃ τὴν ἀνθρώπινη υπόστασιν, σε ἐν Χριστῷ μετουσιωμένη ἀγγελικὴ μορφή. Το Θεῖον στηρίζει τὴν Ὁρθοδοξία γιατί εἶναι ἡ μόνη ἐπίγεια ὑψίστη πνευματικὴ δύναμη που δίνει στὸν ἄνθρωπο τὴν δυνατότητα νὰ ἐνώσῃ τὴν πνευματικὴ του υπόστασιν με τὸν Ἀναρχο σαρκωθέντα Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἡ πνευματικὴ υπόστασιν τοῦ ἀνθρώπου ἀγιάζεται μόνο ἀπὸ τὸ δυναμικὸ τοῦ Θεοῦ Λόγου μέσο τῆς **ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ**. Ἡ **Θεία Κοινωνία**, με τὴν δύναμιν τῆς Ἀκτίστου Πνευματικῆς Δύναμιν καθ' υπόστασιν καὶ Σῶμα καὶ Αἷμα Κυρίου κατ' Οὐσίαν, μετουσιώνει τὸ πνευματικὸ-σῶμα πρὸς ἐν Χριστῷ ἀγιασμό τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος. Ο θνητός μέσο τῆς **Θείας Μεταλήψεως** ἐνώνει τὸ **πνευματικὸ-σαρκικὸ-σῶμα** του με τὴν Ἀναρχὴ Οὐσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐλπίζει, ὅτι ὁ ΩΝ θα τὸν μετουσιώσῃ, ὥστε νὰ γίνῃ ἀθάνατος. Το πνευματικὸ-σῶμα τοῦ ἀνθρώπου διατηρεῖ ἐν πνεύματι ὅλα τὰ προσωπικὰ στοιχεῖα τῆς σάρκας καὶ μετὰ τὸν βιολογικὸ θάνατον. Ο Ἀναρχὸς ΩΝ θα ἀναστήσῃ τὸ σαρκικὸ-σῶμα ἀνάλογα ἀπὸ τὰ προσωπικὰ στοιχεῖα που μεταφέρει τὸ πνευματικὸ-σῶμα τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Κατὰ Ἰωάννη κεφ. στ' @63. "τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ ζωοποιούν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν, τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμα ἐστὶ καὶ ζωὴ ἐστίν."

Τὸ κυρίαρχο **νόημα τῆς ζωῆς** εἶναι ἡ ἐνωση τοῦ πνευματικοῦ-σώματος τοῦ ἀνθρώπου με τὸ ΘΕΙΟΝ καὶ τότε ἡ πνευματικὴ υπόστασιν καὶ ἡ ψυχικὴ οὐσία νὰ συνυπάρχουν ἐν ἀρμονίᾳ μέσα στὴν ἀνθρώπινη φύσιν. Ο ΩΝ μετουσιώνει τὸ ἀνθρώπινον πνευματικὸ-σῶμα μέσο τῆς **Θείας Κοινωνίας** καὶ δίνει στὴ φύσιν τοῦ ἀνθρώπου τὴν δυνατότητα νὰ ἀποκτήσῃ ἀθανασία με ἀγγελικὴν υπόστασιν. Ἀλλὰ ἡ πνευματικὴ υπόστασιν τοῦ ἀνθρώπου ἔχει καταξιώθῃ νὰ ἐνωθῇ με τὸ Θεῖο Λόγον, τότε ὁ ἄνθρωπος μετουσιώνεται σε μία **Θεία ἐν Χριστῷ ψυχό-πνευματικὸ-σαρκικὴ φύσιν**.

Ο ΩΝ, μέσο τῆς **Θείας Κοινωνίας** καταξιώνει τὸ πνευματικὸ-σῶμα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐνωθῇ με τὴν **Ψυχικὴ Οὐσία**. Αὐτὴ ἡ ἐνωση δημιουργεῖ στὸ πνευματικὸ-σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἐν Χριστῷ ἀνθρώπινη συντρέχουσα φύσιν. Αὐτὴ ἡ ἐνσωμάτωση τῆς ἐν Χριστῷ φύσιν στὸν ἄνθρωπον εἶναι μεριζομένη καὶ διαιρούμενη.

Α. Παύλου, πρὸς Κορινθίους Α', κεφ. στ' @17. "ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεύματι ἐστίν."

Μετά θάνατον ὁ ἄνθρωπος που μετέχει στὴν ἐν Χριστῷ Θεῖαν φύσιν κατὰ χάριν μετουσιώνεται σ' ἀγγελικὴ μορφή, με τὴν ἐνωση τῆς πνευματικῆς του υπόστασιν στὴν ψυχικὴ του οὐσία, πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ καθ' ομοίωσιν.

Ο "**δεύτερος θάνατος**" που ἀναφέρεται στὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἁγίου Ευαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἀφορᾷ τὸ Πνευματικὸ-Σῶμα. Ἐάν δὲν υπήρχε τὸ πνευματικὸ-σῶμα δὲν θα υπήρχε δεύτερος θάνατος οὔτε κόλασιν. Το Θεῖο ἀξιολογεῖ τὸ πνευματικὸ-σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀνάλογα τὸ διαμορφώνει σ' ἀγγελικὴ μορφή στὸν παράδεισον ἢ με δαιμονικὴ μορφή στὸ πύρ τῆς κολάσεως.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣΗΣ. Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΟ ΧΑΟΣ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ΤΟ ΘΕΙΚΟ ΦΩΣ ΑΝΕΤΕΙΛΕ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ. Η ΘΕΙΑ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΝΕΣΤΗΣΕ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΘΑ ΑΝΑΣΤΗΣΕΙ ΟΣΟΥΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ.

Η ανθρώπινη πνευματική υπόσταση και το σαρκικό-σώμα μερίζοντε ή διαιρούνται σε δύο οντολογικές υποστάσεις που συνυπάρχουν μέσο του πνευματικού-σώματος στο ένα και το αυτό πρόσωπο και ζωογονούντε μέσο του θείου της ψυχής. Οι ανθρώπινες οντολογικές υποστάσεις διαιρούντε, στην ψυχική ουσία που καθιστά την άκτιστον θεία οντολογική του υπό-σταση, ενώ το πνεύμα ενωμένο με το νού και το πνευματικό-σώμα, απο-τελούν την άυλον οντολογική πνευματική του υπόσταση. Το σαρκικό-σώμα του ανθρώπου αναγεννιέται με πνευματική ουσία που αντλεί από την ουσία της πνευματικής υπόστασης ουσία που διατηρεί το πνευματικό-σώμα.

Ο εν Χριστώ άνθρωπος, μέσο του θείου της ψυχής ενεργά συμμετέχει και των δύο φύσεων που μερίζονται ή διαιρούνται στην εν Χριστώ φύση και στην ανθρώπινη φύση που συνυπάρχουν μέσο του πνευματικού-σώματος στο ένα και το αυτό πρόσωπο.

Ο άνθρωπος εκπληρώνει το νόημα της ζωής του, όταν η πνευματική υπόσταση του και το σαρκικό-σώμα του, καθ' αγιάζεται εν Χριστώ και ενώνεται με την θεία ψυχική του ουσία. Τότε ο άνθρωπος μεταθάνατο με-τουσίωνεται Μ' ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ-ΑΙΩΝΙΟΝ-ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ-ΖΩΗ.

6. ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑ.

Το θείον εφήμερα εδρεύει μέσα στο πνευματικό-σαρκικό-σώμα του ανθρώπου. Ο Ων μέσο της ψυχικής άκτιστης ουσίας ενώνει το άυλο πνεύμα με την σάρκα δημιουργώντας την ανθρώπινη φύση, αυτό το διάστημα της συνύπαρξης αυτών των υποστάσεων σε μία φύση ανθρώπινη είναι η σαρκική ζωή.

Η ανθρωποειδή πνευματική ουσία του πνευματικού-σώματος γίνεται αθάνατος σ' εν Χριστώ μετουσιωμένοι σ' αγγελική μορφή, ενωμένη με την ψυχική ουσία.

Μέσα στην εφήμερη σαρκική ζωή, η ψυχή αγωνίζεται ακατάλυτα να καθαγιάσει την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση. Εάν η ψυχή κυριαρχήσει θα καθαγιάσει τον επαναστατημένο νού και ο ΩΝ θα εισαγάγει την ανθρώ-πινη πνευματική υπόσταση στα Αρχέγονα έγκατα της αθανασίας.

Ο Παράδεισος και η Κόλαση είναι το μέρος που θα αναπαυθεί ή θα τιμωρηθεί το ανθρώπινο πνευματικό-σώμα στην αιώνια πνευματική ζωή. Το ζωοποιόν πνεύμα και το πνευματικό-σώμα διαμορφώνουν την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου. Το ανθρώπινο πνεύμα συμμετέχει της ψυχικής ου-σίας και συντελεί στην δημιουργία του πνευματικού-σώματος δίνοντας πνευματική υπόσταση στην ανθρώπινη φύση. Το σαρκικό-σώμα συμμετέχει

στην Δημιουργία του πνευματικού-σώματος δίνοντας υλική μορφή στην πνευματική υπόσταση. Ο κάθε άνθρωπος έχει την προσωπική ευθύνη για την διαμόρφωση του πνευματικού-σώματος του μέσω των βιωμάτων, των πράξεων και των επιλογών του και οριστικοποιούμε αμετάκλητα με τον βιολογικό θάνατο.

Η Αποκάλυψη δείχνει τα μέλλοντα στον άνθρωπο για να τον προστατεύσει από τις παγίδες του δεύτερου θανάτου. Η περιγραφή του "Δεύτερου Θανάτου" στην Αποκάλυψη κεφ. Β' @ 11, "Ο έχων ούς ακουσάτω τί τό πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ο νικῶν ου μή ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου."

Ο Δεύτερος θάνατος, είναι η δεύτερη πτώση του ανθρώπου, η πρώτη ήταν η έξοδος από τον Παράδεισο. Ο δεύτερος θάνατος είναι η δεύτερα και οριστική πτώση της ανθρώπινης πνευματικής υπόστασης όπου αποχωρίζεται οριστικά το θείον της ψυχής από την ανθρώπινη φύση. Για τον Δεύτερο θάνατο, αναφορά έχουμε και όχι εμπειρική γνώση της έννοιας του, αφού θα γίνει μετά την κρίση της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού. Ο ΩΝ μετά την κρίση θα τιμωρήσει με τον Δεύτερο θάνατο τους ανθρώπους που κατ' επιλογήν δεν υφίστανται με την εν Χριστώ ψυχό-πνευματικό-σαρκική φύση. Το θείον εφήμερα εδρεύει μέσα στο πνευματικό-σαρκικό-σώμα του ανθρώπου, ενώνοντας την άκτιστο ψυχή με το αόρατο πνεῦμα στην σάρκα, αυτό το διάστημα είναι η ανθρώπινη σαρκική ζωή.

Ο Δεύτερος θάνατος μερίζει και διαιρεί τις ανθρώπινες υποστάσεις, και διασπά τό καθ' ομοίωση εν Χριστώ ανθρώπινο πρόσωπο. Ο Πνευματικός Δεύτερος θάνατος μέσω της αμαρτίας αφαιρεί από τον καθ' ένα μοναδικό ανθρώπινο πρόσωπο, την σύν θεῷ συντρέχουσα ουσία που ενώνει τίς δύο υποστάσεων στην ανθρώπινη φύση. Ο άνθρωπος χωρίς δυνατότητα ανόστασης του σαρκικού-σώματος του παύει να είναι μία διαχρονική εν θεῷ υπόσταση και μεταμορφώνεται σε μία οντολογική ανθρωποειδή πνευματική υπόσταση αιχμάλωτος στην εν Αδῃ τιμωρία.

Αποκ. κεφ. Κ' @11-15."Και εἶδον θρόνον μέγαν λευκόν και τον καθήμενον ἐπ' αὐτῷ, ου ἀπό προσώπου ἐφυγεν ἡ γῆ και ὁ οὐρανός, και τότε οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. 12 Και εἶδον τοὺς νεκρούς τοὺς μεγάλους και τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, και βιβλία ἠνοίχθησαν, και ἄλλο βιβλίον ἠνοίχθη, ἐστὶ τῆς ζωῆς, και ἐκρίθησαν οἱ νεκροί ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 13 Και ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, και ὁ θάνατος και ὁ Αἰδῆς ἔδωκαν τοὺς νεκρούς ἐν αὐτοῖς, και ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 14 Και ὁ θάνατος και ὁ Αἰδῆς ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός, οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερος ἐστίν. 15 Και εἰ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός."

Μόνο το ψυχικό δυναμικό μπορεί να υπερβεί την δύναμη του νού και να απελευθερώσει το ανθρώπινο πνευματικό-σώμα από τα σαρκικά πάθη. Η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου έχει την δυνατότητα να ενωθεί με την μυστική Αρχέγονη Ουσία, στο "Μυστικό Δείπνο", τότε ελευθερώνεται το πνευματικό-σώμα από την αμαρτία και τον Δεύτερο θάνατο. Όταν ανεπα-

νόρθωτα και αμετάκλητα χαθεί το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου μέσα στην εφήμερη νοητική πλάνη της αμαρτίας, τότε το πνεύμα θα είναι υπεύθυνο για τις επιλογές. Η αμαρτία προσδιορίζεται από τις δέκα εντολές στην Παλαιά Διαθήκη, ενώ ο αγιασμός της πνευματικής υπόστασης του ανθρώπου καθορίζεται από τον λόγο του Θεού στην Καινή Διαθήκη. Η αμαρτία καταστρέφει την πνευματική δύναμη του πνευματικού-σώματος να είναι δέκτης της ψυχικής ουσίας, ώστε να διατηρεί την επικοινωνία με το θείον. Η επιλογή της αμαρτίας είναι η δύναμη που χωρίζει την ψυχική ουσία από την πνευματική υπόσταση και έχει ως αποτέλεσμα τον δεύτερο θάνατο.

Αμυδρώς και συνειδησιακά κατανοεί ο άνθρωπος την ψυχική ουσία που ακατάπαυστα τον ελέγχει και υπερουσίως τον ενώνει με την Άκτιστον Θεία Ουσία. Η ψυχή μάχεται μέσα στο ανθρώπινο σαρκικό-σώμα για να απελευθερώσει την πνευματική υπόσταση από τον νοητικό λαβύρινθο. Ο νους κρατάει δέσμιο το πνευματικό-σώμα στα υλικά αγάθα και τον προτρέπει στην αμαρτία. Εάν η ψυχή κυριαρχήσει στην πνευματική υπόσταση θα καθαγιάσει και την επαναστατημένη ανθρώπινη νόηση. Ο άνθρωπος εν δυνάμει Ιησού Χριστού θα μετέχει της αθανασίας εφ' όσον και εάν τον διέπει η ψυχική θεία ουσία μετά την συντέλεια του σύμπαντος κόσμου.

ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟ ΣΑΡΚΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΘΡΩΠΟΥ ΑΝΑΓΕΝΝΑΤΕ ΜΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΟΥΣΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΚΛΕΙΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ.

ΚΕΦ. Η ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ

7. Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ, Η ΕΣΧΑΤΗ ΩΡΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΚΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

"... ήγκικεν η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, μετανοείτε και πιστεύετε εν τω Ευαγγελίω." κατά Μάρκον κεφ.α @ 15. Η πνευματική και σαρκική υπόσταση του ανθρώπου έχει την δυνατότητα μέσω της ψυχικής ουσίας να δίνει οικιοθελή προσκυνηματική μαρτυρία προς τον Θεό. Ο ΩΝ μέσω της ψυχής ενώνεται και επικοινωνεί με την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου, "και εκ του πνεύματος αυτού δέδωκεν ημίν" (Ιωαν. Α'13).

Από το πιο ασήμαντο μόριο της γής από μία στάλα νερό ως τους σπεράντους γαλαξίες και πέρα από αυτούς όλα λειτουργούν κάτω από τον ακατάπαυστα Ελεγχό, το Έλεος και την Δύναμη ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Ιησού Χριστού πόσο μάλλον περισσότερο επιδρά στον άνθρωπο, αφού ο Θεός την θεία ψυχή εμφύτευσε σ' αυτόν. Σμίγουν μέσα στο πνευματικό-σώμα του ανθρώπου, οι δυνάμεις του λειτουργού της Ζωής σε μία διαρκή σύγκρουση αναμέτρησης με τα καταχθόνια ενεργά του θανάτου με σκοπό να κερδίσουν την ελεύθερη ανθρώπινη πνευματική υπόσταση. Τό πνευματικό-σώμα του ανθρώπου μόνο με την δύναμη που του δίνει ο Αναρχος Λόγος μέσω των αγγέλων Του, μπορεί να υπερισχύσει στον αόρατο πόλεμο ενάντια των καταχθονίων. Ο ΩΝ υιοθέτησε την ανθρώπινη φύση ώστε να την αγιάσει και να της δώσει υπερκόσμια στοιχεία με την Ανάσταση ΤΟΥ. Ο υπερούσιος ΩΝ, ο άγιος, ο αναρχος, ο αιώνιος, ο αθάνατος ταπεινώνεται για να ενωθεί με την σάρκα του ανθρώπου ώστε να σώσει την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση από τον δεύτερο πνευματικό θάνατο. Αυτός ο υπερούσιος πολεμιστής ενωμένος με το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου είναι ο μόνος που έχει την δύναμη να καταστρέψει τον μόνο εχθρό του ανθρώπου που είναι ο πνευματικός Δεύτερος θάνατος.

Ο πνευματικός Δεύτερος θάνατος του κάθε ανθρώπου είναι η εκδίκηση της ... Αντίχριστου ενάντια στον Ιησού Χριστό και η τιμωρία του πεσόντος Ανθρώπου στην απώλεια της αμαρτίας και το σφράγισμα "666". Όταν άνθρωπος αμερόληπτα πιστεύει σ' αυτήν την ανώτερη δύναμη του υπερούσιου Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, τότε μόνο θα μπορέσει πνευματικά να ενωθεί με την αθανασία μέσω της Πνευματικής Δύναμης του Αληθινού Θεού.

Ο άνθρωπος βρίσκεται στο σταυροδρόμι του σύμπαντος μεταξύ της Επουράνιας Βασιλείας και της αβύσσου. Το πνευματικό-σώμα των ανθρώπων είναι αυτό που μεταφέρει την σαρκική φύση των ανθρώπων προς την αιωνιότητα. Εάν η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου κατά την διάρκεια του επίγειου βίου δεν συμμετέχει στο θείο θέλημα σταδιακά αποκόπτεται και εκπίπτει χάνοντας την αγγελική μορφή και εάν αυτή η διαμόρφωση γίνει μη αναστρέψιμη τότε χάνει και την ψυχική ουσία.

Η ψυχή είναι θεία ουσία και δεν χάνεται αλλά επιστρέφει στο άναρχο άκτιστο θείον και την Επουράνια Βασιλεία από όπου προήλθε.

Το καινόν της ψυχικής θείας Χάρης στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου την εκμεταλλεύονται τα καταχθόνια που υποδουλώνουν στο καταχθόνιο άυλο πύρ το πνευματικό-σώμα δίνοντας δαιμονική μορφή στο ανθρώπινο πνευματικό-σώμα στην άβυσσο. Ο βιολογικός θάνατος οδεύει τον άνθρωπο προς την ολοκλήρωση της οντολογικής μετουσίωσης προς την αμετάκλητη ψθιρά του δεύτερου θανάτου ή της αθανασίας. Ο βιολογικός θάνατος διασπάει τον δεσμό του σαρκικού-σώματος με την ανθρώπινη πνευματική υπόσταση και την ψυχική υπόσταση.

Ας ανοίξουμε τα πνευματικά μάτια μας, γιά να φθάσουμε στην ανώτατη κορφή της προσπάθειας πέρα από κάθε άθλο.

"Μετανοείτε, ήγγικε γαρ η Βασιλεία των Ουρανών", Ματθαίον κεφ. Γ'@2.,

Η Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού θα σημάνει το τέλος του παρόντος πνευματικού πολέμου γιά το ανθρώπινο γένος, και η γή θα αλλάξει μορφή δεν θα είναι πιά το πνευματικό αλώνι του Θεού όπου ξεχωρίζονται οι άνθρωποι ανάλογα με τα έργα τους. Όπως ο γεωργός ξεχωρίζει τον σίτο από τα ζιζάνια, έτσι με τον ίδιο τρόπο οι αγγελικές δυνάμεις του Θεού θα ξεχωρίσουν τους αμαρτωλούς ανθρώπους γιά να τα ρίξουν στα τάρταρα, από τούς εν Χριστώ ανθρώπους. Σ' αυτό το αλώνι ο θείος Λόγος θα κρίνει τις πράξεις του κάθε ανθρώπου που διαμόρφωσαν τα χαρακτηριστικά του πνευματικού-σώματος του, εάν η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου δικαιωθεί θα ματαστεί προς την μετουσίωση στην Επουράνια Βασιλεία του Θεού Λόγου ή εάν όμως ταυτισθεί με τα καταχθόνια ενεργά θα διαμελισθεί και οι αγγελικές δυνάμεις του Θεού θα ρίξουν τους αμαρτωλούς ανθρώπους στα τάρταρα ώστε να καταδυναστεύεται στο άυλο πύρ της κολάσεως.

ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ Η' ΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕ ΩΣΤΕ ΤΑ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ ΝΑ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΖΟΥΝ ΣΤΑ ΤΑΡΤΑΡΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ-ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ;

Όταν το πνευματικό-σώμα του ανθρώπου εγκαταλείψει το σαρκικό-σώμα, ο αγώνας έχει τελειώσει, η ψυχή δεν έχει καμία επιρροή πιά στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου. Το πνευματικό-σώμα υπόκειται μόνο πλέον στην Κρίση και τό Έλεος του Ιησού Χριστού προς την Ανάσταση ή τον δεύτερο θάνατο.

Εκεί πού τελειώνει το άπειρο αρχίζει η Επουράνια Βασιλεία του Θεού, μέσα στο άπειρο το θείον δημιουργεί και ελέγχει την πνευματική και υλική κτίση.

Ο ΩΝ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΕΙ ΠΟΤΕ ΣΤΑ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ, ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑ. ΓΙΑΤΙ Ο ΩΝ ΚΡΑΤΑΕΙ ΑΜΟΛΥΝΤΟ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΩΣΤΕ ΝΑ ΔΟΞΑΖΕΤΑΙ ΑΙΩΝΙΩΣ ΑΝΑΡΧΗ ΤΡΙΑΔΙΚΗ ΘΕΟΤΗΤΑ.

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΑΝ ΤΑ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΛΑΗ ΤΟΥΣ.

ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΟ ΤΡΙΑΔΙΚΟ ΘΕΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΖΩΟΔΟΧΟ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ.

ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΟΝ ΣΥΝΑΝΑΡΧΟ ΘΕΙΟ ΛΟΓΟ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟ, ΠΑΣΧΟΝΤΑ, ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟ ΣΤΑ ΓΗΙΝΑ ΟΡΙΑ ΕΞΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΜΑΡΤΙΑ ΜΕ ΤΟ Α Ι Μ Α ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ Σ Ω Μ Α ΤΟΥ.

ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΟΝ ΑΝΑΣΤΗΜΕΝΟ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ ΝΑ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΑΝΑΠΑΥΟΜΕΝΟΣ ΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΙΩΝΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΖΩΗ. Ο ΩΝ ΜΕΣΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΗΣ ΜΕΤΟΥΣΙΩΝΕΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ, Σ' ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΝΘΡΩΠΟ, ΕΝΩΝΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ.

ΩΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΘΕΟΥ, ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΣΤΗΜΕΝΟΣ Ο ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ, ΠΟΥ ΤΟΝ ΖΩΟΠΟΙΕΙ. Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, κεφ. κβ @ 32 "Εν γάρ τη αναστάσει ... αλλά ως αγγελοι θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσὶ."

Ο ΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΣΤΗΝ ΓΗ ΕΝΣΑΡΚΩΝΕΤΑΙ, ΣΤΑ ΤΑΡΤΑΡΑ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ ΘΑΝΑΤΟ ΟΝΤΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ Η' ΑΝΑΣΤΗΜΕΝΟΣ ΣΤΟΝ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ ΑΦΘΑΡΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ.

ΤΕΛΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ
Κείμενον -- Ερμηνευτική Απόδοση
Υπό Ιωαννου Θ. Κολιτσάρα.
Εκδόσης ΖΩΗ, Εκδόσης 9η
2. Το Διάστημα.
Εχρώμος Εγκυκλοπαίδεια.
Εκδόσεις Ποιότητος "Χρυσή Πέννα".
3. FATHER KOSMAS The Apostle of the Poor.
By Nomikos Michael Vapouris
Εκδόσεις: HOLY CROSS ORTHODOX PRESS.
Brookline, Massachusetts 02146.
4. Readings for an Introduction to Philosophy
James R. Hamilton Charles E. Reagan B. R. Tilghman
Macmillan Publicshing Co., Inc.
New York. U.S.A.
5. Practical Ethics
Peter Singer
Cambridge University Press
The Pitt Building, Trumpington Street, Cambridge CB2 1RP
6. ΤΑ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ
ΚΟΣΜΟΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.
Κων. Τσατάλου.
Δευτέρα Εκδοση, Θεσσαλονίκη 1972.
7. ΕΙΔΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ.
Υπό ΑΡΧΙΜ. ΣΑΒΒΑ ΑΧΙΛΛΕΩΣ,
Προισταμένου του Ιερού Ναού: ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Καρέα.
ΑΘΗΝΑ 1989.
Δ' Εκδοση.
8. ΟΔΟΣ ΚΑΘΑΡΣΕΩΣ ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΘΕΩΣΕΩΣ.
ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ.
Εισαγωγή Μετάφραση, Θεοκλήτου Μοναχού Διονυσιάτου
Εκδόσεις: Ιερού ηουχαστηρίου ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ--
ΚΟΥΦΑΛΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - 1986.